

Θ ΕΚΚΛΗΣΙΑΙΟΛΟΓΟΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΩΝ ΠΑΤΡΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΥ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΥ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝΤΟΣ - ΙΔΡΥΤΗΣ, ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ Κ. ΚΟΛΛΙΟΠΟΥΛΟΣ
Ακρωτηρίου 55 - Εδρα: Μαραγκοπούλου 5 - ΤΗΛ. 2610 341.515 - 222.392 - ΕΤΟΣ 8ο - ΣΑΒΒΑΤΟ 17 ΜΑΪΟΥ 2014 - ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΟΥ 362- ΤΙΜΗ 1 ευρώ

Αναφέρεται θεόπνευστο βιβλίο των Βασιλειών ότι κάποτε ο προφήτης Ηλίας έκαμε έναν διαγωνισμό με τους ειδωλολάτρες προφήτες της αισχύνης με την συμφωνία ότι όποιος νικούσε θα σκότωνε τον άλλον· ή εκείνοι αυτόν ή αυτός εκείνους. Νίκησε ο Ηλίας και οι ηττημένοι θανατώθηκαν πάραυτα. Η εκκλησιαστική υμνολογία στις 20 Ιουλίου (μνήμη του προφήτου Ηλίου) αναφέρεται στο περιστατικό αυτό και λέει κάπου: Τούς ιερείς της αισχύνης ξίφει κατέσφαξας. Γιατί όμως, ενώ το βιβλίο των Βασι-

Οι ιερείς της αισχύνης στην Παλαιά Διαθήκη

λειών μιλάει για προφήτες της αισχύνης, το τροπάριο τούς λέει ιερείς; Και τί σημαίνει ο προσδιορισμός της αισχύνης γι' αυτούς τους προφήτες; Γιατί ο θεόπνευστος συγγραφέας τούς αποκαλεί έτσι; Στην συνέχεια παραθέτονται τα κείμενα με σύντομο σχολιασμό και σταχυολογούνται αρχαίοι και νεώτεροι ερμηνευταί, προκειμένου να εξαχθούν απαντήσεις (το παρόν είναι συντομευμένη μορφή εκτενέστερης μελέτης).

Το κείμενο των Βασιλειών
(Γ' Βα 18:17-40, αποσπάσματα)
Και εγένετο ως είδεν Αχαάβ τον Ηλιού, και είπεν Αχαάβ προς Ηλιού· ει σύ εί αυτός ο διαστρέφων τον Ισραήλ; και είπεν Ηλιού· ου διαστρέφω τον Ισραήλ, ότι αλλ' ή σύ

και οίκος τού πατρός σου εν τώ καταλιμπάνειν υμάς τον Κύριον Θεόν υμών και επορεύθης οπίσω των Βααλím. και

Διονυσίου Ανατολικιώτου
δρος φιλοσοφικής σχολής Αθηνών,
πτυχιούχου κοινωνικής θεολογίας
sympole@mail.com

νύν απόστειλον, συνάθροισον πρός με πάντα Ισραήλ εις όρος το Καρμήλιον και τους προφήτας της αισχύνης τετρακοσίους και πενήκοντα και τους προφήτας των

αλσών τετρακοσίους εσθίοντας τράπεζαν εξάβελ και απέστειλεν Αχαάβ εις πάντα Ισραήλ και επισυνήγαγε πάντας τους προφήτας εις όρος το Καρμήλιον. [...] και είπεν Ηλιού προς τον λαόν· εγώ υπολέλειμμαι προφήτης τού Κυρίου μονώτατος, και οίπροφήται τού Βάαλ τετρακόσιοι και πενήκοντα άνδρες, και οίπροφήται τού άλσους τετρακόσιοι [...] και είπεν Ηλιού τοις προφήταις της αισχύνης· εκλέξαθε εαυτοίς τον μόσχον τον ένα και ποιήσατε πρώτοι, ότι

**ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗΝ
12η ΣΕΛΙΔΑ**

ΑΝΙΨΙΟΣ, ΤΟΥ ΚΑΘΗΓΟΥΜΕΝΟΥ ΤΗΣ ΓΗΡΟΚΟΜΙΤΙΣΣΗΣ π. ΣΥΜΕΩΝ ΧΑΤΖΗ

ΕΚΟΙΜΗΘΗ ΕΝ ΚΥΡΙΩ Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΕΛΑΣΣΩΝΟΣ κυρός ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ

Εκοιμήθη χθες το πρωί, σε ηλικία 61 ετών, ο Μητροπολίτης Ελασσόνας Βασίλειος. Ο αοίδιμος ιεράρχης διετέλεσε τα τελευταία χρόνια πρόεδρος της ΕΚΥΟ, διαδεχόμενος τον Μητροπολίτη Ιωαννίνων κυρό Θεόκλητο.

Ο μακαριστός Μητροπολίτης Ελασσόνας Βασίλειος το τελευταίο διάστημα ταλαιπωρείτο από σοβαρά προβλήματα υγείας. Όπως αναφέρει η ιστοσελίδα amei.gr η είδηση της εκδημίας του Μητροπολίτη Ελασσόνας και Προέδρου της ΕΚΥΟ έγινε γνωστή στους συνοδικούς Μητροπολίτες την ώρα που βρισκόταν σε εξέλιξη η συνεδρίαση της ΔΙΣ και Αρχιεπίσκοπος και οι υπόλοιποι συνοδικοί ιεράρχες τέλεσαν δέηση υπέρ αναπαύσεως του κοιμηθέντος ιεράρχου.

Μέσα στο επόμενο διάστημα θα ανακοινωθούν οι λεπτομέρειες της ταφής. Τοποτηρητής αναμένεται να αναλάβει ο Λαρίσης κ. Ιγνάτιος.

Το βιογραφικό του

Ο μακαριστός Μητροπολίτης Ελασσόνας κυρός Βασίλειος Κολόκα γεννήθηκε το 1953 στο Νησάκι των Ιωαννίνων. Είναι απόφοιτος της Ριζαρείου Εκκλησιαστικής Σχολής. Σπούδασε θεολογία στο Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης. Χειροτονήθηκε Διάκονος το 1975 και Πρεσβύτερος το 1979. Διετέλεσε εφημέριος και προϊστάμενος του Ιερού Ναού Αγίου Θεράποντος Κ. Τούμπα, καθώς επίσης και Ηγούμενος της Ιεράς Μονής Αγίας Θεοδώρας της Ιεράς Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης. Εξελέγη Μητροπολίτης Ελασσόνας το 1995. Μετά την εγκατάστασή του αναδιοργάνωσε τη διοίκηση της Μητροπόλεως, ανακίνησε το Μητροπολιτικό Οίκο καθώς και το Πνευματικό Κέντρο και μερίμνησε για την ανακαίνιση και επάνδρωση των ιστορικών Μονών της επαρχίας. Με δική του πρωτοβουλία ιδρύθηκε η ενορία και ο Ι. Ναός του Αγίου Αρσενίου Αρχιεπισκόπου Ελασσόνας και έγινε η επίσημη αγιοκατάταξη καθώς και η μεταφορά των Αγίων Λειψάνων του από τη Μόσχα της Ρωσίας.

ΟΙ ΙΣΑΠΟΣΤΟΛΟΙ ΚΩΝ/ΝΟΣ ΚΑΙ ΕΛΕΝΗ

Την 21^η Μαΐου Εκκλησία μας πνύ με λαμπρότητα τη μνήμη των θεοστέπων βασιλέων και ισαποστόλων Κων/νου και Ελένης.

Ο Κωνσταντίνος, που από την ιστορία ονομάστηκε Μέγας και από την Εκκλησία Άγιος, ήταν γιος του Κωνσταντίου Α' του Χλωρού και της πανέμορφης Ελληνίδας από το Δρέπανο Βυθυνίας, κόρης ξενοδόχου, Ελένης.

Γεννήθηκε στη δεκαετία του 270 μ.Χ. στη Ναϊσό της Μοισίας, σημερινή Νις - Νίσα - της Σερβίας, ή κατ' άλλους στην πατρίδα της μητέρας του.

Όταν ο πατέρας του κατέλαβε υψηλά αξιώματα (έγινε Καίσαρας) υποχρεώθηκε να χωρίσει τη σύζυγό του που προερχόταν από ταπεινή οικογένεια και να νυμφευθεί τη Θεοδώρα, αρχοντικής γενιάς. Τότε η Ελένη πήρε τον μικρό Κων-

σταντίνο και αναχώρησε για την ιδιαίτερη πατρίδα της, τον οποίο ανέθρεψε «εν παιδεία και νουθεσία Κυρίου», καθότι ήταν Χριστιανή.

Τα νεανικά του χρόνια ο Κωνσταντίνος πέρασε ως όμηρος στην αυλή του αυ-

σκηση των καθηκόντων του ζήτησε επιμόνως και αρκετές φορές από τους άρχοντες της Ανατολής, πρώτα από τον Διοκλητιανό και στη συνέχεια από τον Γαλέριο, να επιτρέψουν στο γιο του να πάει στη Δύση. Η κωλυσιεργία των ανωτέρω ανάγκασε τον Κωνσταντίνο να δραπετεύσει από τα ανάκτορα και να

μεταβεί στη Δύση προς υποστήριξη του πατέρα του. Ο Κωνσταντίνος νυμφεύτηκε τη Μινερβίνα μετά της οποίας απέκτησε ένα γιο, τον Κρίσπο. Το 306, όταν ο Κωνσταντίνος πέθανε, ο στρατός που έτρεφε μεγάλη συμπάθεια στον Κωνσταντίνο τον ανέδειξε Καίσαρα της Γαλατίας, Ισπανίας και Αγγλίας. Ο Κωνσταντίνος ανέλαβε τα νέα του καθήκοντα τον Ιούνιο του 306, σε ηλικία 32

τοκράτορα Διοκλητιανού, για να εμποδιστεί ο πατέρας του να στραφεί εναντίον του, καθότι ήταν Καίσαρας στη Δύση.

Εικοσαετής περίπου ο Κωνσταντίνος μπήκε, το 296, στη στρατιωτική υπηρεσία διακρινόμενος για τη γενναϊότητά του, το ηρωικό του φρόνημα, τις διοικητικές του δεξιότητες, το παράσημά του, την ευφυΐα του και την ευγένεια των τρόπων του.

Ο Κωνσταντίνος έχοντας ανάγκη βοήθειας στην α-

ποστήριξη του πατέρα του.

Ο Κωνσταντίνος νυμφεύτηκε τη Μινερβίνα μετά της οποίας απέκτησε ένα γιο, τον Κρίσπο. Το 306, όταν ο Κωνσταντίνος πέθανε, ο στρατός που έτρεφε μεγάλη συμπάθεια στον Κωνσταντίνο τον ανέδειξε Καίσαρα της Γαλατίας, Ισπανίας και Αγγλίας. Ο Κωνσταντίνος ανέλαβε τα νέα του καθήκοντα τον Ιούνιο του 306, σε ηλικία 32

**ΣΥΝΕΧΕΙΑ
ΣΤΗΝ 13η ΣΕΛΙΔΑ**

ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΠΡΟΣ ΤΙΜΗΝ ΤΩΝ ΑΝΔΡΩΝ ΤΗΣ ΕΜΑΚ ΠΑΤΡΩΝ

ΑΝΑΛΥΤΙΚΑ ΣΕΛΙΔΑ 3

ΜΙΑ ΠΡΩΤΟΤΥΠΗ ΚΑΙ ΠΡΩΤΟΠΟΡΑ ΕΚΔΗΛΩΣΗ

**ΗΜΕΡΙΔΑ ΜΕ ΘΕΜΑ: "ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΥΓΕΙΑ" ΑΠΟ
ΤΗΝ ΕΝΩΣΗ ΠΟΔΟΣΦΑΙΡΙΚΩΝ ΣΩΜΑΤΕΙΩΝ ΑΧΑΪΑΣ**

ΑΝΑΛΥΤΙΚΑ ΣΕΛΙΔΑ 12

Χριστός Ανέστη αδελφοί μου

Προεκλογική η συζήτηση στην πρωινή καφετέρια όπου η γερούσια του καφενέ εν πλήρη απαρτία, λόγω τουπροεκλογικού ενδιαφέροντος, έχει βάλλει κάτω τα ψηφοδέλτια, ολόκληρο τραπέζι, 2880 υποψήφιοι και το ψάχνει λεπτομερώς και περιδιαγραμμάτου.

- Εγώ λέω, αυτός εδώ είναι καλός, σοβαρός καινού-νεχής

- Ποιος; αυτός; Για ρώτα να δεις. Αυτός δε μπορεί να βάλλει σε σειρά ούτε τα παιδιά του και θα βάλλει ολόκληρο Δήμα; Ξέρεις τί ώρα γυρίζει το πρωί η κόρη του; Με το γαλατά που λέγανε παλαιά! Σκέψου δηλαδή.

Απορρίπτεται παμφη-φεί!

- Έχεις γνώμη για τον τάδε - ρωτάει ο Χρηστά-ρας ξεχωρίζοντας ένα αλ-λο ψηφοδέλτιο.

- Ω, ω, αυτός; Να σας πω εγώ, επεμβαίνει ο Πα-μνός. Ξέρεις τίχρωστέαι

στην αγορά; Δε λες μη του πάρουνε και το σπίτι που μένει!!!

- Εγώ προτείνω τον Χ... λέει ο Μεμάς και δείχνει έναν υποψήφιοπου ποζάρει χαμογελαστός και ...σίγουρος.

-Α. πα. πα. Ούτε που νατο σκεφτείς. Τον βλέπω την Κυριακή στην εκκλησία. Ανέρος. Ο ψάλτης διαβάζει τον απόστολο κι αυτός κουβεντούλα με τον διπλανό του. Άσε που όσο τον ξέρω δεν τον έχω δει να πάει να κοινωνήσει. Δεν έρχεται ναλειτουργηθεί, αλλά να τον δούνε ότι είναι τάχα χριστιανός!

- Παίζει ρόλο αυτό; Είναι κριτήριο;

- Ε, πως δεν είναι. Ο άνθρωπος που δε σέβεται τον Θεό θασεβαστεί τους Δη-μότες; Για πείτε μου;

Στο κόσκινο υποψήφιοι Δήμαρχοι και δημοτικοί σύμβουλοι, ένας - ένας. Μικρή η κοινωνία μας, λί-γο πολύ γνωριζόμαστε - άσε που κι αν ακόμη δεν τον γνωρίζεις προσωπικά, τα σέα και τα μέα του κα-θενός, από την ώρα που εκτίθεται (κυριολεκτικά και μεταφορικά) βρίσκο-νται σε κοινή θέα και στο στόμα του καθενός.

Η συζήτηση γενικεύεται χωρίς να το καταλάβουμε και το κοινωνικά σχόλιο (παλιά το λέγανε κουτσομπο-λιο!) υπογράφει ή διαγράφει ψηφοδέλτια και υποψη-φιότητες.

- Δηλαδή θα κρίνουμε με βάσει τα κουτσομπολιά για τον έναν και τον άλλον. Τι κάνει στο σπίτι του ή που γυρίζουν τα παιδιά του ή που πίνει καφέ η γυναίκα του; Γειτονιά θα καταντήσουμε

Ο κύριος Αγαμέμνων - πάλι ποτέ ανώτερος νομαρ-χιακός υπάλληλος και ήδη συνταξιούχος - ο έσπιν κατὰ

τεκμήριον σοβαρός, που πίνει το καφεδάκι με παξιμα-δάκι κατά την παράδοση, επεμβαίνει από το διπλανό τραπέζι

- Γειτονιά; Γιατί όχι; Μακάρι να την είχαμε ακόμη τη γειτονιά που την εξαφάνισε η πολυκατοικία. Τι ήταν η γειτονιά παρακαλώ - ο χωροφύλαξ της ηθικής μεγά-λων και μικρών και όχι μόνο, αλλά και του ήθους και της συμπεριφοράς και της βιωτής του καθενός.

Λειτουργούσε άτυπα μεν-έστω και με τα λάθη ή τις υπερβολές της μερικές φορές- αλλά υπολογίσμα από όλους. Έκρινε και εκρίνετο.

Τι θα πει ο κόσμος, - λέγαμε και συμμαζεούμαστε.

Προσέχαμε πράξεις και λόγια, φροντίζοντας μη πέσουμε στο στόμα της γειτονιάς που λειτουρ-γούσε σε μερικές περι-πτώσεις σαν οδοδείκτης. Ήλεγχε το κάθε βήμα. Άστοχαμερικές φορές-ί-σως, αλλά οπωσδήποτε κριτής. Μπορεί άδικος και

κακεντρεχής σε κάποιες περιπτώσεις, που -ναιέβγαζε και το άχτι του, τα απωθημένα του, τη ζήλεια του, αλλά αυτός ο φόβος σε έκανε να προσέχεις. «μη το μάθει η γειτονιά, καήκαμε» ή «μη πέσουμε στο στόμα της κυρά Λίτσας και ποιος μας γλιτώνει!!»

Αυτός ο φόβος έμοιαζε σα φρένο σε παρορμητικές συμπεριφορές. Κα πολλές φορές, αυτός ο έλεγχος στά-θηκε σωτήριος. Δυσκόλεψε ίσως τα πράγματα, αλλά λειτούργησε και φράχτης για να μη λοξοδρομήσουμε σε μονοπάτια που οδηγούν σε κατακραυγές. Η γειτο-νιά και ο παπάς της ενορίας (ενορία μιας παλιάς επο-χής τότε που η εκκλησία ήταν το σημείο αναφοράς για τη συνοικία) στη γειτονιά κι αυτός, ο πνευματικός τα-γός για όσους υπολογίζα-με τη συμβουλή του και τι συμβολή του στο «χρυσ-τιανικώς διάγειν».

- Εγώ λέω να ψηφίσω αυ-τόν. Ακούω ότι είναι σοβα-ρός.

- Εσύ ναι. Αλλά για ρώτα και τον πατά - Κώστα, γιατί τον διώξαν από το παγκά-ρι και μετά μου λες!!!

Σε δίλημμα η γερούσια του καφενέ. Ζητείται, αδιά-φθορος, σεμνός, οικογενειάρχης, πατριδολάτρης, νου-νεχής, θρησκος, καλλιεργημένος με γνώσεις, με κοι-νωνική προσφορά επαγγελματικά επιτυχημένος με α-διαφιλονίκητη την έξωθι «καλήν μαρτυρίαν».

- Με άλλα λόγια ψάχνεις για Άγιο;

- Όχι. Ζητάω Χριστιανό με φόβο και φώτιση Κυρίου. Ζητάω πολλά;

Εδώ είναι χριστιανοί μου που λένε, απορία ψάλτου ...βηξ!!!

"ΚΑΘ' ΟΔΟΝ"

Του Σταύρου Ιντζεγιάννη

ΜΠΡΟΣΤΑ ΣΤΟ ΔΙΛΗΜΜΑ

Ο αρθρογράφος και συγγραφέας κ. Σταύ-ρος Ιντζεγιάννης παρουσιάζει κάθε Δευτέ-ρα, περίπου στις 9.30 το βράδι, στον

Ο κ. Στ. Ιντζεγιάννης στο "ΛΥΧΝΟ"

τηλεοπτικό Σταθμό της τοπική μας Εκκλησίας "ΛΥΧΝΟΣ" την εκπομπή "ΤΕΡΙ-ΡΕΜ".

Κυριακή του Παραλύτου στο Άσυλο Ανιάτων

Εν πληθούση εκκλησία, στο Ναϊδριο του Ιδρύματος του Ασύλου Ανιάτων Πατρών, Αγία Ευφροσύνη, την περ. Κυριακή του Παραλύτου, Μέλη του Σωματείου, Περιθαλ-πόμενοι και συγγενείς τους, Φίλοι του Ιδρύματος, συμ-μετείχαν με κατάνυξη στην Θεία Λειτουργία όπου λει-τούργησαν ο Πανσοβολογιώπας Αρχμανδής π. Χρι-στοφόρος Μυιλήνης και ο π. Γεώργιος Μπισάκος.

Ακολούθησε Μνημόσυνο υπέρ αναπαύσεως του Ιδρυ-τού και των Συνεργατών αυτού, Κτητόρων, Ευεργετών, διατελεσάντων Προέδρων και Μελών του Δ.Σ. και μνη-μονεύτηκαν ένα προς ένα όλα τα ονόματα των κεκοιμη-μένων περιθαλπόμενων του Ιδρύματος από την σύστασή του έως και σήμερα.

Στη συνέχεια οι παρευρισκόμενοι μετέβησαν στην Αί-θουσα "π. Ιακώβου Λιαρομμάτη" όπου παρακολούθη-

σαν πνευματικ, ομιλία του π. Χριστοφόρου με θέμα: « Γιατί να πονάει τόσο ο Άνθρωπος».

Ο Πρόεδρος εκφράζοντας το Διοικητικό Συμβούλιο ευ-χαρίστησε ιδιαίτερα τον π. Χριστοφόρο που με τα λεγό-μενά του τόνωσε τους περιθαλπομένους και μετέδωσε στο σύνολο του ακροατηρίου μηνύματα καρτερίας και πίστης.

ΜΟΝΑΣΤΗΡΙΑΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ

ΜΟΝΑΣΤΗΡΙΑΚΑ ΠΡΟΪΟΝΤΑ

ΠΡΟΪΟΝΤΑ ΧΕΙΡΟΠΟΙΗΤΑ ΚΑΙ ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΑ ΑΠΟ ΟΡΘΟΔΟΞΑ ΜΟΝΑΣΤΗΡΙΑ

Τραχανάς, Κυλολιπές, Λαζάνια, Γλυκά του Κουταλιού, Μέλι, Χειροποίητα Λικέρ

Αγιορείτικες Ιαματικές Αλοιφές, Κρασί, Τσίπουρο, Μπαχαρικά, Βότανα, Παρθένο Ελαιόλαδο, Παραδοσιακά Γλυκά, Χειροποίητα Σαπούνια, Όσπρια

Παρασκευή Ε. Θεοδωράτου

Ερμού 90 (έναντι Αστυνομίας), Πάτρα - τηλ.: 2610 223869
κιν.: 6975103295, e-mail: paratheod@yahoo.gr

Επιτυχία σημείωσε η Αιμοληψία της Ι.Μ. Πατρών

Διακρίνεται ο εκ των αιμοληπτών Διάκονος της Ι.Μ. Πατρών Σεραφείμ Αργυρόπουλος στο κινητό αιμοληπτήριο της πλ. Γεωργίου με τον ιατρό και τον π. Ιωάννη.

Ολοκληρώνεται σήμερα Σάββατο 17 Μαΐου 2014 με μεγάλη επιτυχία η δωδεκάμερη Αιμοληψία που διοργάνωσε η Ιερά Μητρόπολις Πατρών στην πλατεία Γεωργίου, με τη συμβολή των τμημάτων Αιμοδοσίας των δύο μεγάλων Νοσοκομείων της πόλεώς μας, "Άγιος Ανδρέας" και "Παναγία Βοή-θεια".

Έως χθες το μεσημέρι είχαν συγκεντρωθεί πά-νω από 80 μονάδες Αίματος.

Ως γνωστόν η Ιερά Μητρόπολις Πατρών διορ-γανώνει δύο φορές του εκάστοτε έτους Αιμοληψί-ες. Ο υπεύθυνος του Γραφείου Αιμοδοσίας της Ι.Μ. Πατρών Πρωτοπρεσβύτερος π. **Ιωάννης Σταυρό-πουλος**, δήλωσε αρκετά ικανοποιημένος από την συγκέντρωση των μονάδων Αίματος παρά τις δύο ημέρες απεργίας που είχαν οι εργαζόμενοι στα Κρατικά Νοσηλευτικά Ιδρύματα.

Εκείνο που πρέπει να τονισθεί ιδιαίτερα, είναι η συμμετοχή νέων ανθρώπων, ακόμη και μαθητών Λυκείων, σε αυτή την δραστηριότητα της Ι.Μ. Πα-τρών. Η ευαισθητοποίηση αυτή της νεολαίας μας όλο και αυξάνεται, επεσήμανε ο π. Ιωάννης.

Με τις ευλογίες του Σεβασμιωτάτου, σε κάθε Αι-μοδότῃ δίδεται ως ενθύμιο από μία μπλούζα με την υπογραφή της Ι.Μ. Πατρών και συνθήματα που υ-πενθυμίζουν την ευεργεσία της Αιμοληψίας.

ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΥ
ΕΝΩΣΕΩΣ ΘΕΟΛΟΓΩΝ
ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΟΣ ΠΑΤΡΩΝ

ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ

Σας προσκαλούμε σε εκδήλωση του παραρτήματός μας, που θα πραγματοποιηθεί την **Πέμπτη 22 Μαΐου και ώρα 19.00 μμ** στο πνευματικό κέντρο του **Ι. Ναού Αγίας Βαρβάρας Πατρών**.

Στη συγκεκριμένη εκδήλωση, θα έχουμε την ιδιαίτερη τιμή και χαρά ν' ακούσουμε από τον κ. **Παναγιώτη Μαρτίνη Δρ.Θ.** Επίτιμο Σχολικό Σύμβουλο ένα εξαιρετικά ενδιαφέρον θέμα: **Οι Άγιοι «Δια Χριστόν Σαλοί» μια πρόκληση στο εκκλησιαστικό και κοινωνικό κατεστημένο.**

Θ' ακολουθήσει συζήτηση και στη συνέχεια μια μικρή δεξίωση στο πνευματικό κέντρο του Ναού.

Ελπίζουμε ότι και σ' αυτή την εκδήλωση θα μας τιμήσετε με την παρουσία σας, καθώς μας δίνεται η ευκαιρία να συναντηθούμε πριν το τέλος της σχολικής χρονιάς αλλά και να ακούσουμε για την πιο παράξενη και συγκλονιστική μορφή ορθόδοξης άσκησης την δια Χριστόν Σαλότητα.

Για την Δ. Ε.

Η Πρόεδρος
Δήμητρα Κόρδα-Κωτσάκη

Η Γραμματέας
Ελένη Αργύρη

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΩΝ ΠΑΤΡΩΝ

ΚΩΔΙΚΟΣ
8259

Ο Εκκλησιολόγος

ΙΔΡΥΤΗΣ - ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ - ΕΚΔΟΤΗΣ

Αλέξανδρος Κ. Κολλιόπουλος

Μαραγκοπούλου 5 - Τ.Κ. 26331 - ΠΑΤΡΑ

τηλ. & FAX: 2610 / 222392 και 341515

E-mail: alexkoll@otenet.gr

& ekklesiologos@gmail.com

ΕΤΗΣΙΕΣ ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

Ιδιώτες - Ελλάδα 50 ευρώ

Ευρώπη 100 ευρώ

Αμερική, Ασία, Αυστραλία, Αφρική 200 ευρώ

Μέλος της:

ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΠΡΟΣ ΤΙΜΗΝ ΤΩΝ ΑΝΔΡΩΝ ΤΗΣ ΕΜΑΚ ΠΑΤΡΩΝ

Σε αναγνώριση των υπηρεσιών που με αυτοθυσία προσφέρουν οι υπηρετούντες στην ΕΜΑΚ Πατρών, και προκειμένου να τους ευχαριστήσουμε, ύστερα μάλιστα και από την βοήθεια που προσέφεραν κάτω από εξαιρετικά δύσκολες συνθήκες στην σεισμόπληκτη περιοχή της Κεφαλληνίας, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Πατρών κ.κ. Χρυσόστομος τους εκάλεσε σε λιτή δεξίωση.

Εκτός από τους πατρικούς λόγους αγάπης και τον έπαινο της τοπικής Εκκλησίας για το έργο της συγκεκριμένης ομάδας, ο Σεβασμιώτατος προσέφερε στους υπηρετούντες στην ΕΜΑΚ από μίαν εικόνα ως ευλογία.

Παρόντες ήσαν άπαντες οι τα πρώτα φέροντες στο Πυροσβεστικό Σώμα και στην εν λόγω ομάδα, ενώ ο Συντονστής Επιχειρήσεων Περιφερειακών Πυροσβεστικών Διοικήσεων Δυτ. Ελλάδος, Πελοποννήσου & Ιονίων Νήσων, Υπο-

στράτηγος κ.κ. Κωνσταντίνος Καρατζάς, προσέφερε στον Σεβασμιώτατο το έμβλημα του Πυροσβεστικού Σώματος.

Σε επεξεργασμένη εκδήλωση της Ιεράς Μητροπόλεως, ο Σεβασμιώτατος θα προσκαλέσει όλους τους υπηρετούντες στο Πυροσβεστικό Σώμα, ώστε να τους ευχαριστήσει και να τους τιμήσει για την προσφορά τους στην τοπική μας κοινωνία, αλλά και γενικότερα στην πατρίδα μας.

Σημειωτέον ότι οι πυροσβέστες μας κατά τον πα-

ρελθόντα Αύγουστο, με κίνδυνο της ζωής τους, έ-

σωσαν εκ βεβαίας καταστροφής την Ιερά Μονή Α-

γίου Νικολάου Μπάλα Πατρών, καθώς και τις Μονα-

χές, οι οποίες εκινδύνευαν άμεσα.

**αγωνιζόμενοι
πολίτες**

Ανδρέας Παναγιωτόπουλος

Υποψήφιος Δήμαρχος Πατρέων

ΘΑΝΑΣΗΣ ΑΛ. ΚΟΛΛΙΟΠΟΥΛΟΣ

Υποψήφιος Δημοτικός Σύμβουλος στο Δήμο Πάτρας

Κιν.: 6947 947874, e-mail: alexkoll@otenet.gr

Αρχιερατικό Μνημόσυνο στον Ι.Ν. Αγίου Αιμιλιανού Πατρών

Την περασμένη Κυριακή του Παραλύτου, εν πληθούση εκκλησία, τελέσθηκε εις τον Ιερό Ναό του Αγίου Αιμιλιανού Πατρών, τελέσθηκε Αρχιερατική Θεία Λειτουργία μετ' Αρτοκλασίας, προεξάρχοντος του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Πατρών κ.κ. Χρυσόστομου.

Ακολούθησε Ιερό Μνημόσυνο υπέρ αναπαύσεως των ψυχών Σταυρούλας και Αιμιλιανού Τούλα, κτητόρων του

εν λόγω Ναού και μεγάλων ευεργετών της Ελλαδικής Εκκλησίας.

Στην ομιλία του ο Σεβασμιώτατος αναφέρθηκε στα μηνύματα που απορρέουν από την παραβολή του Παραλύτου. Ακόμη έκανε λόγο στους αιδιόμους αδελφούς μας, Σταυρούλας και Αιμιλιανού, τονίζοντας την ανάγκη

της σημερινής κοινωνίας για αγνές ψυχές σαν σαν αυτών. Υπήρξαν, είπε, άνθρωποι με περίσσειμα ήθους, αρετής και αγάπης για τον συνάνθρωπο.

Συλλετούρησαν ο Πρωτοπρεσβύτερος π. Μιχαήλ Καραμπατάκης, οι Ιερείς του Ναού Πρωτοπρεσβύτερος π. Νικόλαος Γκόλφης, ο Πρεσβύτερος π. Ανδρέας Γκοτσόπουλος και οι Διάκονοι Σεραφείμ, Ιωακείμ, Ιερόθεος, Κων/νος και Θεμιστοκλής.

Ακολούθησε εκκλησιαστικό κέρασμα σπυγνίθου Πνευματικού Κέντρου προς τιμή του Επισκόπου και των Ιερέων.

Ι. Ν. ΟΣΙΟΥ ΙΩΑΚΕΙΜ ΕΞΩ ΑΓΓΙΑΣ

Εκδρομή Κατηχητικού

στο Αττικό ζωολογικό πάρκο
Σάββατο 31 Μαΐου 2014

"Εγώ ειμι ο λαλών σοι" (Ιωάν. 4, 26)

Χριστιανοί μου,

"Εγώ ειμι ο λαλών σοι" (Ιωάν. 4, 26), δηλαδή ο Χριστός. Είναι ο Ίδιος, που δήλωσε ότι "εγώ ειμι η οδός και η αλήθεια και η ζωή" (Ιωάν. 14, 6). Είναι ο Ίδιος, που βεβαίωσε ολόκληρη την ανθρωπότητα ότι "εγώ ειμι η ανάστασις και η ζωή" (Ιωάν. 11, 25).

Εάν λοιπόν δεν πιστεύσουμε με όλη μας την καρδιά ότι ο Χριστός είναι και Θεός, ο Σωτήρας του κόσμου και προσωπικός μας Σωτήρας, τότε χάσαμε το παιχνίδι της ζωής.

Όλες αυτές οι βεβαιωτικές μαρτυρίες και άπειρες άλλες, που καταμαρτυρούν την Θεότητα του Ιησού Χριστού, ταυτοχρόνως μας γνωστοποιούν δύο πράγματα:

* **Πρώτον:** Την Τριαδικότητα του Ενόου Θεού

* **και δεύτερον:** Την Θεανθρωπότητα του Ιησού Χριστού.

Η δε γνωστοποίηση αυτή γίνεται εξ αποκαλύψεως και όχι δια μέσου κοσμικών γνώσεων και επιστημονικής μαθήσεως. Οι αποκαλύψεις αυτές έχουν και τις ανάλογες προϋποθέσεις:

- Πίστι ενεργουμένη και ζωντανή,
- συμμετοχή με πλήρη συναίσθησι στα πανάγια σωστικά Μυστήρια,

- τήρησι των θεϊσάτων ευαγγελικών εντολών,
- κάθαρσι από τα πάθη και όλες τις εφάρματες αδυναμίες,

- αγάπη στην πλήρη εφαρμογή της: "εξ όλης καρδιάς, ψυχής, διαοίας και ισχύος" (πβ. Μαρκ. 12, 30),
- γνώσι του θείου θελήματος και τελεία υπακοή προς αυτό.

Θέλεις να σωθής; Ο Κύριος είναι Παρών... Παντού και μέσα σου και στο πρόσωπο κάθε ανθρώπου. Όμως, αυτός που θέλει να σωθί, κάνει κάτι για την αγάπη του Θεού. Άλλοτε πολλά, άλλοτε πάλι πολύ λίγα. Όμως,

"Εάν με αγαπάς έστω και λίγο", λέγει ο Χριστός, "και αυτό το δείχνης έμπρακτα και το ομολογής με την καθημερινή σου βιοτή...", τότε εγώ θα "Εμφανίσω (αυτώ) εμαυτόν" (Ιωάν. 14, 21). Δηλαδή, θα αποκαλυφθώ μέσα στην καρδιά σου μαζί με τον Πατέρα και το Άγιον Πνεύμα. Θα σου αποκαλύψω ποιός είμαι: ο Κύριός σου, ο Πατέρας σου, ο Σωτήρας σου, ο Θεός σου...".

Αυτό γεύεσαι στο μυστήριο της Θείας Λειτουργίας, όταν συμμετέχεις σ' αυτό. Αυτό βιώνεις όταν προσέρχεται στο σωτήριο μυστήριο της Θείας Κοινωνίας. Αυτό είναι το μυστήριο της προσευχής και της μελέτης του Ευαγγελίου.

Ποιό; Ότι ο Χριστός, η ελπίδα της σωτηρίας, είναι μέσα σου. **"Η βασιλεία του Θεού εντός υμών εστί"** (Λουκ. 17, 21). Γι' αυτό προσευχάσαστε και μερικοί σηκώνονται ακόμα και την νύχτα για να ζήσουν όσο το δυνατόν εντονότερα αυτή την αποθησαυρισμένη αλήθεια εντός τους.

Και τότε... Περιμένουν τον Σωτήρα της ψυχής τους. Αφουγκράζονται πνευματικά, ενώ συγχρόνως χύνουν δάκρυα μετανάσας... Και ο Θεός από μόνος Του όποτε θέλει και όπως Εκείνος θέλει, φανερώνει και αποκαλύπτει τον Εαυτόν Του...

Σ' εκείνον που Τον αγαπάς όλης ψυχής και καρδιάς,

Σ' εκείνον που κάνει το θέλημα Του με ταπεινώς και συντριβή,

Σ' εκείνον που Τον πιστεύει απόλυτα, χωρίς κοσμικούς συμβιβασμούς,

Σ' εκείνον που ψάχνει να Τον βρει, στον πρσό και στον ταπεινό, στον πενθούντα και κλαίοντα γιατίς αμαρτίες του με αληθινή μετάνοια.

Ένας χριστιανός για αρκετά χρόνια μελετούσε καθημερινά πέντε κεφάλαια της Καινής Διαθήκης, δύο ψαλμούς από το Ψαλτήρι και δύο κεφάλαια της Παλαιάς Διαθήκης. Κάθε μέρα. Είχε όμως μια κακή βλαπτική συνήθεια: να καπνίζει δύο πακέτα ημερησίως.

Κάποτε αποφάσισε να ακολουθήσει τις συμβουλές του Πνευματικού. Έτσι μια Παρασκευή βράδυ, μετά την μελέτη των Γραφών και το καθιερωμένο Απόδει-

πνο, διάβασε 24 φορές όλους τους Χαιρετισμούς. Η διάρκεια όλων αυτών μαζί με την μελέτη ήταν περίπου έξι ώρες.

Στην ψυχή του αισθάνθηκε αγαλλίασι και είδε ότι την επομένη ημέρα, Σάββατο, είχε λιγοστέψει το κάπνισμά του κατά το ήμισυ. Το άλλο βράδυ, που ξημέρωνε Κυριακή, αποφάσισε να διαβάσει ολόκληρο το Ψαλτήρι με πολλή προσοχή, σαν είδος προσευχής. "Θεέ μου, είπτε, βοήθησέ με αυτό να είναι το τελευταίο βράδυ και από αύριο το πρωί ΕΣΥ να μου κόψης αυτήν την αδυναμία. Να κόψω μια για πάντα το τσιγάρο." Καί πράγματι, διάβασε και τους 151 ψαλμούς ως είδος προσευχής.

Πέρασαν περίπου 7 ώρες και 10 λεπτά. Είχε πλέον ξημερώσει για καλά. Πλύθηκε, ντύθηκε και πήγε στην Εκκλησία. **"Ασθανόμουν άλλος άνθρωπος, μου είπτε. Από εκείνη την ημέρα δεν ξανακάπνισα. Δεν είχα καμιά επιθυμία για να το βάλλω στο στόμα μου και ούτε μου προκαλούσε καμιά εντύπωση που άλλοι κάπνιζαν. Ο Θεός σ' εμένα τον ελεηνό και τον αμαρτωλό έκαμε το θαύμα Του. Εκείνος το έκαμε και όχι εγώ"**, κατέληξε με συντριβή και ταπεινώς.

Ύστερα από λίγους μήνες συνέβη στην οικογένειά του επιτρέποντος του Θεού, ένας μεγάλος πειρασμός. Και ο Πνευματικός του

είπε: **"Προσευχή, κατ' επανάληψιν τους Χαιρετισμούς, κομποσχοίνι, μελέτη, αγρυπνία, νηστεία, μετάνοιες στρωτές, μακροθυμία και προπαντός υπομονή Υπομονή αγόγγυστη."**

Έτσι άρχισε από κείνο το βράδυ να μελετά έναν Ευαγγελιστή ολόκληρον και στην συνέχεια μια επιστολή ολόκληρη κάθε φορά. Πέρασαν επτά μήνες και ο πειρασμός λύθηκε με το θαύμα που έκαμε πάλιν ο Θεός. Και ιδού πως:

Την πρώτη Κυριακή που πήγε στην Εκκλησία, εκεί μέσα στον Ναό και κατά την διάρκεια που εψάλλετο πολύ κατανυκτικά ο Χερουβικός ύμνος - ω! του μεγάλου και ανεξηγήτου μυστηρίου αλλά και της θείας οικονομίας του Χριστού! - είδε την ωραιότητα της ψυχής του!... Μια ωραιότητα ως αγγέλου! Μιά ευγένεια ουράνια, μια καλωσύνη απέραντη, που αγκαλιάζει όλους τους ανθρώπους και ειδικότερα μάλιστα αυτούς που του έκαμαν το μεγαλύτερο κακό.

Κι όμως, το αγκάλιασμα αυτό που ένοιωσε, δεν ήταν νοερό αλλά αληθινό. Γιατί είδε μέσα στον Ναό, όλως παραδόξως, τον εχθρό του! Και έτρεξε ο αδικημένος από την συκοφαντία γονάτισε, του αγκάλιασε τα πόδια μέσα στην Εκκλησία και του είπτε: "Σ' ευχαριστώ χιλιάδες φορές, διότι συ μου έδωσες το κλειδί του Παραδείσου και άνοιξε η πόρτα της ευτυχίας της πνευματικής και ουράνιας για μένα και την οικογένειά μου!"

Ο άλλος έμεινε άναυδος, εμβρόντητος. Σαν να είχε πέσει πάνω του κεραυνός, σωστό αστροπελέκι.

Και τότε ο Θεός έκαμε και το δεύτερο θαύμα. Το πρώτον ήταν βέβαια το μεγαλειώδες σε μακροθυμία φέρσιμο του αδικημένου. Και το δεύτερο, ότι λύγισε την σκληρή καρδιά εκείνου του ανθρώπου και μέσα από λυγμούς ζήτησε συγνώμη. Ο λύκος έγινε αρνί.

Γι' αυτό, χριστιανοί μου,

ας προσευχόμαστε όσο μπορούμε και ας περιμένουμε...

ας μετανοούμε κάθε μέρα και ας περιμένουμε...

ας υπομένουμε, ας πιστεύουμε, ας ελπίζουμε και ας περιμένουμε...

Και θα έλθη οπωσδήποτε... Θα έλθω για να σώσω και σένα... και μένα... και όλους μας. Και τότε θ' ανοίξουν τα ουράνια και θα φανή ο Παράδεισος και θα λαμπρή η βασιλεία των ουρανών και θα αποκαλυφθή σε όλη της την μεγαλοπρέπεια η ΔΟΞΑ των σεσωσμένων ψυχών, των αγίων και των αγγέλων.

"Εγώ ειμι ο λαλών σοι" (Ιωάν. 4, 26)! Το πιστεύεις; Κάνε το πράξι στη ζωή σου... και μάλιστα να το βροντοφωνάξεις: **"Ναι, Κύριε, ΠΙΣΤΕΥΩ..."**.

Και τότε..., ολόκληρη η Τριαδική Δόξα του Θεού και όλος ο Θεός..., όλος ο Χριστός δικός σου! Μια για πάντα και στους αιώνες! Το εύχομαι σε όλους σας.

Αμήν.

Η ΠΑΝΗΓΥΡΙΣ ΤΗΣ ΜΕΤΑΚΟΜΙΔΗΣ ΤΩΝ ΛΕΙΨΑΝΩΝ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΣΤΗΝ ΟΜΩΝΥΜΗ ΓΥΝΑΙΚΕΙΑ ΜΟΝΗ ΤΗΣ Ι. Μ. ΠΑΤΡΩΝ, ΤΟ ΙΣΤΟΡΙΚΟ ΠΑΛΑΙΟΜΟΝΑΣΤΗΡΟ ΤΗΣ ΠΑΤΡΑΣ

Η άνοιξη στην πληγωμένη από την περυσινή πυρκαϊά γη του Παλαιομονάστηρου χάρισε φέτος πλουσιότερα τα δώρα της, στολίζοντας την περιοχή με πρασινάδες και ευωδίες, σαν να ήθελε να εξαλείψει γρηγορώτερα τις τραγικές αναμνήσεις της πύρινης λαίλαπας.

Μέσα σ' αυτή την ατμόσφαιρα αναγέννησης και αναβλάστησης, όπου τα πάντα προδίδουν την μεγαλυσύνη και την μακροθυμία του Δημιουργού Θεού, εορτάστηκε και εφέτος με κάθε λαμπρότητα η πανήγυρις της Μετακομίδης του Ιερού Λειψάνου του Αγίου Νικολάου στην γυναικεία Ιερά Μονή του Αγίου Νικολάου, κοντά στο χωριό Μπάλα, το γνωστό Παλαιομονάστηρο των Πατρών.

Την παραμονή της εορτής τελέσθηκε Μέγας Αρχιερατικός Εσπερινός, στον οποίο προέστη και ομίλησε ο **Σεπτός Ποιμενάρχης μας κ.κ. Χρυσόστομος**. Με μεστό ευαγγελικών και αναστασιμικών νοημάτων λόγο, ο Σεβασμιώτατος παρουσίασε στην ομιλία του **τα τρία δώρα**, τα οποία προσέφερε με την Ανάστασή Του ο Κύριος ημών Ιησούς Χριστός, **την χαρά, την ειρήνη και την ζωή**. (Τό κείμενο παρατίθεται αυτούσιο κατωτέρω). Τέλος, έδωσε πλούσια την ευλογία του και τις πατρικές ευχές του σε όλους, όσοι παρευρίσκονταν ως προσκυνητές στην Ιερά Μονή.

Τον Εσπερινό τίμησαν επίσης με την παρουσία τους, εκτός από τον Γέροντα της Μονής Αρχιμ. π. **Κύριλλο Κωστόπουλο**, οι Πρωτοπρεσβύτεροι: π. **Ηλίας Κωστόπουλος**, π. **Απόστολος Δημητρόπουλος**, Γεν. Αρχιερατικός Δύμης, π. **Νικόλαος Κοτσίρης**, οι Ιερείς: π. **Παναγιώτης Νικολόπουλος**, π. **Ανδρέας Πολίτης**, π. **Γρηγόριος Κόρδας**, π. **Χρήστος Πασχαλίδης** και οι Διάκονοι: π. **Σεραφείμ Αργυρόπουλος** και π. **Κωνσταντίνος Τσαγκάρης**.

Την κυριώνυμο ημέρα στον πανηγυρικό Όρθρο και στην Θεία Λειτουργία προέστη ο Γέροντας της Μονής, **Αρχιμ. π. Κύριλλος Κωστόπουλος**, Ιεροκήρυκας της Ιεράς Μητροπόλεως Πατρών, συλλειτουργώντας του πρωτοπρεσβυτέρου π. **Ηλία Κωστοπούλου** και του Διακόνου π. Ιωακείμ Γηροκομίτη. Πλήθος κόσμου παρακολούθησε την Θεία Λειτουργία και συμμετείχε με κατανύξη στο μυστήριο της Θείας Ευχαριστίας.

Το θείο λόγο κήρυξε ο Γέροντας της Μονής π. **Κύριλλος**, δίδάκτωρ του Κανονικού Δικαίου και έμπειρος

και **φάρο** γιά όποιον εντρυφήσει στον βίο του, αφού τόσο θα επηρεαστεί από αυτόν, ώστε θα δυναμώσει η πίστις του. Αναλύοντας το περιεχόμενο της πίστεως όρισε αυτήν ως αποδοχή της θείας αποκάλυψης, του Μυστηρίου, δηλαδή, της Θείας Οικονομίας, της Ενανθρωπίσεως του Θεού Λόγου του Θεού Πατρός, αλλά και της Διδασκαλίας Του και της ερμηνείας αυτής από τους Πατέρες της Εκκλησίας.

Όστόσο, η πίστις **πρέπει να ενεργοποιηθεί**, συνέχισε ο π. Κύριλλος, διότι "πίστις άνευ έργων νεκρά εστί". Εάν δεν γίνεται η πίστις έργο, τότε αυτή νεκρώνεται και ο άνθρωπος κατατάσσεται νεκρός πνευματικώς. Η σημερινή Ελληνική Ορθόδοξη κοινωνία βρίσκεται μακριά από την πίστη. Αυτό αποδεικνύεται καθημερινά από τα έργα μας, τα οποία καταδεικνύουν την αποστασιοποίηση του σημερινού Έλληνα από όσα έχει παραδώσει σε μας ο Θεάνθρωπος Κύριος και οι Πατέρες της Εκκλησίας μας. Υπερσχύει η ανηθικότητα, υπο την στενή και ευρύτερα έννοια της λέξεως. Η κοσμικότητα δείχνει να υπερνικά την πνευματικότητα. Ακριβώς αυτή η αποστασιοποίηση από το θέλημα του Θεού συνιστά την αμαρτία, η οποία κυριαρχεί σήμερα.

Ευχχήθηκε τέλος ο Άγιος Νικόλαος να ενισχύσει όλους στην πίστη, δηλαδή στην αποδοχή της διδασκαλίας του Θεάνθρωπου Κυρίου και στην εφαρμογή αυτής της πίστεως μέσω της πνευματικής εκκλησιαστικής ζωής.

Πρίν την απόλυση της Θείας Λειτουργίας έγινε λιτάνευση της Εφεστίου Εικόνας στον περίβολο της Μονής και α- νεπιμνήσαν δεήσεις υπέρ υγείας και σωτηρίας των συμμετεχόντων και υπέρ αναπαύσεως των κτιτόρων της Μονής.

Καθόλη την διάρκεια του εορταστικού διημέρου είχε τεθεί προς προσκύνηση ο πολύτιμος θησαυρός της Μονής, το Ιερό Λείψανο του Αγίου Νικολάου, το οποίο με βαθεία συγκίνηση ασπάζονταν όλοι οι προσκυνητές, εναποθέτοντας στις πρεσβείες του Θαυματουργού Αγίου Νικολάου τις προσδοκίες και τις αιτήσεις τους για τους ίδιους και τις οικογένειές τους.

Οι αδελφές της Μονής με θυσιαστική και φιλάδελφο διάθεση διακόνησαν τους πολυάριθμους προσκυνητές, προσφέροντας μοναστηριακό κέρασμα. Μέσα στο ολάνθιστο και γαλήνιο περιβάλλον της Μονής οι κουρασμένοι από την τύρβη του βίου προσκυνητές έλαβαν πνευματική ανάπαυση και νέες δυνάμεις από την Χάρη του Θαυματουργού Αγίου Νικολάου για την συνέχιση του αγώνος τους.

Ευχόμαστε από καρδιάς η Ιερά Μονή του Αγίου Νικολάου, δια πρεσβειών του προστάτου της, να συνεχίσει να επιτελεί με αμετάπτωτο ζήλο το πνευματικό έργο της προς δόξαν Θεού και επ' αγαθόν της Τοπικής Εκκλησίας μας.

ΤΟ ΚΗΡΥΓΜΑ ΤΟΥ ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΜΑΣ

ΤΑ ΤΡΙΑ ΔΩΡΑ ΤΟΥ ΑΝΑΣΤΑΝΤΟΣ ΚΥΡΙΟΥ

Μέσα στο ευφρόσυνο κλίμα της Αναστάσεως του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού εορτάζουμε, άγιοι Πατέρες, αγία Ηγουμένη της Ιεράς και Σεβασμίας αυτής Μονής μετά της συνοδείας Σας, εορτάζουμε, αδελφοί μου αγαπητοί, τον Μέγαν Ιεράρχη, τον Πατέρα και Διδάσκαλο, τον Πανάγιο Νικόλαο τον Θαυματουργό, ο οποίος, όπως και όλοι οι άγιοι της Εκκλησίας μας, ήταν αυτοί που εβίωσαν μέσα στα τρις βαθιά της ψυχής τους το μήνυμα της Αναστάσεως και το μετέφεραν εις τον κουρασμένο κόσμο διδοντάς του χαρά, ευλογία, ειρήνη. Δίδοντας, δηλαδή, τα δώρα της Αναστάσεως, όπως τα εβίωσαν, τα προσέλαβαν οι Άγιοι της Εκκλησίας μας, οι οποίοι της Αναστάσεως.

Όταν ο Κύριός μας Ιησούς Χριστός μετά την Ανάστασή Του εισήλθε εις τον τόπο, όπου ήσαν οι Μαθηταί γεμάτοι φόβο, με κεκλεισμένες τις θύρες, τους μετέφερε αυτά τα δώρα της Αναστάσεώς Του. Πρώτα απ' όλα τους έδωσε την **χαρά**. Μια χαρά, την οποία δεν μπορεί να

την κλέψει και να την αφαιρέσει κανείς. Μια χαρά, η οποία είναι **εσωτερική, βαθεία**, μια κατάσταση, η οποία είναι **προσωπική** του καθενός που μετέχει στο γεγονός της Αναστάσεως. Αλλά, αυτή η χαρά δεν είναι μόνον προσωπική του κάθε ανθρώπου, ο οποίος πιστεύει ακράδαντα εις τον Αναστάντα Κύριο ημών Ιησού Χριστό και ο οποίος καταλάμπεται από το φως της Αναστάσεως Του και χαίρεται και αγάλλεται, αλλά είναι και **χαρά συμπασης της κτίσεως**. Γι' αυτό, όταν γιορτάζουμε το Πάσχα ψάλλουμε: "Σήμερον πάσα κτίσις αγάλλεται και χαίρει ότι Χριστός ανέστη και αδής εσκυλεύθη". Είναι χαρά του σύμπαντος κόσμου, ο οποίος ανεκαίνισθη με την Ανάστασή του Σωτήρος Χριστού. Η κτίσις έγινε καινούργια. Ο ιερός μνημογράφος, πανηγυρίζοντας γι' αυτό το μεγάλο γεγονός, το οποίο οδήγησε στην χαρά τους ανθρώπους, αλλά και τον σύμπαντα κόσμο, λέγει: "Νυν πάντα πεπλήρωται φω-

τός, ουρανός τε και γη και τα καταχθόνια". Όλα σήμερα γέμισαν φως, ο ουρανός και η γη και τα καταχθόνια. Ανέστη ο Κύριος και μετέδωσε την χαρά της Αναστάσεώς Του σε όλους εκείνους που θέλουν να γευθούν αυτήν την χαρά και Τον ακολουθούν στον Γολγοθά, φθάνουν επάνω εις το ύψος όπου Εκείνος από τον Σταυρό τούς αγκαλιάζει και χαίρονται μετά από την Ανάστασή Του. Αλλά είναι και **χαρά ευχαριστιακή**, είναι χαρά που μας δίδει ο Κύριος μέσα από την ευχαριστιακή Τράπεζα της Αναστάσεως. Κάθε φορά που λειτουργούμε γιορτάζουμε την Ανάστασή του Κυρίου. Θυμάστε, όταν τα μικρά τα φέρναν οι ιγιαγιάδες τους για να τα κοινωνήσουν, λέγανε: "Θα πάμε στην Εκκλησία να σας δώσει ο παπάς πασχαλιά, να σας δώσει, δηλαδή, την Θεία Κοινωνία, να σας δώσει το Σώμα Του και το Αίμα Του. Αυτή, λοιπόν, η χαρά βιώνεται μέσα εις την Εκκλησία και πάνω στην Αγία Τράπεζα, όπου ο Χριστός θυσιάζεται και ανασταίνεται για την δική μας την σωτηρία, για να έχουμε εμείς ζωή και να μας περισσεύει η ζωή, όπως και πάλι μας λέγει το Ευαγγέλιο, διασώζοντας τους λόγους του Αναστάντος Κυρίου Ιησού Χριστού. Και σκέφτομαι τι χάνουν εκείνοι οι άνθρωποι, οι οποίοι εκ συνηθείας κακής φεύγουν μετά την τελετή της Αναστάσεως από την Εκκλη-

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗΝ ΕΠΟΜΕΝΗ ΣΕΛΙΔΑ

ομιλητής, ο οποίος με το γνωστό φλογερό του τρόπο ανέπτυξε το θέμα της **πίστεως ως αποδοχής της Θείας αποκάλυψης και κανόνος ζωής για το κάθε μέλος της Εκκλησίας**. Ανέφερε συγκεκριμένα ότι ο **Άγιος Νικόλαος**, ως "κανών πίστεως" αποτελεί οδηγό

Με λαμπρότητα η πανήγυρις στην Ιερά Μονή του Μπάλα

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗΝ 5η ΣΕΛΙΔΑ

σία και δεν παραμένουν εις την Θεία Λειτουργία. Θέλω να πιστεώω ότι κανείς από σας δεν έφυγε από την Θεία Λειτουργία της Αναστάσεως.

Αλλά εκτός από αυτή την χαρά που όπως είπα είναι προσωπική, είναι χαρά συμπαντική και χαρά ευχαριστιακή, ο Κύριός μας μάς δίδει και την **ειρήνη** του. “Ειρήνη

υμίν” είπε ο Κύριος στους Αγίους Μαθητάς κα Αποστόλους. Η ειρήνη δεν είναι μια εξωτερική κατάσταση, αλλά είναι μια **εσωτερική βωματική εμπειρία**. Είναι η απουσία του φόβου, είναι η απουσία της απελπισίας, είναι η απουσία της απαισιοδοξίας. Όλα αυτά, λοιπόν, συνθέτουν ένα κλίμα γαλήνης μέσα στην καρδιά του ανθρώπου, η οποία μεταφέρεται και από τα μάτια του, από την όλη προσωπικότητά του εις τον κόσμο. Γι’ αυτό, όταν βλέπετε έναν άγιον άνθρωπο βλέπετε να έχει ιλαρό πρόσωπο, να έχει γαλήνιο βλέμμα, να έχει γαλήνια έκφραση, να έχει γαλήνια ομιλία και όλα αυτά, τα οποία είναι απαύγασμα της εσωτερικής του γαλήνης, της εσωτερικής του ειρήνης, σε ειρηνεύουν. Λένε πολλοί άνθρωποι: Όταν βλέπετε έναν μοναχό, μία μοναχή που ασκείται μέσα εις το μοναστήρι, βλέπετε κάτι άλλο εις το πρόσωπό του, εις το πρόσωπό της. Όχι όλοι έγγαμοι είναι άνθρωποι που δεν έχουν γαλήνη και ειρήνη, αλλά στο πρόσωπο των μοναχών, επειδή ζουν αποκλειστικά μέσα στο μοναστήρι και δεν έχουν την κοσμική τύρβη, την κοσμική μέριμνα, η οποία μας βασανίζει κάθε ημέρα και προσεύχονται και ειρηνεύουν και γαληνεύουν και ευτυχώς που έχουν αυτήν την δυνατότητα μεταδίδουν σε εκείνους που τους πλησιάζουν ειρήνη και γαλήνη. Όταν πας σε ένα μοναστήρι, ζεις την ειρήνη και την χαρά της Αναστάσεως. Βλέπετε ηρεμία, ησυχία, γαλήνη, ειρήνη. Μου λένε κάποιοι νέοι άνθρωποι: “Σεβασμιώτατε, θέλω να πάω την Κυριακή σε ένα μοναστήρι, να ησυχάσω, να είμαι μέσα σε ένα γαλήνιο κλίμα. Όχι ότι στις άλλες τις εκκλησίες τις ενοριακές δεν υπάρχει η ειρήνη και η γαλήνη και η χαρά του Κυρίου, αλλά μέσα σε μια ησυχαστική ατμόσφαιρα σε συνεπαίρνει η μοναστηριακή κατάσταση. Πηγαία ομιλώ γιατί ζούσα μέσα σε ένα μοναστήρι μέχρι που να γίνω επίσκοπος και αποζητώ αυτή την μοναστηριακή ειρήνη και χαρά και γαλήνη. Αλλά και εσείς το προσλαμβάνετε, όταν έρχεστε εις οποιαδήποτε Ιερά Μονή. Βλέπετε τα γαλήνια πρόσωπα των υιών και των θυγατέρων της Αναστάσεως του Κυρίου.

Τρίτον, ο Κύριός μας μάς δίδει την **ζωή**. Την ημέρα του Πάσχα, αλλά και κάθε φορά που λειτουργούμε γιορτάζουμε την Ανάσταση. Εξαφέντως, όμως, κατά την ημέρα του Πάσχα και κατά την πασχαλίο περίοδο ψάλλουμε αυτόν τον επιπικνόν ύμνον: “**Χριστός ανέστη** εκ νεκρών θανάτω θάνατον πατήρας και τοις εν τοις μνήμασι ζωήν χαρισάμενος”. Αυτό είναι **το μήνυμα της ζωής**, το οποίο έχει ανάγκη ο σημερινός κόσμος, ο οποίος πρέπει να πεισθεί και αυτό είναι το χρέος μας και ημών των μονα-

χών και όλων των ανθρώπων που ζούν μέσα στην Εκκλησία του Αναστάντος Κυρίου. Το πρόβλημα του ανθρώπου, του κόσμου, σήμερα είναι ότι **έχει χάσει το μήνυμα της αναστάσεως ή μάλλον την βεβαιότητα της αναστάσεως**. Για μας, στην Ορθόδοξη Εκκλησία, δεν υπάρχουν νεκροί, δεν υπάρχουν νεκροταφεία. Υπάρχουν κοιμημένοι. Υπάρχουν τα κοιμητήρια, γιατί φυλάσσονται οι κεκαμημένοι εις ανάστασιν νεκρών. Σήμερα βλέπετε ότι προσευχόμαστε μπροστά στο εικόνισμα του Αγίου Νικολάου. Γιατί; Γιατί ο Άγιος Νικόλαος είναι ο υιός της Αναστάσεως και ζει ενώπιον του αναστημένου κυρίου και πρεσβεύει υπέρ πάντων ημών και θαύματα επιτελούνται δια πρεσβειών και ικεσιών του εν Αγίοις Πατρός ημών Νικολάου του Θαυματουργού.

Ε, αυτό, λοιπόν, το μήνυμα της Αναστάσεως, το μήνυμα των σεσωσμένων, το οποίο πρέπει να προσλάβει ο κόσμος. Ο Άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος, ο χρυσολόγος αυτός και μεγάλος Πατήρ της Εκκλησίας, λέγει χαρακτηριστικά σε έναν ωραιότατο λόγο για την Ανάσταση: Σήμερα βλέπω όλους να χαίρονται, όλους να γελούν, τα μάτια να λάμπουν και έναν μόνον βλέπω σκυθρωπό και να κλαίει και να χτυπάει το κεφάλι του. Ποιος είναι αυτός; Είναι ο διάβολος, είναι ο θάνατος, ο οποίος έχασε την κυριαρχία του επάνω εις τους ανθρώπους. Εάν ήξερε, λέγει η αγία μας εκκλησία και οι Πατέρες, ο διάβολος, αν ήξερε ο θάνατος τι χάνει, δεν θά δεχόταν ποτέ τον Κύριο ημών Ιησού Χριστό κατελθόντα εις τον άδην σωματικώς, για να αναστήσει τον πεπτωκότα, τον τεθανατωμένο άνθρωπο, για να λύσει τους πεπεδημένους ανθρώπους. Ο Άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος στον περίφημο πάλι Κατηχητικό του Λόγο, που διαβάζουμε το Πάσχα, μεταφέρει με ευφροσύνη, με χαρά, με αγαλλίαση μεγάλη, με βάθος ψυχής, όπως το ζει, το μήνυμα της Αναστάσεως και λέγει - το θυμάστε, δεν υπάρχει ωραιότερος λόγος για την ανάσταση απ αυτόν: “Που σου θάνατε το νίκος, που σου άδη το κέντρον;”. Πού είναι η νίκη σου θάνατε, πού είναι το δηλητήριό σου, το κεντρί σου άδη; Ανέστη ο Χριστός και συνενκήθηκες. Έχετε δει την εικόνα της εις Άδου καθόδου του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού. Έχετε παρατηρήσει ότι ο Κύριός μας πατάει επάνω στα σπασμένα κλειθρα του Άδου και του θανάτου και τραβάει εκεί από το χέρι τον Αδάμ και την Εύα και το ανθρώπινο γένος ολόκληρο μαζί τους από τον θάνατο εις την αθανασία, από την φθορά εις την αφθαρσία και την ζωή. “Ανέστη Χριστός - λέγει - και πεπτώκασιν δαίμονες. Ανέστη Χριστός και νεκρός ουδείς εν τω μνήματι. Χριστός γαρ εγερθείς απαρχή των κεκοιμημένων εγένετο”.

Αυτά τα μηνύματα ζούμε και βιώνουμε και αυτά μεταφέρουμε εις τον κόσμο, όλοι όσοι πιστεύουμε ακράδαντα εις τον Αναστάνα Κύριο ημών Ιησού Χριστό. Έχουμε την χαρά του Αναστημένου Κυρίου μας μέσα εις την καρδιά μας. Έχουμε την ειρήνη και την γαλήνη Του. Έχουμε το φως της Αναστάσεως Του. Έχουμε το μήνυμα της ζωής γιατί πιστεύουμε στην όντως ζωή που είναι ο Ίδιος ο Χριστός, πιστεύουμε εις την αιώνια ζωή που μας εχάρισε Εκείνος που ανέστη για μας. Γι’ αυτό και ο Όσιος Ιουστίνος ο Πόποβιτς, ένας εκ των Αγίων των τελευταίων ετών, έλεγε: “Το μήνυμα του Ευαγγελίου συνοψίζεται σε τέσσερις λέξεις, στο “Χριστός ανέστη” και στην απάντησή σ’ αυτόν τον πασχαλίο χαιρετισμό “Αληθώς ανέστη”.

Αδελφοί μου, Αγία Ηγουμένη μετά της συνοδείας Σας, Άγιοι Πατέρες εύχομαι από τα βάθη της ψυχής μου η χαρά της αναστάσεως να καταυγάζεται εις Σας διαπαντός, η ειρήνη και η γαλήνη να Σας συνοδεύει εις έτη πάμπολλα και ευλογημένα, ώστε να μεταφέρετε αυτούσιο, ζωντανό, όπως το βιώνετε μέσα στην γαλήνη την μοναστηριακή και μέσα στην χαρά της αναστάσεως, το μήνυμα της ζωής στον κουρασμένο κόσμο.

Αδελφοί μου, Χριστός Ανέστη!
Έτη πολλά και ευλογημένα!

ΣΕΜΙΝΑΡΙΟ ΜΕ ΘΕΜΑ: «ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΣΤΗΝ ΕΞΟΜΟΛΟΓΗΤΙΚΗ»

Με τις ευλογίες του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου μας Καλαβρύτων και Αιγιαλείας κ.κ. Αμβροσίου και την συνεργασία του Ιδρύματος Ποιμαντικής Επιμορφώσεως της Ιεράς Αρχιεπισκοπής Αθηνών, πραγματοποιήθηκε με επιτυχία, την 15^η Μαΐου 2014, στο Καλλιμανοπούλειο Εκκλησιαστικό καὶ Διακοινικό Κέντρο στα Καλαβρύτα η τρίτη συνάντηση, με θέμα το μυστήριο της Ιεράς Εξομολογήσεως, στα πλαίσια της επιμορφώσεως του Εφημεριακού κλήρου.

Στους συμμετέχοντες ιερείς ομίλησαν ο Πανοσιολογώτατος Αρχιεπίσκοπος Συμεών Βολιώτης, Γενικός Αρχιερατικός Επίτροπος της Ιεράς Αρχιεπισκοπής Αθηνών, με θέμα «**Το πρόσωπο του πνευματικού πατέρα**», ο Πανοσιολογώτατος Αρχιεπίσκοπος π. Φιλόθεος Νικολά-

ΝΕΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΗ ΚΑΛΑΒΡΥΤΩΝ ΚΑΙ ΑΙΓΙΑΛΕΙΑΣ

κης, Αρχιερατικός Επίτροπος της Ι’ Αρχιερατικής Περιφέρειας της Ιεράς Αρχιεπισκοπής Αθηνών, με θέμα «**Η δημιουργία εξομολογητικής συνειδήσεως**» και ο Αδελφολογώτατος Πρωτοπρεσβύτερος π. Γεώργιος Καλαντζής, Εφημέριος του Αγίου Γερασίμου Ιλισίων με θέμα «**Το Μυστήριο της Ιεράς Εξομολογήσεως σήμερα**».

Ο π. Συμεών Βολιώτης, στηριζόμενος σε αγιογραφικά και πατερικά κείμενα, ανέπτυξε τρεις, αλληλένδετες μεταξύ τους, πτυχές του θέματος: Ο λειτουργός του Μυστηρίου της Μετανοίας ως Πατήρ, ως Πνευματικός και ως Πρόσωπο. Πατέρας δεν είναι μόνο ο ιερούργος των μυστηρίων ιερεύς, αλλά και εκείνος, ο οποίος έχει το ιδιαίτερο χάρισμα από το Θεό, είτε δια λόγου, είτε δια έργων και δια της εν γένει πνευματικής του εμπειρίας, να καθοδηγεί τα πνευματικά του τέκνα, τους εν Χριστώ αδελφούς του, στην οδό της πνευματικής τελειώσεως. Πνευματικός είναι εκείνος ο άνθρωπος που εμφορείται υπό του Αγίου Πνεύματος. Ο κατά χάριν πνευματικός άνθρωπος βιώνει αλλοίωση όλης της υπάρξεώς του. Αυτή πλημμυρίζει ακόμα και το σώμα του. Η πνευματικότητα δεν είναι άσκησις: λειπύνη τις αισθήσεως του ανθρώπου, ώστε ο πνευματικός άνθρωπος να αποκτά και σώμα οιονεί πνευματικό. Η λήψη του Αγίου Πνεύματος είναι δώρο, χάρισμα και όχι αμοιβή ή αξιομισθία. Είναι δώρο που δεν προσφέρεται για την ατομική ικανοποίηση και τον πνευματικό ναρκισσισμό του λαμβάνοντος το χάρισμα. Ο πνευματικός, ό,τι λαμβάνει το λαμβάνει για τους αδελφούς του, δια να τους καταστήσει διά του χαρίσματος του μετόχους των θεών χαρισμάτων. Η ιεραική ιδιότητα και ιδιαίτερα το χάρισμα της πνευματικής πατρότητας δε καταργούν το πρόσωπο του ιερέα ως λειτουργού του μυστηρίου της μετανοίας. Η διακονία της μετανοίας καλείται να φανερώνει, να λαμπρύνει, να αναδεικνύει το πρόσωπο του ιερέα. Τα χαρακτηριστικά που θα πρέπει να συνθέτουν το πρόσωπο του πνευματικού πατέρα είναι: α) η άριστη γνώση, κατά το δυνατόν, της επιστήμης του, β) η διάκριση και η σύνεση, γ) η ταπείνωση και δ) η αγάπη και η υπευθυνότητα. Ο πνευματικός πατέρας, υπογράμμισε ο ομιλητής, θα πρέπει κατά την άσκηση του έργου του να διατηρεί ζωντανό τον εκκλησιαστικό χαρακτήρα του μυστηρίου της μετανοίας.

Ο π. Φιλόθεος Νικολάκης, επεσήμανε ότι η εξομολόγηση είναι η περισσότερη μαρτυρική πλευρά της ποιμαντικής αποστολής του κληρικού. Αναφερόμενος στο γεγονός της άγνοιας των σημερινών πιστών γύρω από τα θέματα που αφορούν το μυστήριο της μετανοίας και υπογράμμισε, ότι ιδιαίτερα σήμερα πρώτιστο καθήκον των πνευματικών είναι η καλλιέργεια της εξομολογητικής συνειδήσεως μέσω μιας επανασκαπτικής των πιστών, πάνω σε βασικά θέματα όπως τί είναι η αμαρτία, η ενοχή, ο λογισμός, ποιές οι προϋποθέσεις της σωστής εξομολογήσεως, πώς οικοδομείται η ζωής της μετανοίας, η οποία δεν είναι ένα παροδικό γεγονός, αλλά ένα συνεχές δρόμος στη ζωή μας που οδηγεί στη Βασιλεία του Θεού.

Ο π. Γεώργιος Καλαντζής, στηριζόμενος σε κείμενα του αγίου Συμεών του Μεταφραστού, αναφέρθηκε σε βασικές πτυχές του μυστηρίου της Ιεράς Εξομολογήσεως και επεσήμανε ότι, παρά τα πολλαπλά σύγχρονα προβλήματα, μυριάδες ψυχές πιστών ευρίσκουν ανακούφιση και λύτρωση στο μυστήριο της μετανοίας. Όταν ο Πνευματικός βιώνει το φωτισμό της θείας χάριτος, τότε ο ουρανός κάνει θαύματα. Ο πνευματικός αλλοιώνεται από την θεϊκή ενέργεια και βλέπει την καλή αλλοίωση της ψυχής του προσερχομένου εν μετανοία στην εξομολόγησι.

Μετά το τέλος των εμπεριστατωμένων εισηγήσεων ακολούθησε γόνιμη και εποικοδομητική συζήτηση των εκπαιδευομένων με τους ομιλητές.

ΙΕΡΟΣ ΝΑΟΣ ΑΓΙΑΣ ΤΡΙΑΔΟΣ ΠΑΤΡΩΝ ΛΗΛΑΚΟΙΝΩΣΗ

*** Στον Ιερό Ναό Αγίας Τριάδος Πατρών τελείται καθημερινά Θεία Λειτουργία από 6.30 π.μ. έως 8.30 π.μ.**

*** Κάθε Πέμπτη απόγευμα τελείται Εσπερινός και Ιερά Παράκλησις στην Παναγία μας και ακολουθεί σύντομο Κήρυγμα, από ώρα 5.00 μ.μ.**

Ο αυτοκράτωρ Κωνσταντίνος για όσα ευεργετήματα ενήργησε υπέρ της εκκλησίας τιμάται ως άγιος στις 21 Μαΐου. Επειδή κατά τη στρατιωτική επεξήρση εναντίον του Μαξεντίου είδε το σημείο του σπαιρού στον ουρανό και άκουσε φωνή Εν τούτων νικά, από το οποίο παίρνοντας θάρρος κατήγαγε νίκη το 312 στη Μουλβία γέφυρα του Τιβέρεως ποταμού, επιλέχθηκε ως αποστολική περκοπή της εορτής του ένα άλλο όραμα, το όραμα του αποστόλου Παύλου.

Το όραμα του Κωνσταντίνου έχει ομοιότητες με εκείνο του αποστόλου Παύλου. Η πιο σημαντική είναι ότι και τα δύο οράματα παρακίνησαν τους δύο άντρες, τον μεν Παύλο να εγκαταλείψει το στείο του ιουδαϊσμού, τον δε Κωνσταντίνο να εγκαταλείψει την αμαρτωλή γριά της ειδωλολατρίας, και ν' ακολουθήσουν το Χριστό. Έτσι ο μεν Παύλος από το όραμα και έπειτα έγινε κήρυκας του Χριστού και ευαγγελίστηκε το κήρυγμα εκείνου για πρώτη φορά στα έθνη, ο δε Κωνσταντίνος με το όραμα πήρε επίσημη θέση υπέρ του Χριστιανισμού. Ας δούμε το όραμα του Παύλου.

Πολλούς κινδύνους πέρασε ο απόστολος Παύλος από την ώρα που πάτησε το πόδι του για τελευταία φορά στα Ιεροσόλυμα. Ο Θεός δια μέσου του προφήτου Αγάβου τον προειδοποίησε ότι θα τον πιάσουν και θα τον φυλακίσουν, αλλ' ο απόστολος Παύλος, παρ' όλες τις παρακλήσεις και τα δάκρυα των Χριστιανών να μην ανεβεί στα Ιεροσόλυμα, τελικά ανέβηκε, όπου τον συνέλαβαν οι ζηλόφθονοι ιουδαϊζόντες με την κατηγορία ότι κηρύττει στα έθνη, ενώ κατά την γνώμη τους έπρεπε να κηρύττει μόνο στους Ιουδαίους, κι ότι είναι κατά της περικομής.

Το ότι κήρυξε στα έθνη ο απόστολος Παύλος δεν ήταν δική του απόφαση, αλλ' απόφαση του ιδίου του Κυρίου. Προοριζόταν από τον Κύριο να κηρύξει το ευαγγέλιο στα έθνη (βαστάσαι το όνομά του ενώπιον των εθνών). Σε απολογίες του ο Παύλος προς το λαό των Ιεροσολύμων, που ζητούσε το θάνατό του, και προς το βασιλιά Αγρίππα, αναφέρθηκε λεπτομερώς στο όραμα, στο οποίο πήρε τη συγκεκριμένη εντολή

Το όραμα του Παύλου

από τον Κύριο να κηρύξει στα έθνη, όπως θα δούμε στη συνέχεια. Ο Ιουδαίος, του είπε ο Κύριος, δεν θα παραδεχτούν το κήρυγμά σου. Γι' αυτό νωρίς είχε χαρακτηριστεί ο Παύλος ως απόστολος και διδάσκαλος των εθνών.

Πριν να μπούμε στην εξιστόρηση του οράματος, για

ΤΟΥ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ Γ. ΣΙΑΜΑΚΗ
(Αρχιμανδρίτου Ιεροκήρυκος)

ιστορικούς λόγους πρέπει ν' αναφερθεί ότι όταν την επιτροπείας Παλαιστίνης ανέλαβε ο Ρωμαίος επίτροπος Φήστος, παρέλαβε από τον προκάτοχό του Φήλικα και τον κρατούμενο Παύλο. Όταν δε ο Φήστος δέχτηκε στην έδρα του Καισάρεια την επισημική επίσκεψη του βασιλέως Ηρώδου Αγρίππα του νεωτέρου, και ο Φήστος ανάμεσα στα άλλα ενημερωτικά του είπε ότι έχει κι έναν Ιουδαίο κρατούμενο, ονομαζόμενο Παύλο, ο Ιουδαίος Αγρίππας έδειξε ενδιαφέρον να τον ακούσει, ο δε Φήστος του τον παρουσίασε σε δικαστική άθουσα την άλλη μέρα. Κι όταν ο Αγρίππας επέτρεψε στον Παύλο να λάβει το λόγο της απολογίας του, εκείνος τέντωσε το χέρι του, όπως συνήθιζαν τότε οι ρήτορες, και άρχισε την απολογία του.

Στο λόγο του ο Παύλος ιστορεί πρώτα την αρχική αντίθεσή του στο κίνημα των οπαδών του Ιησού, των οποίων τη σύλληψη στη Δαμασκό είχε αναλάβει με άδεια των αρχιερέων. Και συνεχίζει. Ενώ ήμουν απασχολημένος με την καταδίωξη των Χριστιανών στο δρόμο για τη Δαμασκό που το καταμεσήμερο ο ήλιος έκαιγε, βασιλιά Αγρίππα, ένα φως από τον ουρανό ισχυρότερο από τη λαμπρότητα του ήλιου έλαμψε γύρω μου και γύρω από

21 Μαΐου Κωνσταντίνου Πρξ 26,1 12-20

τους συνοδούς μου.

Όλοι τότε πέσαμε κάτω στη γη, αλλά μόνο εγώ άκουσα μια φωνή να μου λέει στην εβραϊκή διάλεκτο: Σαούλ, Σαούλ, γιατί με καταδιώκεις; Είναι σκληρό σ' εσένα να κλωτσάς τα καρφιά. Και εγώ ρώτησα: Ποιός είσαι, Κύριε; Εκείνος μου απάντησε: Είμαι ο Ιησούς, που καταδιώκεις. Αλλά τέλος πάντων σήκω επάνω και στάσου όρθιος στα πόδια σου. Διότι γι' αυτό σου εμφανίστηκα, για να σε χρίσω υπηρέτη και μάρτυρα όλων αυτών που είδες και προέκειται στο μέλλον να δεις. Σου παρουσιάστηκε για να σε διαβεβαιώσω ότι θα σε σώζω από τον Ιουδαϊκό λαό και τους εθνικούς, προς τους οποίους εγώ σε στέλνω, για να τους ανοίξεις τα μάτια της ψυχής, ώστε να επιστρέψουν από το σκοτάδι στο φως και από την εξουσία του σατανά στο Θεό, για να λάβουν άφεση αμαρτιών και μερίδιο στην αιώνια κληρονομία μαζί με αυτούς που έχουν αγιαστεί πιστεύοντας σ' εμένα. Γι' αυτό σ' αυτήν την ουράνια οπτασία, βασιλιά Αγρίππα, δεν αρνήθηκα να πειθαρχήσω, αλλά και στη Δαμασκό πρώτα και στα Ιεροσόλυμα και σε κάθε χωριό της Ιουδαίας και στα έθνη κηρύττω να μετανοούν και να επιστρέφουν στο Θεό, κάνοντας έργα άγια μετανοίας.

Αυτή η αυτοψία του αποστόλου Παύλου είχε μεγάλη βαρύτητα για τον ίδιο. Έγινε απία ν' αλλάξει πορεία και από εχθρός να γίνει φίλος του Χριστού και του κηρύγματός του. Έγινε αιτία να γνωρίσουν το φως της πίστεως τα έθνη που ζούσαν στο σκοτάδι της πλάνης και του ψεύδους. Έγινε το ισχυρό επιχείρημα της αποστολικότητάς του, και εδώ της απολογίας του. Η εντολή ήταν από τον ίδιο το Χριστό? δεν μπορούσε να κάνει διαφορετικά. Την ανάγκη να κηρύττει πλέον στα έθνη την ένοιωθε σαν εγκυμοσύνη, που μέρα με την ημέρα γινόταν επιτακτικότερη. Γι' αυτό το κήρυγμα πολλές φορές ήταν έτοιμος να δώσει ακόμη και τη ζωή του. Και τελικά την έδωσε.

ΔΙΑΛΕΞΕΙΣ ΣΤΗ ΔΙΑΚΙΔΕΙΟ ΣΧΟΛΗ ΛΑΟΥ

Μάιος, ώρα 8 μ.μ.

21-5-2014 Τετάρτη: Ο κ. Ιωάννης Ματσούκας, Καθηγητής Τμήματος Χημείας Παν/μίου Πατρών, με θέμα: «Το Πανεπιστήμιο Πατρών στην πρωτοπορία της υψηλής Τεχνολογίας. Μια νέα γενιά φαρμακευτικών προϊόντων».

28-5-2014 Τετάρτη: «Μνήμη Αλώσεως». Εκδήλωση για την 561^η επέτειο από της Αλώσεως της Κων/πόλεως. Θα ομιλήσει ο Σεβ. Μητροπολίτης Ναυπάκτου κα Αγίου Βλασίου κ. **Ιερόθεος**, με θέμα: «Το αδόλωτο πνεύμα της Ρωμοσύνης». Βυζαντινός χορός θα αποδώσει ύμνους και τραγούδια της Αλώσεως.

31-5-2014 Σάββατο: Ο πανοσιολογ. Αρχιμανδρίτης κ. **Χρυσόστομος Παπαθανασίου**, Δρ. Νομικής και Θεολογίας, Ιεροκήρυκας Καθεδρικού Ναού Αθηνών, με θέμα: «Οι Πατέρες της Εκκλησίας».

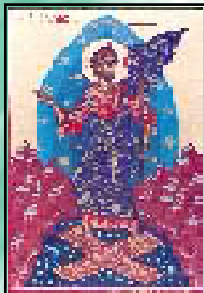
Το νέο βιβλίο του Σταύρου Ιντζεγιάννη

Ο Στ. Ιντζεγιάννης κυκλοφόρησε το νέο του βιβλίο "Ανατολικά του Βορρά". Πωλείται στα βιβλιοπωλεία "Πολύεδρο" και στη "Γωνιά του Βιβλίου".

ΑΓΙΟΓΡΑΦΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ (από το 1928)

"ΤΖΕΛΑΤΗ"

ΕΙΔΗ ΘΕΙΑΣ ΛΑΤΡΕΙΑΣ - ΔΩΡΑ
ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΤΖΕΛΑΤΗΣ

Έκθεση
Αγιογραφίας,
γκραβούρες
αυθεντικές

ΓΕΡΟΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ 29Α - ΠΑΤΡΑ
ΤΗΛ.: 2610/272.692,
ΚΙΝ.: 6979675316

e-mail:
gelatis@hotmail.com

Μικροφωτικές εγκαταστάσεις Ιερών Ναών & Πνευματικών Κέντρων

- Μελέτη
- Εγκατάσταση
- Αποβάθμιση
- Επισκευή
- Ασύρματες φορητές συσκευές

ΠΙΚΑΣ
ART
GALLERY

ΕΔΡΑ: Παμφοδίου 37, 262 22 Πάτρα
τηλ 2610. 330005, κιν 6947. 429400
ΑΕΗΝΑ: Μισορόλη 5, Άνω Ηλιοπόλη
e-mail: tigas@tigas.gr site: www.tigas.gr
blog: www.tigasartsonline.blogspot.gr
facebook: www.facebook.com/tigas.gr

Εξοπλισμός πριν & μετά την πώληση

AutoMintzas
AUTO ELECTRIC CENTER

ΕΙΣΑΓΩΓΕΣ ΕΠΙΘΕΤΑ ΑΝΤΑΛΑΚΤΙΚΩΝ-ΣΥΝΕΡΓΕΙΟ ΗΛΕΚΤΡΟΛΟΓΕΙΩΝ ΑΥΤΟΚΙΝ

www.automintzas.gr

AutoMintzas - Auto Electric Center
Κολοκοτρώνη 1, Α. Σαύλα Πατρών, Τηλ. Κινητ: +30 2610.641.862
E-mail: info@automintzas.gr

Γκοτσόπουλος Ηλίας του Κων/νου
Δάσκαλος

Υπ. Δημοτικός Σύμβουλος Δήμου Πατρέων
με τον Κώστα Χριστόπουλο

Νέα Πιόλη

ΤΗΛ. 2610 279.513 - Κιν.: 6944 42.98.99

Σπύρος Ν. Σκιαδαρέσης

Καθηγητής Θεολόγος
Υποψήφιος Δημοτικός Σύμβουλος Δήμου Πατρέων

**αγωνιζόμενοι
ΠΟΛΙΤΕΣ**
Ανδρέας Τσανακτσόπουλος

☎ 6937. 258 444

✉ spyskiad@gmail.com

www.spyskiadodresis.gr

facebook

**Νικολίτσα – Αίτσα
Παπαδοπούλου**

Προδασμένη Ιατρικού Σχολείου Πατρών

Γραμματέας Α.Σ. της Ελέγκτης
Αντισκομιντικής Εταιρείας Παρ. Πατρών

**Υποψήφια Δημοτική Σύμβουλος
με τον Κώστα Χριστόπουλο**

Δ/ση: Αγαμέμνους 2
26334 ΠάτραΤηλ.: 6983392271 & fax
6986439199

e-mail: pap.aita/aita@o.gr

Ανδρέας Παναγιωτόπουλος, Υποψήφιος Δήμαρχος Πατρέων

ΣΩΤΗΡΟΠΟΥΛΟΣ ΗΛΙΑΣ του Νικολάου

**ΥΠΟΨΗΦΙΟΣ ΔΗΜΟΤΙΚΟΣ
ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ ΠΑΤΡΕΩΝ**

Δημοσιογράφος • πρ. Πρωτοθλητής Στίβου

- Μέλος Ένωσης Ιδιοκτητών Επαγγελματικού Τύπου
- Τοπικός Σύμβουλος Δημοτικής Ενότητας Ρίου
- πρ. Πρόεδρος Συλλόγου Γονέων Δημοτικού-Λυκείου Ρίου
- πρ. Μέλος Δ.Σ. Τριτέκνων Πάτρας

Τηλ.: 6985 874.775

Η ψήφος σου θα γίνει η δική σου
ΦΩΝΗ στο Δημοτικό Συμβούλιο!

Ανδρέας Τσανακτσόπουλος, Υποψήφιος Δήμαρχος Πατρέων

**ΖΕΡΒΑΣ ΑΝΔΡΕΑΣ
ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ**

**ΥΠΟΨΗΦΙΟΣ ΤΟΠΙΚΟΣ
ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ ΡΙΟΥ**

πρώην Δημοτικός
& Κοινοτικός Σύμβουλος

KIN.: 6945 26.77.42

**Δικαίωμα
στην πρόοδο**
Αγρότοπος Κατιφάρας

Αντώνης Α.Χαρακόπουλος
Υποψήφιος Περιφερειακός
Σύμβουλος Νομού Ακαΐας

Κ. 698 44 28 828
e-mail: antoharokn@yahoo.gr
f Αντώνης Χαρακόπουλος

Αυτό που γνωρίζω καλά είναι να αγωνίζομαι, σε προσωπικό και συλλογικό επίπεδο. Η διεκδίκηση ενός καλύτερου «αύριου» δεν είναι δέσμευση αλλά φροντίδα να είναι δικαίωμα κάθε Ατόμου με Αναπηρία αλλά και της οικογένειάς του. Η στήριξη των κοινωνικών δομών αποτελεί μέριμνά μου αφού μέσω από την δημιουργία και την ανάπτυξη τους θα επιτευχθεί η αποκατάσταση που ταλαιπωρεί καθημερινά νέους και μεγαλύτερους.

Η ενόπλη είναι δέσμευση πολιτικού και πραγματικά πιστεύω ότι όπως τόσα χρόνια προνοήσαμε μαζί έτσι και τώρα από άκρη σε άκρη της Περιφέρειας στηρίζουμε και προσπαθούμε να δημιουργήσουμε συνθήκες που θα βοηθήσουν όλες τις ευπαθείς ομάδες.

Αυτό θα επιτευχθεί μόνο με σωστά και προσανατολισμένο σχέδιο, με γνώση, συνεχή ενημέρωση της αρχιτεκτονικής του ΕΣΠΑ και αξιοποίηση των προσωπικών για τη νεολαία και για την αντιμετώπιση της ανεργίας.

Τα προβλήματα δεν με τρομάζουν, αλλάστε την «κρίση» ως άτομα με αναπηρία την δίνουμε καθημερινά, την δίνω και ως πρόεδρος του Κοινωνικού Τομέα του Δήμου Πατρέων και θα την δώσω και υπό την Περιφέρεια Δυτικής Ελλάδας. Τα προβλήματα της καθημερινότητας είναι στόχος μας και η αντιμετώπισή τους υπόσχεση του Ανδρέα Κατιφάρα αλλά και δική μου δέσμευση.

Πολίτη της Περιφέρειας Δυτικής Ελλάδας (Ενώπιος Ακαΐας).

μην ξεχνάς ότι έχεις δικαίωμα να βάλεις 4 σταυρούς. Βάζοντας τον σταυρό σου, βάζεις και το δικό σου λιθαράκι στο χτίσιμο μια δυνατής και αποδοτικής Περιφέρειας.

**Δικαίωμα
στην πρόοδο**
Αγρότοπος Κατιφάρας

Αντώνης Χαρακόπουλος

Εθελοντική
αμοιβασία
Δώσε αίμα
Κάρισε ζωή

Το ηγεμονικό πνεύμα

Η πρώτη υπόμνηση ότι κυβερνάει ανθρώπους σημαίνει ότι η απόσταση που φυσικό είναι να υπάρχει ανάμεσα σ' αυτόν και στους αρχομένους, δεν πρέπει να μεταβάλλεται σε αγεφύρωτο χάσμα.

Δεν πρέπει να υποτιμά, να περιφρονεί τους πολίτες και να τους θεωρεί ευτελή και βάρβαρη μάζα, που υποτάσσεται στα ένστικτα και δεν διαθέτει ούτε κρίση ούτε πρωτοβουλία. Ο λαός δεν είναι όχλος, άβουλο και απρόσωπο πλήθος, προορισμένο μόνονα παράγει και να καταναλώνει υπακούοντας αγόγγυστα στις υποδείξεις και στις εντολές του. Ο άρχοντας σέβεται και αναγνωρίζει την προσωπικότητα του κάθε πολίτη και γι' αυτό εξασφαλίζει και κατοχυρώνει τα απαραίτητα δικαιώματά του, δηλαδή ελευθερία λόγου, ασφάλεια ζωής και περιουσίας και δικαίωμα στην ορθή πληροφόρηση. Δεν κρατεί την εξουσία με τον αποπροσανατολισμό και την προπαγάνδα. Θέλει να κυβερνά ενημερωμένους πολίτες όχι ανδράποδα και υποζύγια. Ενθυμείται ότι δεν υπάρχει ο λαός για τον ηγεμόνα, αλλά ο ηγεμόνας για τον λαό.

Ένας τέτοιος άρχοντας είναι συμπαθής στις ανάγκες των πτωχών.

Αυτό το γνωρίζει με πολλή σύνηση ο Τιβέριος ο δεύτερος, ο ευσεβής αυτοκράτορας του Βυζαντίου. Γι' αυτό και τόσο πλουσιοπάροχα διεμοίραζε τα αγαθά του στους πτωχούς, ενώ η βασίλισσα απότο φόβο της μήπως αδειάσει τελειώς το βασιλικό θησαυροφυλάκιο, δεν έπαυε διαρκώς να τον ελέγχει. Εκείνος, όμως, της έλεγε: Μη συγχύζεσα, κυρία, διότι ο Θεός θα γεμίσει πλουσιοπάροχα το θησαυροφυλάκιο. Άραγε αγνοείς πως «ο ελεών πτωχόν δανείζει Θεός»; Κάποια, λοιπόν, ημέρα, ενώ περπατούσε οπιστός αυτοκράτωρ μέσα στην αυλή του παλατιού, είδε τυχαία μία πέτρα, επάνω στην οποία ήταν χαραγμένο το σύμβολο του Σταυρού και σκεπτόμενος ότι κατεπατείτο από τους διερχομένους, δεν είναι καλό είπε, ένα πράγμα ιερό να καταπατείται με τόση ανευλάβεια. Διέταξε, λοιπόν, να βγάλουν από εκεί την πέτρα. Αλλά βγάζοντάς την βρέθηκε άλλη από κάτω με χαραγμένο το ίδιο σύμβολο. Κι έπειτα τρίτη, όμοια κατάπάντα με τις άλλες δύο. Και κάτω από τις τρεις αυτές πέτρες βρέθηκε ένας πολύτιμος θησαυρός, πολύτιμοι λίθοι, χρυσός και άργυρος και αναριθμητά χρήματα. Τι λες τώρα; ρώτησε. Αυξάνουν ή ολιγοστεύουν τα υπάρχοντα που διανέμονται στους πτωχούς;

Στους Εβραίους το όνομα Ηγεμών, σημαίνει ευεργετικός.

Να γιατί θέλησε ο Σολομών, να γίνουν οι θύρες του ναού, που έχτισε στα Ιεροσόλυμα από ξύλο ελιάς. Η αιτία είναι ότι η ελιά είναι σύμβολο της ελεημοσύνης. Και μ' αυτήν θέλησε να δείξει πως όπως εκεί δια της θύρας ήταν ανοιχτή η είσοδος στα Άγια των Αγίων, έτσι κι εδώ δια της ελεημοσύνης χορηγείται η είσοδος στην Ουράνιο Βασιλεία.

Ένας ηγεμόνας ξακουστός για την αγιότητα και την ευσπλαχνία του, την ημέρα του Πάσχα, ενώ καθόταν στο τραπέζι, έχοντας ως συνδαιτυμόνα τον Επίσκοπο, πληροφορήθηκε από τους υπηρέτες του ότι μπροστά στις θύρες του παλατιού του βρισκόταν μεγάλος αριθμός πτωχών που ζητούσε ελεημοσύνη. Αμέσως, ο σπλαχνικός βασιλεύς, ωθούμενος από την έμφυτη του αγαθότητα και ευσπλαχνία πήρε το πρώτο από τα αργυρά πιάτα που έτυχε στα χέρια του και είπε να το διαμοιράσουν τεμαχίζοντάς το στους πτωχούς. Όταν ο Επίσκοπος είδε αυτή τη λαμπρή βασιλική μεγαλοδωρία, στράφηκε προς τον ηγεμόνα και πιάνοντας το δεξί του χέρι είπε. «Να μην φθαρεί ποτέ αυτό το δεξί χέρι». Και όντως, όπως το είπε εκείνος ο θεοσεβής άνθρωπος, από θεϊκή έμπνευση κινούμενος, έτσι και έγινε, διότι το χέρι εκείνο, αφού έλιωσε όλο το σώμα του ηγεμόνα, έμεινε ακέραιο. Κι αφού τοποθετήθηκε μέσα σε μία λειψανοθήκη διατηρείται μέχρι σήμερα. Να, ο μισθός της συμπαθείας. Δεν είναι μόνον ο πολλαπλασιασμός των υπάρχοντων αλλά και η μετά θάνατον αφθαρσία του σώματος.

Ο ηγέτης σαν πατέρας σκέφτεται να επιβάλει φορτία μέτρια στο λαό και κυβερνάει με ειρήνη το κράτος του.

Ας γνωρίζουν οι άρχοντες, γράφει ηθικός φιλόσοφος, ότι τότε αστατεί και απειλείται η τύχη του ηγεμόνος, όταν αρχίζει και λείπει η τροφή και ακριβαίνει ο σίτος. Διότι λέει ο ποιητής:

«Όταν πενάσει ο λαός κι όταν στενοχωρείται κανέναν δεν εντρέπεται, κανέναν δεν φοβείται».

Μετά το θάνατο του Σολομώντος, τον διεδέχθη στην εξουσία ο Ροβοάμ, γιος και κληρονόμος το μεγάλο εκείνου και σοφού βασιλιά Μετέβησαν, λοιπόν, προς αυτόν ως πρέσβεις εκ μέρους του λαού, α προσβύτεροι του Ισραήλ με την παράκληση να μειώσει λίγο τη βαριά φορολογία, διότι δεν άντεχαν άλλο. **«Ο πατήρ σου, είπον, εβάρυνε τον κλοιόν ημών και συνν κούφισαν από της δουλείας του πατρός σου της σκληράς και από του κλοού αυτού του βαρέως, ου έδωκεν εφ' ημάς και δουλεύομέν σο».**

Όταν τα άκουσε αυτά ο βασιλιάς, ζήτησε από τους

πρέσβεις να του δώσουν προθεσμία τριών ημερών, για να συζητήσει το θέμα με τους συμβούλους του και κατόπιν να τους απαντήσει. Αφού πέρασαν οι τρεις ημέρες ξαναήρθαν πάλι α πρέσβεις. Τότε ο Ροβοάμ περφρονώντας τη συμβουλή των πρεσβυτέρων και ασπαζόμενος τη γνώμη των νέων, είπε τα εξής στους πρέσβεις: **«Ο πατήρ μου επεισάξατο υμάς κλοιώ βαρεί, καγώ προσήσω επί τον κλοιόν υμών. Ο πατήρ μου εκπαίδευεν υμάς μάστιγν, εγώ δε παιδεύσω υμάς ενσκόρπιος».** Αυτή η σκληρή απάντηση τόσο παρώργισε το λαό, που απαστά-

τησαν όλοι από τον Ροβοάμ και εξέλεξαν αντί εκείνου τον Ιεροβοάμ, νέο βασιλιά του Ισραήλ. Τόσο μεγάλη δύναμη έχει η αφθονία των αγαθών στο να ενώνει και να συμφιλιώνει τις καρδιές του λαού, όταν προέρχεται από το ενδιαφέρον των αρχόντων.

Είναι όντως αληθινό το ρητό του ηθικού φιλοσόφου ότι ο πεινασμένος όχλος, ούτε με το λόγο πείθεται, ούτε με το δίκαιο ημερώνει ούτε με τις παρακλήσεις κάμπτεται.

Τον Τιβέριο τον προέτρεψαν οι οικονομοί, να επιβάλει βαριά φορολογία και εκείνος τους απήντησε. Έργον του καλού ποιμένος είναι να κουρεύει τα πρόβατα και όχι να τα γδέρνει.

Το ίδιο, περίπου, είπε και ο Μέγας Αλέξανδρος. Όταν κάποιος του είπε, ότι οι πόλεις τις οποίες εξουσίαζε μπορούσαν να πληρώσουν μεγαλύτερο φόρο, του απήντησε με σύνηση: «Μισώ τον κηπουρό που βγάζει από τη ρίζα τα χόρτα. Τα φτερά δεν πρέπει να κόβονται τόσο πολύ, ώστε να μην μπορούν να ξαναφυτρώσουν, διότι όποιος αρμέγει πολύ, αντί γάλακτος βγάζει αίμα».

Επίσης, ο Μέγας Αλέξανδρος, όταν πληροφορήθηκε ότι οι στρατιώτες του επέζοντο από τα χρέη, εκήρυξε με παρηρησία να προσέρχονται οι δανειστά, προσκομίζοντας το χειρόγραφο του χρέους και να πληρώνονται από το βασιλικό θησαυροφυλάκιο. Με αυτή τη συμπεριφορά του υπεδούλωσε ο Μέγας Αλέξανδρος, ακόμη περισσότερο, στην αγάπη του τις καρδιές των υπηκόων του.

Γι' αυτό ο Αριστοτέλης παρομοίαζε το θησαυροφυλάκιο του ηγεμόνα με το ανθρώπινο στομάχι. Διότι, όπως το στομάχι που δέχεται την τροφή, τη διοχετεύει προς όλα τα μέλη, έτσι και τα χρήματα που συγκεντρώνονται στο θησαυροφυλάκιο του ηγεμόνος, πρέπει, όταν το απαιτεί η ανάγκη, να διαμοιράζονται για την ανακούφιση και τη βοήθεια του λαού. Ο άρχοντας, λοιπόν, που νοιώθει ότι άρχει ανθρώπων προσπαθεί να ικανοποιήσει όλες τις ανάγκες των πολιτών του και να τους καταστήσει με την αγωγή και το παράδειγμά του ικανούς μόνο για το μεγαλείο και όχι για την αθλιότητα.

Η δεύτερη υπόμνηση, ότι πρέπει να κυβερνάει σύμφωνα με τους νόμους, οδηγεί στο ερώτημα:

Ο άνθρωπος που χειρίζεται μία εξουσία είναι ανεξέλεγκτος ή υπόκειται σε νόμους; Πρώτα- πρώτα βέβαια υπόκειται στους θεϊκούς νόμους, τους απαρασάλευτους και αιώνιους τα «άγραπτα κασφαλή θεών νόμιμα», που σε όλες τις κανονίες των ανθρώπων και σε όλους τους τόπους και τους καιρούς πράττουνται από την Θεϊαν Αποκάλυψη.

Αυτά τα θεϊκά παραγγέλματα δεν είναι δυνατόν άνθρωπος σ' ηνθεί να τα ξεπεράσει (Αντγ. 450-457). Το κύρος τους υπερβαίνει όλα τα αξιώματα κι όλες τις ανθρώπινες αξίες.

Κατόπιν έρχονται οι γραπτά νόμοι που συγκροτούν μία Πολιτεία και μάλιστα το Σύνταγμα της Χώρας, το οποίο έχει υποχρέωση ο Κυβερνήτης να τηρεί.

Είναι και τα κοινά ήθη και έθιμα, κοινής αποδοχής, που έχει διαφυλάξει η Πατρίδα και είναι σεβαστά από όλους, περισσότερο όμως από τον Άρχοντα, ο οποίος λόγω του αξιώματος είναι και ο θεματοφύλακός τους.

Ανένας κυβερνήτης κράτους δεν πειθαρχεί ο ίδιος στους νόμους, με ποίο δικαίωμα θα απαιτήσει από τους υπηκόους του σεβασμό προς τους νόμους και προς το πρόσωπό του;

Οι αρχαίοι Έλληνες, κατανοώντας πρώτα αυτοί την αξία των νόμων, τους θεοποίησαν και τους έθεσαν σε υπέρτερη μάρα από τους άρχοντες. **«Ουκ έωμεν άρχεν άνθρωπον, αλλά τον νόμον»**, λέει ο Αριστοτέλης. Ο άνθρωπος, μολονότι είναι λογικό όν, δεν είναι θεός και συνεπώς δεν μπορεί ένας άνθρωπος μόνος να κυβερνάει. Εκείνος που πρέπει να κυβερνάει είναι ο νόμος, ο οποίος μάλιστα συμφωνεί με τον άγραφο θεϊκό νόμο.

Όντως αξίζει να ονομάζεται Ηγεμών όποιος υποτάσσεται στους νόμους που επιβάλλει στο λαό του. Τότε διοκεί άριστα ο άρχοντας, όταν υπακούοντας στους νόμους προστρέπει τον λαόν προς τα αγαθά ευκολότερα με το παράδειγμά του παρά με τη δύναμη των νόμων. Ο λαός τότε διδάσκεται και μαθαίνει, όταν βλέπει και όχι όταν ακούει. Διότι έχει πολύ αξύτο αισθητήριο της οράσεως και αμβλύ της ακοής. Ο Λεωνίδας στις Θερμοπύλες πρόσφερε θυσία τον εαυτό του πειθόμενος τοις ρήμασι της Λακωνικής πολιτείας.

Ο βασιλεύς Αγησίλαος, όταν ήθελε να κάνουν κάτι γρήγορα οι στρατιώτες του, πρώτος αυτός ενώπιον όλων άρχιζε το έργο, για να τους προτρέψει ή με τη θέλησή τους ή από ντροπή να το κάνουν με προθυμία.

Κανένας δεν πρέπει να γίνεται ηγεμόνας, έλεγε ο Κύρος, αν δεν είναι καλύτερος από εκείνους που θέλει να εξουσιάζει. Μ' αυτό εννοούσε ότι γνώρισμα των αρχόντων είναι να ενδιαφέρονται για τους άλλους και να εξασφαλίζουν την

ασφάλεια της κανότητας. Κι αυτό παός άλλος μπορεί να το κάνει εκτός από εκείνον που ξεπερνά τους άλλους ως προς την ειλικρίνεια και την τήρηση των νόμων;

Συχνά ένας άρχοντας, πιεζόμενος από την ανάγκη του σκληρού καθήκοντος είναι υποχρεωμένος να καταπιεί και τα πιο ευγενικά του συναισθήματα για να ανταποκριθεί στην αυστηρή επιταγή των νόμων. Αν σ' έναν απλό πολίτη, κάτω από ορισμένες συνθήκες συγχωρείται η παράβαση κάποιου νόμου, στον άρχοντα δεν συγχωρείται. Οι συναισθηματικές αναστολές δεν πρέπει να τον εμποδίζουν στην εφαρμογή των νόμων.

Παός δεν γνωρίζει το αξιωματικό παραδείγμα του Σελεύκου, του περίφημου βασιλιά των Λακρών;

Αυτός έγραψε πολλούς και αόριστους νόμους, με ταξύ των οποίων θαυμάσιος ήταν ο εξής: όποιος διαπράττει μια χείρα και επιβεβαιώνεται η μοιχεία του να του βγάζουν και τα δύο του μάτια. Έτυχε λοιπόν πρώτος να παραβεί το νόμο ο γιος του, που ήταν και μονάκρβος. Όταν το πληροφορήθηκε ο βασιλιάς, σιδηροδέσμιο τον έριξε στη φυλακή και κατόπιν διέταξε, σύμφωνα με το νόμο, να του βγάλουν τα δύο του μάτια. Έπεσαν αμέσως στα πόδια του οι άρχοντες του βασιλείου και τον παρακαλούσαν θερμά να λυπηθεί το παιδί του και το λαό, διότι ήταν ο μόνος διάδοχος και κληρονόμος της βασιλείας, αλλά η δέησή τους δεν έγινε εισακουστή. Σταθερός στην απόφασή του ο βασιλιάς δεν ήθελε με κανένα τρόπο να μείνει απωρόητος όποιος θα παρεβίαζε το νόμο του. Επειδή, όμως, συνέχισαν να τον παρακαλούν ο λαός και οι άρχοντες, ο Σέλευκος, για να ικανοποιήσει τους υπηκόους του και να διατηρήσει και την αυστηρότητα του νόμου, έμετριάσε την πανή με αξιοθαύμαστη οικονομία. Διέταξε να βγάλουν το ένα μάτι του γιου του και το ένα το δικό του. Έτσι έδειξε μ' αυτόν τον τρόπο ότι ήταν και σπλαχνικός πατέρας και δίκαιος νομοθέτης. Σε τόση υπόληψη είχε την τήρηση των νόμων.

Πολύωρα έ παίριάζει στην περίπτωση αυτή και η παρομύωση του Δημοσθένη:
«Η ψυχή της πόλεως είναι ο νόμος». Όπως λοιπόν, η ψυχή ζωοποιεί όλο το σώμα και κάθε μέλος του σώματος, διότι όλη υπάρχει σε όλο το σώμα και σε κάθε του μέρος, έτσι και ο νόμος εκτείνεται και σ' αυτό το κεφάλι, δηλαδή, στον άρχοντα, διότι ο βασιλεύς δεν είναι εκτός του σώματος της πολιτείας, αλλά είναι το βασικώτερο της μέλος. Ο νόμος στη Λατινική γλώσσα λέγεται lex. Η λέξη προέρχεται από το ρήμα ligo, που σημαίνει δένω επειδή δένει και ενώνει όλους τους πολίτες ακόμα και τον άρχοντα στην πειθαρχία και στους νόμους της πολιτείας και στους θεϊκούς νόμους.

Ο Περικλής, ο ηγέτης των αρχαίων Αθηναίων σε κάποιο φίλο του που τον παρακαλούσε για κάτι, είπε: Πρέπει να συνανώ στις παρακλήσεις των φίλων μου, όμως, μέχρι τα θυσιαστήρια. Δηλαδή, δεν πρέπει χάριν του φίλου να καταπατά κανείς τα της θρησκείας. Ούτε πρέπει να ονομάζεται φίλος εκείνος που προσπαθεί να σε απομακρύνει από το σωστό και από το δίκαιο και από τη φιλία του Θεού. Ούτε είναι δίκαιοι οι άνθρωποι νόμοι χωρίς τους θεούς. Διότι κάθε επίγειο βασίλειο που δεν προνοεί για το ουράνιο δεν πρέπει να ονομάζεται βασίλειο, αλλά συναγελησμός αλληλοσπαρασσμένων θηρίων.

Ο Πλάτων ζητάει ή οι φιλόσοφοι γίνονται άρχοντες ή οι άρχοντες να γίνουν φιλόσοφοι. Ενοεί μ' αυτό ότι την εξουσία πρέπει να την έχουν άνθρωποι που κατέχουν τη σφία δηλαδή την ιδέα του Αγαθού, δηλαδή το Θεό. Πρέπει να είναι ευσεβείς.

Και αν η εξουσία έχει τη μορφή δικτατορίας τότε αλίμονο σ' αυτούς που είναι κάτω από μάτετοια στην ηγεμονία. Κάποτε ο Κομφούκιος βάδιζε σ' ένα βουνό παρέα με τους μαθητές του όπου συναντά μία γυναίκα που έκλαγε σ' ένα τάφο. Ο Κομφούκιος σταμάτησε. Και στέλνει κοντά της ένα μαθητή του, για να μάθει το λόγο που πενθεί. - Μιά τίγρη κατασπάραξε εδώ τον πατέρα μου, απάντησε η γυναίκα. Και πριν από λίγο κατασπάραξε και το παιδί μου.

- Και γιατί δεν φεύγεις από τον μορταίο αυτό τόπο; Δεν φοβάσαι; ξαναρώτησε ο μαθητής.

- Όχι!!! Δεν φοβάμαι!!! Γιατί εδώ δεν έχουμε τυραννική κυβέρνηση!!!

Και ο Κομφούκιος σχολίασε ως εξής τον παράξενο λόγο της γυναίκας:
«Να το θυμάστε αυτό παιδιά μου. Να το θυμάστε. Η τυραννική κυβέρνηση είναι πιο άγρια και πιο φοβερή και από αυτή την ... τίγρη!!!» (Παγκόσμιος Ιστορία, εκδ. Ελευθερουδάκη τ. α' σελ. 90-91).

Και ο Κομφούκιος είχε δικιο!!!
Γιατί ο άνθρωπος δεν έχει μόνο κακία και αιμοβορία. Έχει και κάτι που δεν έχει η τίγρη. Έχει και μυαλό!!! Έτσι μπορεί να μηχανευθεί χίλιους δύο τρόπους για να σε εξοτρώσει. Από την τίγρη μπορεί να ξεφύγεις και να γλιτώσεις. Από τον αιμοβόρο και αιμαπόνηρο όμως άνθρωπο **δύσκολα** ξεφεύγεις!!!

Ο άρχοντας, λοιπόν, που κατά νόμο άρχει εμφανίζεται από την ΑΙΔΩ και τη ΔΚΗ δηλαδή την ηθική συσταλή και το σεβασμό στους γραπτούς και άγραφους νόμους, στους ανθρώπινους και θεϊκούς, γιατί δεν υπάρχει προνομώχος αυθαρεσία.

Ο ΑΓΙΟΣ ΙΣΙΔΩΡΟΣ ΚΑΙ Η ΤΙΜΗ ΤΟΥ ΣΤΗ ΜΥΡΟΒΟΛΟ ΧΙΟ

Στις **14 Μαΐου** τιμάται και εορτάζεται πανηγυρικά στο μυροβόλο και αγιοτόκο νησί της **Χίου** η μνήμη του **Αγίου Ισιδώρου**, ο οποίος έβαψε με το αγνό και τίμιο αίμα του την ένδοξη και ιστορική χιακή γη και έγινε **ο πρώτος μάρτυς**, ο οποίος εδραίωσε το δένδρο της χριστιανικής πίστεως σ' αυτό το ευλογημένο νησί του Αιγαίου. Ο καταγόμενος από ειδωλολατρική, αλλά αρχοντική οικογένεια της Αλεξάνδρειας και πρωτομάρτυς της Χίου Άγιος Ισιδωρος, ο οποίος γεννήθηκε περί το 230 μ.Χ., υπηρέτασε ως αξιωματικός του ρωμαϊκού στόλου. Όταν όμως η μοίρα του στόλου αγκυροβόλησε στη Χίο, ήρθε σε επαφή με τη χριστιανική κοινότητα του νησιού και έτσι εγκολπώθηκε τον Σωτήρα και Λυτρωτή Χριστό. Το γεγονός αυτό καταγγέλθηκε στον ειδωλολάτρη ναύαρχο Νουμέριο, ο οποίος άρχισε να παρακαλεί τον Ισιδωρο να αρνηθεί τον Ιησού Χριστό και να θυσιάσει στα ψεύτικα είδωλα. Η ακλόνητη πίστη του τον οδήγησε στη φυλακή και σε φρικτά βασανιστήρια. Ενημερώθηκε μάλιστα και ο

Αριστείδης Γ. Θεοδωρόπουλος
Εκπαιδευτικός

ειδωλολάτρη πατέρα του, ο οποίος ήρθε στη Χίο για να πείσει τον γιο του να εγκαταλείψει τη χριστιανική πίστη και να επιστρέψει στη θρησκεία των ειδώλων. Οι προσπάθειες όμως του πατέρα του δεν έφεραν απολύτως κανένα αποτέλεσμα. Έτσι έφτασε στο σημείο να καταραστεί το ίδιο του το παιδί και να το παραδώσει στον Νουμέριο για να το βασανίσει ανελέητα. Αφού δόθηκε η εντολή να δέσουν τον νεαρό Ισιδωρο σε άλογο, τον έσυραν σε μια διαδρομή από την πόλη της Χίου έως το χωριό Νεοχώρι. Ο αιμόφυρτος και τραυματισμένος Ισιδωρος έμεινε ζωντανός χάρη στο ακμαίο του φρόνημα και τη νηπιήρη αφοσίωσή του στον Νυμφίο Χριστό μέχρι που αποφασίστηκε ο αποκεφαλισμός του. Το μαρτύριο

Συλλογή μαστίχας σε μαστιχοπαραγωγική περιοχή έξω από το χωριό Νεοχώρι, όπου μαρτύρησε ο πρωτομάρτυς της Χίου Άγιος Ισιδωρος

του Αγίου Ισιδώρου, το οποίο έλαβε χώρα στις **14 Μαΐου του 250 μ.Χ.**, κατέστη φωτεινό παράδειγμα και σημείο ευλαβικής αναφοράς για μάρτυρες, νεομάρτυρες, επισκόπους, ασκητές και οσούς, που γεννήθηκαν, έζησαν ή τελείωσαν την επίγειά βιοτή τους στο μυροβόλο νησί της Χίου, το οποίο αγίασαν με τη χριστομίμητη ζωή και τα θαύματά τους. Μετά τη μαρτυρική τελείωση του Αγίου Ισιδώρου μια ευσεβής και ενάρετη γυναίκα, ονόματι **Μυρόπη**, πήρε κρυφά το σώμα του νεαρού αθλητού της πίστεως και το ενταφίασε με τις πρέπουσες τιμές. Όμως η σθεναρή ομολογία της πράξης της στον σκληρόκαρδο ναύαρχο Νουμέριο, όταν μάλιστα παρουσιάστηκε από μόνη της ενώπιον του, προκάλεσε τον ανελέητο βασανισμό και τον εγκλεισμό της στη φυλακή, όπου και παρέδωσε την αγία της ψυχή στον Κύριο. Τον οποίο τόσο πολύ αγάπησε και υπηρέτησε. Ενταφιάστηκε δίπλα από τον τάφο του Αγίου Ισιδώρου και τιμάται ως ένδοξος παρθενομάρτυς και πρωτομάρτυς Αγία της Χίου στις **2 Δεκεμβρίου**.

Το ένδοξο μαρτύριο του πρωτομάρτυρος της Χίου Αγίου Ισιδώρου συνδέεται σύμφωνα με τη χιακή λαϊκή παράδοση με το πολύτιμο και αρωματικό προϊόν της **μαστίχας**, αφού οι άγριοι σχίνοι, οι οποίοι φύονται στο νότιο τμήμα του νησιού, αγιάστηκαν από το αιμόφυρτο σώμα του νεαρού αθλητού της πίστεως και από τότε άρχισαν να δακρύζουν. Τα δάκρυα του «Αγίου Ισιδώρου», όπως τα αποκαλεί χαρακτηριστικά ο ευσεβής χιακός λαός, αποτελούν τη φημισμένη σε όλο τον κόσμο χιώτικη μαστίχα, η οποία αποτελεί παγκόσμιο προνόμιο και αναπόσπαστο στοιχείο της χιακής πολιτιστικής κληρονομιάς. Ήδη από την εποχή του μαρτυρίου του Αγίου Ισιδώρου άρχισε η συστηματική καλλιέργεια του μαστιχόδενδρου και χάρη στο πολύτιμο προϊόν της μαστίχας, το οποίο μέχρι σήμερα παράγεται στα εκατοστά χωριά της νότιας Χίου, που αποκαλούνται Μαστιχοχώρια, οφειλόταν για μεγάλο χρονικό διάστημα η οικονομική και κοινωνική ευημερία των κατοίκων του νησιού.

Το **1125 μ.Χ.** και μετά την κατάληψη της Χίου από τους Ενετούς επί των ημερών του βυζαντινού αυτοκράτορος Ιωάννου Β' Κομνηνού (1118-1143), **εκλάπη το λείψανο**

του Αγίου Ισιδώρου και **μετεκομίσθη στη Βενετία**, όπου και φυλάσσεται μέχρι σήμερα στο ομώνυμο παρεκκλήσιο του Αγίου στον Καθεδρικό Ναό του Αγίου Μάρκου μαζί με την τίμια κάρα του, η οποία έφθασε στη Βενετία το 1627 μ.Χ. Το 1967 και κατόπιν ενεργειών του αιμνήστου Τοποτηρητού της Ιεράς Μητροπόλεως Χίου, Μητροπολίτου Μυτιλήνης Ιακώβου, προς τη Ρωμαιοκαθολική Εκκλησία, ο Καρδινάλιος Ουρμπάνι υποσχέθηκε να αποστείλει στην Τοπική Εκκλησία της Χίου τμήμα του ιερού λειψάνου του πρωτομάρτυρος Αγίου Ισιδώρου. Μ' αυτό τον τρόπο εκπληρώθηκε ο ευσεβής πόθος του φιλόχριστου και φιλάγιου χιακού λαού για τον επαναπατισμό του λειψάνου του Αγίου μετά από 842 έτη από την υφαρπαγή και μετακομιδή του στη Βενετία. Έτσι την Κυριακή της Πεντηκοστής 18 Ιουνίου **1967** ο ευσεβής χιακός λαός υποδέχθηκε με ευλάβεια και συγκίνηση στο λιμάνι της Χίου το **τμήμα του ιερού λειψάνου** του πρωτομάρτυρος της νήσου **Αγίου Ισιδώρου**. Στη συνέχεια μεταφέρθηκε με την πρέπουσα εκκλησιαστική λαμπρότητα στον **Ιερό Μητροπολιτικό Ναό των Αγίων Μηνά, Βίκτωρος και Βικεντίου**, όπου και φυλάσσεται και εκτίθεται προς προσκύνηση μέχρι σήμερα. Στον ιστορικό και μεγαλοπρεπή αυτό Μητροπολιτικό Ναό της Χίου τελείται κατ' έτος στις 14 Μαΐου ο επίσημος παγχακός εορτασμός της πάντιμης μνήμης του Αγίου Ισιδώρου με τη συμμετοχή του οικείου επισκόπου και πλήθους πιστών.

Το ένδοξο μαρτύριο του πρωτομάρτυρος της Χίου, ο οποίος θεωρείται προστάτης άγιος των αρτοποιών, συντέλεσε τόσο στην ευρεία διάδοση του ονόματός του ως βαπτιστικού στον ευσεβή χιακό λαό όσο και στη διάδοση της τιμής του σε ολόκληρο το νησί και μάλιστα σε τέτοιο βαθμό, ώστε ο Άγιος Ισιδωρος να αριθμεί στη Χίο τους περισσότερους ναούς επ' ονόματί του από όλους τους αγίους, οι οποίοι συναριθμούνται στο τοπικό αγιολόγιο του μυροβόλου νησιού. Είναι ενδεικτικό ότι στην κωμόπολη του **Βροντάδου** υπάρχει **ενοριακός ναός** επ' ονόματι του Αγίου Ισιδώρου, ο οποίος ανεγέρθηκε μεταξύ των ετών 1887 και 1890, ενώ το 1953 επεκτελέθηκε με την αφιέρωση του δεξιού κλίτους του ναού στην Αγία παρθενομάρτυρα Μυρόπη. Δάσπαρτοι είναι σε όλη την έκταση του νησιού και άλλοι ναοί, μεταξύ δε αυτών και γραφικά **εξωκκλήσια**, επ' ονόματι του λαοφιούς Αγίου Ισιδώρου εν Χίω μαρτυρήσαντος (Τάλαρος Κάμπου, Καρδαμάδα Κάμπου, Νεοχώρι, Νένητα, Καλλιμασιά, Αρμόλια, Πυργί, Μεστά, Λιθί, Ελάτα, Κώμη, Δαφνώνας, Κοινή, Άγιος Γεώργιος Συκούσης, Αυγώνυμα, Παρπαριά, Αμάδες, Παραγκλί). Μάλιστα στο **Νεοχώρι**, όπου είναι και ο **τόπος μαρτυρίου** του Αγίου Ισιδώρου, τελούνταν στην εορτή του τα παλαιότερα χρόνια μεγάλη παγχακή πανήγυρη, η οποία συνοδευόταν και με αλογοδρομίες. Το γεγονός αυτό αποτυπώνεται και στο λαϊκό χιακό δίστιχο: «*Στις δεκατέσσερις του Μα' τ' Αγίου Σιδέρου σκόλη πανηγυράκι γίνεται απ' όξω απ' τό Νεχώρι μαζεύονταν αφ' τα χωριά κι από την χώραν, όλοι*».

Η λαϊκή χιακή παράδοση συνέδεσε την τιμή του Αγίου με την υγεία και ευεξία του σώματος, γι' αυτό και ο Άγιος Ισιδωρος αποκαλείται από τον χιακό λαό **Αϊ-Σιδερος** και μάλιστα οι πιστοί κάνουν τάματα για να είναι σιδερένιοι. Πολυάριθμα είναι και τα θαύματα, τα οποία με τη χάρη του Παναγάρχου και Παντοδυνάμου Θεού έχει επιτελέσει ο Άγιος Ισιδωρος σε όσους τον επικαλούνται με πίστη και ευλάβεια. Η προφορική παράδοση του χιακού λαού διηγείται μέχρι σήμερα θεραπείες παραλύτων και άλλων ασθενών, ενώ αποδέκτης της θαυματουργικής χάριτος του Αγίου υπήρξε και ο Άγιος Άνθιμος της Χίου (1869-1960), ο και κτίτωρ της Ιεράς Μονής της Παναγίας Βοηθείας. Θαυματουργική υπήρξε και η παρουσία του

Φορητή εικόνα του Αγίου Ισιδώρου που φυλάσσεται σε ένα από τα Μαστιχοχώρια της Χίου

ιερού λειψάνου του στη **Βενετία**, αφού το **1348** παρουσιάστηκε ο Άγιος στη λιμνοθάλασσα και έτσι διασώθηκε η πόλη και οι κάτοικοι της από την τρομερή επιδημία της πανώλης, η οποία είχε ξεσπάσει την εποχή εκείνη. Η θαυματουργική αυτή επέμβαση του Αγίου

Η παγκοσμίου φήμης χιώτικη μαστίχα αποτελεί για τον ευσεβή χιακό λαό το δάκρυ του Αγίου Ισιδώρου, ο οποίος αγίασε με το αιμόφυρτο σώμα του τους άγριους σχίινους της νότιας Χίου

συντέλεσε στο να απακτήσει ο εν Χίω μαρτυρήσας Άγιος Ισιδωρος ξεχωριστή θέση στη θρησκευτική συνείδηση των κατοίκων της Βενετίας, γεγονός που επιβεβαιώνεται και από την αφέρωση παρεκκλησίου επ' ονόματί του στον Καθεδρικό Ναό του Αγίου Μάρκου, το οποίο κοσμεύεται με θαυμάσια ψηφιδωτά.

Η ευχή όλων μας είναι ο ένδοξος πρωτομάρτυς της νήσου Χίου Άγιος Ισιδωρος να καταστεί φωτεινός οδοδείκτης για τη νεολαία της πατρίδας μας, διδάσκοντας και παραδειγματίζοντας με την ανεπλήρη βιοτή, το ακμαίο φρόνημα και τη σθεναρή του πίστη στον Ιησού Χριστό.

Καραπλής Γιώργος του Ιωάννη
Ιδιοκτήτης παιδικού σταθμού
Υπ. Δημοτικός Σύμβουλος Δήμου Πατρέων
(Δ.Ε. Πατρέων)

Νέα Πόλη
Κώστας Χριστόπουλος

Τηλ. 6937240510 • www.neapoli-patra.gr

Εορτή των Αγίων Κωνσταντίνου και Ελένης

ΟΙ ΝΑΟΙ ΠΟΥ ΠΑΝΗΓΥΡΙΖΟΥΝ
ΤΗΝ ΤΕΤΑΡΤΗ 21 ΜΑΪΟΥ 2014

*** Ιερός Ναός Αγίων Κωνσταντίνου και Ελένης Αρόης:** Την Τρίτη 20 Μαΐου παραμονή της εορτής στις 7.00 μ.μ. θα τελεσθεί Μέγας Εσπερινός μετ' Αρτοκλασίας και Θείου Κηρύγματος ιερουργούντος του Ηγουμένου της Ιεράς Μονής Ομπλού π. Νεκταρίου Κωτσάκη.

Εν συνεχεία θα πραγματοποιηθεί η Λιτάνευσις της Ιεράς Εικόνας στους δρόμους της ενορίας.

Την Τετάρτη 21 Μαΐου ανήμερα της εορτής θα τελεσθεί Πανηγυρική Θεία Λειτουργία μετ' Αιθέριου Κηρύγματος υπό του Πρωτοσύγκελλου της Ι.Μ. Πατρών π. Αρτέμιου Αργυρόπουλου.

Το απόγευμα της ίδιας ημέρας κατόπιν 7.00 - 9.00 μ.μ. Μέγας Εσπερινός, Ιερά Παράκλησις και Κτιτορικό Μνημόσυνο.

*** Ιερός Ναός Αγίων Κωνσταντίνου και Ελένης Ροϊτικής:** Την παραμονή της εορτής στον Μεγάλο Εσπερινό μετ' Αρτοκλασίας θα χοροστατήσει και θα ομιλήσει ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Πατρών κ.κ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ.

Ανήμερα της εορτής το πρωί, στην Πανηγυρική Θεία Λειτουργία θα λειτουργήσει ο Πανοσιολογίω-
τατος Αρχιμανδρίτης π. Κύριλλος Κωστόπουλος ο οποίος θα κηρύξει και τον Θείο Λόγο.

Το απόγευμα της ίδιας ημέρας Εσπερινός και Ιερά Παράκλησις στους Αγίους.

*** Μετόχι Ιεράς Μονής Γηροκομείου στο Θε-
ριανό:** Ο Καθηγούμενος της Ιεράς Μονής Γηροκο-
μείου Αρχιμανδρίτης π. Συμεών Χατζής

*** Μετόχι Ιεράς Μονής Ομπλού στο Σαραβάι:**
Ο Ηγούμενος της Ιεράς Μονής Ομπλού Αρχιμαν-
δρίτης π. Νεκτάριος Κωτσάκης.

*** Αγριλιά:** Αρχιμ. π. Χρύσανθος Στελλάτος
*** Κάνδαλος:** π. Ανδρέας Γεωργακόπουλος
*** Κομπηγάδι:** π. Δημήτριος Παπαγεωργίου
*** Πλατάνι:** π. Αμβρόσιος Γκαυρβέλος
*** Νεοχώρι:** π. Θεόδωρος Κωστόπουλος
*** Ιερά Μονή Ελεούσης:** π. Γερβάσιος Παρακεντές

*** Χρυσοπηγή:** π. Ανδρέας Τζεφριός
*** Ελληνικό:** π. Σπυρίδων Αλεξανδρής
*** Αγριλιά:** π. Πάυλος Αμανατιάδης
*** Κριθαράκια:** π. Θεόκλητος Παντελίδης
*** Σπαρτιά:** π. Χρ. Γκόλφης
*** Μύρτος:** π. Δανιήλ Παπαδημητράκης
*** Καλαμάκι:** π. Ειρηναίος Σωτηρόπουλος
*** Άραξος:** π. Χριστοφόρος Μυτιλήνης
*** Αγ. Μαρίνα Τριπιάς:** π. Β. Μπακογιάννης

Αι γυναικεΐαι Ιεραί Μοναΐ

Οι Ιερείς που θα λειτουργήσουν την Κυριακή 18 Μαΐου 2014 στις γυναικεΐες Ιερές Μονές της Ιεράς Μητροπόλεως Πατρών είναι οι παρακάτω:

Ιερά Μονή Παναγίας Ελεούσης (Πιπίτσα), Αρχιμανδρίτης π. Ματθαίος Μπαρούσης αδελφός Ιεράς Μονής Σαντορίνης

Ιερά Μονή Μαρίτσης (Σανταμέρι), π. Γεώργιος Ηλιόπουλος, εφημέριος Ιερού Ναού Αγ. Ανδρέου Πατρών.

Ιερά Μονή Αγ. Νικολάου Μπάλα, π. Νικόλαος Γκόλφης, προϊστάμενος Ιερού Ναού Αγίου Αιμιλιανού Πατρών.

ΙΕΡΟΣ ΝΑΟΣ ΑΓΙΩΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ
ΚΑΙ ΕΛΕΝΗΣ (έξω Αγυιάς)

Την 21^η Μαΐου η Εκκλησία μας τιμά με λαμπρότητα τη μνήμη των θεο-
στέπνων βασιλέων και Ισαποστόλων
Κων/νου και Ελένης.

*** Τρίτη 20 Μαΐου** παραμονή της εορτής στις 6.45 μ.μ. στον Μεγάλο Εσπερινό μετ' Αρτοκλασίας θα προστή και θα ομιλήσει ο Πρωτοσύγκελλος της Ι.Μ. Πατρών π. Αρτέμιος Αργυρόπουλος. Θα ακολουθήσει η Λιτάνευσις της Ιεράς Εικόνας στους δρόμους της ενορίας.

Την Τετάρτη 21 Μαΐου, ανήμερα της εορτής, στην Πανηγυρική Θεία Λειτουργία θα προεξάρχει και θα ομιλήσει ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Πατρών κ.κ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ.

Το απόγευμα της ίδιας ημέρας ο Μεθέορτος Εσπερινός.

ΚΡΕΟΠΩΛΕΙΟ
"ΤΟ ΤΡΑΝΟ ΛΙΒΑΡΙ"
ΑΣΤΕΡΙΩΤΗΣ

ΔΕΚΑΤΗΡΙΟΥ 17
ΨΑΡΟΦΑΓΕΙΑ ΠΑΤΡΑΣ

ΤΗΛ.: 2610/321.511 -
ΟΙΚΙΑΣ 2610/310.317
& ΚΙΝ.: 6945/795.725

*** Στην εορτή των Αγίων**
Κων/νου και Ελένης, στην
Περστέρα θα ιεουργήσει
ο π. Άγγελος Μακρής

«Η Ορθοδοξία, για όλους τους Έλληνες
Χριστιανοδημοκράτες, είναι μία από τις
πιο ισχυρές και ακλόνητες βάσεις»

«Ανάγκη πνευματική, κίνηση καρδιακή και πατριωτική καθήκον με έφερε στο επισκοπικό Μέγαρο προκειμένου να συναντήσω την Σεβασμιότητα σας και παρουσιάσω τις απόψεις μου στο κρίσιμο θέμα της έκθεσης Λούντσεκ και το μείζον ζήτημα του δημογραφικού».

Με αυτά τα λόγια απευθύνθηκε στον Σεβ. Μητροπολίτη Φθιώτιδας, κ.κ. Νικόλαο, ο αντιπρόεδρος της Ένωσης για την Πατρίδα και τον Λαό» κ. Νίκος Νικολόπουλος, συναντώντας τον Σεβασμώτατο, στο επισκοπικό μέγαρο της Λαμίας.

Κατά την εγκάρδια συνάντησή του με τον κ.κ. Νικόλαο, ο αντιπρόεδρος της Ένωσης για την Πατρίδα και τον Λαό» Νίκος Νικολόπουλος αντάλλαξε απόψεις επί πολλών θεμάτων και κατέθεσε τις σκέψεις και τις προτάσεις των Ελλήνων Χριστιανοδημοκρατών για τις σχέσεις του κράτους με την Εκκλησία.

«Η Ορθοδοξία, για όλους τους Έλληνες Χριστιανοδημοκράτες, είναι μία από τις πιο ισχυρές και ακλόνητες βάσεις, αλλά και πυξίδες του Ελληνισμού. Είναι το μέτρο της αντίληψής μας για τις αλλαγές που έχει ανάγκη η πατρίδα και το μέτρο της ευαισθησίας μας, πρωτίτως και κυρίως για τον άνθρωπο, ειδικά δε στις μέρες μας, τον πάσχοντα, φτωχό και αβοήγητο Έλληνα. Είναι το θεμέλιο, της γνήσιας και εθνικής μας παράδοσης και παράλληλα, το θεμέλιο που διασφαλίζει την έξοδο από την εσωστρέφεια και την απομόνωση, το ικανό να διαλεχθεί με το σύγχρονο κόσμο που βιώνει την τραγωδία της οικονομικής κρίσης και της επισημονικής ανέλιξης».

αγωνιζόμενοι πολίτες

Κωνσταντίνος Δ. Μπουράλης
Κοινωνιολόγος

ΥΠΟΨΗΦΙΟΣ
ΑΝΑΡΧΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Επικοινωνία: Τηλ. 2611.279.221
email: bourelis10@gmail.com

Για Αριστη ενημέρωση
στον Κώδικα Οδικής
Κυκλοφορίας

Για Αριστη και Επιτυχή 100% Εκπαίδευση
σε οχήματα όλων των κατηγοριών, Α, Β, Γ, Δ, Ε

Για Αριστη και Ασφαλή οδήγηση

Για απόκτηση Πιστοποιητικού Επαγγελματικής
Ικανότητας (Π.Ε.Ι.)

Για απόκτηση Άδειας Οδηγού Μοτοποδηλάτου
και όλων των νέων κατηγοριών Μοτοσυκλέτας

Σχολή οδηγών των αδελφών
Αλεξίας και Διονύση Μαυροειδή

Εκπαιδευτών οδηγών, Πανεπιστημιακού επιπέδου,
με κορυφαίες γνώσεις και πολυετή πείρα
που δεν συμβιβάζονται με τίποτα λιγότερο από τα Αριστα
στην εκπαίδευση οδηγών

Απολαμβάνουμε αναθεωρημένες διπλώματα, επαγγελματικές κλπ.

ΕΙΔΙΚΕΣ ΠΕΡΙΟΧΕΣ:
Σε πολύπλοκους, φοιτητές, σκελετώντες ομοειδείς
και οικονομικά αδύνατους σπουδαστές μας.

Κορίνθου 400, Πάτρα, Τηλ. 2610 336.333
697.7.53.53.53, 699.6.17.17.17

OPTICAL CENTER

Ευφροσύνη Φωτίου Καραβίτη

ΟΠΤΙΚΟΣ - ΟΠΤΟΜΕΤΡΗΣ - ΦΑΚΟΙ ΕΠΑΦΗΣ

*** Εκτελούνται συνταγές όλων**
των Ασφαλιστικών Ταμείων Υγείας

*** Νέες παραλαβές 2014** σε γυαλιά ηλίου και οράσεως
Οι τιμές μειώθηκαν, η ποιότητα παραμένει στο ύψος της

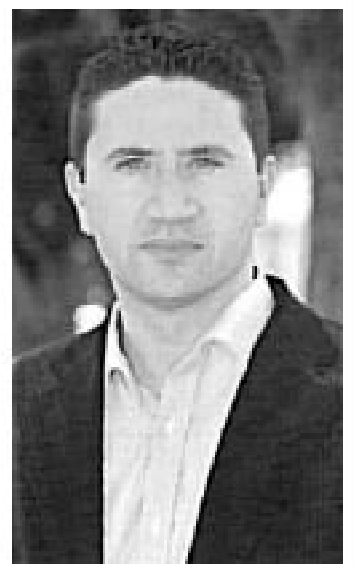
Παντανάσσης 43 και Κορίνθου στον πεζόδρομο

Τηλ.: 2610/621.800 - 6945-783.799 ΠΑΤΡΑ

Μπιλιανός Σωτήρης του Θεοδώρου

Αστυνομικός

Υπ. Δημοτικός Σύμβουλος
Δήμου Πατρέων
(Δ.Ε. Μεσσήνιος)

Τηλ.: 6973384286 * www.neapoli-patra.gr

Οι ιερείς της αισχύνης στην Παλαιά Διαθήκη

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗΝ 1η ΣΕΛΙΔΑ

πολλοί υμείς, και επικαλέσασθε εν ονόματι θεού υμών και πύρ μη επιθήτε. και έλαβον τον μόσχον και εποίησαν και επεκαλούντο εν ονόματι του Βάαλ εκ πρωίθεν έως μεσημβρίας και είπον επάκουσον ημών, ο Βάαλ, επάκουσον ημών και ουκ ήν φωνή και ουκ ήν ακρόασις και διέτρεχον επί τού θυσιαστηρίου, ου εποίησαν. και εγένετο μεσημβρία και εκυκλήθησαν αυτοίς Ηλιού ο Θεοσβίτης και είπεν επικαλείσθε εν φωνή μεγάλη, ότι θεός εστιν, ότι αδολοσχία αυτώ εστι, και άμα μή ποτε χρηματίζει αυτός, ή μή ποτε καθεύδει αυτός, και εξαναστήσεται. και επεκαλούντο εν φωνή μεγάλη και κατετέμνοντο κατά τον εθισμόν αυτών εν μαχαίραις και σειρομάταις έως εκχύσεως αίματος επ' αυτο?ς και επροφήτευον έως ου παρήλθε το δειλινόν. και εγένετο ως ο καιρός τού αναβήναι την θυσίαν και ουκ ήν φωνή. και ελάλησεν Ηλιού ο Θεοσβίτης προς τους προ-

ουρανόν τή γλώττη, επί γής τού μή βρέχειν, επέσχες ζήλω θεώ πυρποληθείς, [...] Ηλιού ενθέου χάριτος. (3ο κεκραγάριο προσόμοιο).

2. Δαυϊτικώς σήμερον πιστοί, τον προφήτην Κυρίου ύμνοις τιμήσωμεν, Ηλίαν τον Θεοσβίτην και ζηλωτήν τον υπέρλαμπρον [...] βασιλείς ελέγχει, και λαόν απειθή λιμύ διαφθείρει τους ιερείς τής αισχύνης πάντας κατήσχυνε [...] (2ο ιδιόμελο λιτής).

3. Εν πυρίνω άρματι επιδύφριος αρθείς, εις χώραν φωτοειδή μετετέθης, ω Θεοσβίτα Ηλιού, αισχύνης δε προφήτας κατήσχυνας, ο τον ουρανόν λόγω δεσμεύσας [...] (δοξαστικόν λιτής).

4. Ο τών αρρήτων επιότης μυστηρίων, σύ τα ιορδάνια ρείθρα διέρρηξας, σύ την απάτην ετέφρωςας την τών αδώλων, τή αστραπή των θείων ρημάτων σου, συ παρανμήσαντα ήλεγξας άνακτα, και ιερείς εθανάτωσας τής ανομίας, και την θυσίαν ευχήνέπρησας, και τους φλογώδεις του λαού σου νυν, των παθημάτων και θλίψεων άνθρακας, Ηλιού σης πρεσβείας τώ πυρί εναπομάρανον. (3ο ιδιόμελο αποστίχων εσπερινού).

5. Ιερείς τής αισχύνης ως δυσμενείς έκτεινας, ένδοξε προφήτα, ζήλω Θεού πυρπολούμενος· όθεν κραυγάζω σοι τών τής αισχύνης με έργων, και διαιωνίζοντας πυρός εξάρπασσον. (κανών 2ος, ωδή 3η, τροπάριο 1ο).

6. Ήσχυνας άριστα, ως αληθείας λατρευτής όσιε, τής εναγούς προφήτας αισχύνης, παμμάκαρ Ηλιού [...] (κανών 1ος, ωδή 5η, τροπάριο 2ο).

7. Λόγος τής χάριτος, ιερατεύων Ηλιού τέθυκας, τους ιερείς τών προσοχισμάτων, αθώους σου χερσί, καθάπερ ποδήρει, τώ ζήλω κοσμούμενος. (κανών 1ος, ωδή 5η, τροπάριο 3ο).

8. Ιερεύς δεδεδειγμένος τέθυκας, αθώους σου χερσί πανόβιε, των προσοχισμάτων ιερείς ενεργούντας τα άτοπα, αλλά δόμαί σου, πάσης απόπου αμαρτίας αβλαβή με προφήτα συντήρησον. (κανών 2ος, ωδή 5η, τροπάριο 2ο).

9. Χωρητικόν δοχείον σε, θείου Πνεύματος έγγνωμεν, άγγελον εν γή, πύρ ζήλου θείου πνέοντα, δυσσέβειαν τρέποντα και βασιλείς ελέγχοντα, χρίοντα προφήτας, Ηλιού, και αισχύνης συγκόπτοντα μαχαίρα ιερείς [...] (κανών 2ος, ωδή 8η, τροπάριο 1ο).

10. Ότε σύ προφήτα θεοσπέσιε, τώ Θεώ δι' αρετής και πολιτείας ακραιφνούς, συνεκράθης παρ' αυτού την εξουσίαν ειληφώς, την κτίσιν κατά γνώμην μετερρύθμισας, και πύλας υετού θέλων απέκλεισας, και άνωθεν πύρ κατήγαγες, και δυσσεβείς κατηνάλωσας, ικέτευε του σωθήναι τας ψυχάς ημών. (1ο προσόμοιο τωναίνων).

11. Ζήλω τού Κυρίου πυρούμενος, παρανόμους βασιλείς σύ διεξήλεγξας σφοδρώς, τής αισχύνης ιερείς σύ εθανάτωσας θερμώς· ανήψας πύρ εν ύδατι παράδοξον [...] (2ο προσόμοιο των αίνων).

12. Μάκαρ Ηλιού πανένδοξε, από κοιλίας μητρός, προγνωσθείς Θεώ άγιος, Ισραήλ διήλεγξας παρανομούντα και αθετήσαντα, νόμους Κυρίου και υποκύψαντα, ζυγώ τού Βάαλ τή Ιεζ?βελ πεισθείς· όθεν εξήλωσας ζήλον τού παντάνακτος, και ιερείς τής αισχύνης έσφαξας, χερσίν αθώους σου. (ανωνύμου παλαιό συμπλήρωμα, Συμβολή 2/2003, 2ο κεκραγάριο προσόμοιο του μικρού εσπερινού).

13. Ποίοις ευφημών άσμασι, τον Θεοσβίτην ανυμνήσωμεν Ηλίαν; τον ζήλω Θεού πυρπολούμενον, και τους ασεβείς πυρπολήσαντα τον τους μύστας σφάξαντα τής Βάαλ τον μύστην, ής προσώρακε τώ Πνεύματι, εν αύρα λεπτή Χριστού θείας σαρκώσεως τον ξενότροφον τής χήρας, τού πυρός τον στύλον τον πνέοντα τοις νεκροίς ζώνη θεία χάριτι το τού Πνεύματος ενδιαίτημα. (ποίημα του οσίου Νικοδήμου του Αθωνίτου, συμπλήρωμα στην ακολουθία του μηναιού, Συμβολή 2/2003, 2ο κεκραγάριο προσόμοιο εκ των νέων στιχηρών του β' ήχου).

Στην υμνολογία της 20ής Ιουλίου οι ειδωλολάτρες προφίτες ονομάζονται ιερείς τής αισχύνης (ύμνα 1, 2, 5, 9, 11, 12), προφήται τής αισχύνης (3, 6), ιερείς τής ανομίας (4), προφήται τής εναγούς αισχύνης (6), ιερείς τών προσοχισμάτων (7, 8), ενεργούντες τα άτοπα (8), δυσσεβείς (10), ασεβείς (13), μύσται τής Βάαλ (13). Οι ύμνοι 7 και 8 ονομάζουν και τον προφήτη Ηλία ιερέα, όχι τόσο επειδή ήταν Λευίτης, καθώς δεν ανήκε στην ιερατική οικογένεια του δήμου Καάθ, αλλά στον λευιτικό δήμο Μερφοί (Κ. Σιαμάκη, Μελέτες 6, 77), όσο επειδή προσέφερε

ιδιοχείρως θυσία στον Κύριο το σφάγιο τής ολοκαυτώσεως και η οποιαδήποτε προσφορά θυσίας, αιματηρής ή αναίμακτου, είναι πράξις ιερατική. Αυτοί οι δύο ύμνοι (7 και 8) μας παρέχουν και την ερμηνεία γιατί οι ειδωλολάτραι προφήται του συγκεκριμένου περιστατικού ονομάζονται και ιερείς διότι εκτός από

μαντεία διδασκαλία και προσηλυτισμό τελούν και θυσίες, άρα ασκούν ειδωλολατρική ιερατεία. Ιερείς τούς ονομάζουν και όλοι σχεδόν οι ερμηνευταί και συγγραφείς από τους πρώτους χριστιανικούς αιώνες μέχρι σήμερα, ό-

πως θα δούμε και στην συνέχεια.

Σημαντικό ερμηνευτικό κλειδί μάς παρέχει ο όσος Νικόδημος ο Αγιορείτης, ο οποίος συχνά ανακεφαλαιώνει και συνοψίζει στα κείμενά του όλη την προ αυτού ορθόδοξη πατερική και ερμηνευτική παράδοση (π. Γεώργιος Μεταλληνός). Στο ανωτέρω προσόμοιο που συνέθεσε αποδίδει στους προφήτας τής αισχύνης τον χαρακτηρισμό μύσται τής Βάαλ (ύμνος 13), δηλαδή τελεικόμενοι μεμυημένοι υπηρεταί τής Βάαλ. Η συνήθεια ο ειδωλολατρικός ψευδοθεός Βάαλ να αναφέρεται και ως θηλυκού γένους είναι βιβλική και καθόλου τυχαία (Δ' Βα 21:3· Ως 2:10· Σπν 1:4· Ιε 2:8 κ.λπ.). Η συνειδητή επιλογή από τον όσιο Νικόδημο τής φράσεως «της Βάαλ» αντί «του Βάαλ» επίσης δεν στερείται σημασίας· η φράσι του τούς μύστας τής Βάαλ είναι ερμηνευτική τής βιβλικής φράσεως προφήται τής αισχύνης. Εφαρμόζει δηλαδή εδώ ο Νικόδημος την χρυσόστομη αρχή Τας Γραφάς διά τών Γραφών ερμηνεύειν, και όχι βέβαια διά τών νεωτέρων «ερμηνευτών» που μεταφράζουν και αντιγράφουν παπικές και προτεσταντικές «ερμηνείες». Την έννοια τής φράσεως «η Βάαλ» στα παραπάνω χωρία δύσκολα θα την μάθι κάποιος από τις νεώτερες μεταφραστικές και ερμηνευτικές εργασίες, διότι οι περισσότεροι το θηλυκό άρθρο τού κειμένου συνήθως το «μεταφράζουν» με αρσενικό «του Βάαλ»! [Την ορθή έννοια τής φράσεως βλέπε κατωτέρω.]

Άλλα ββλικά χωρία

Σχετικά με την φράσι προφήται τών προσοχισμάτων (Γ' Βα 18:29), αναφέρει η Σούμμα (γνωστή και ως Λεξικόν Σουΐδα)· «Προσοχίσματα η Γραφή καλεί τα είδωλα» και πράγματι συχνά στην Βίβλο τα είδωλα χαρακτηρίζονται βδελύγματα (Δε 7:25-26· Γ' Βα 11:33· Δ' Βα 17:32· Β' Πα 15:8· Ησ 2:20· Ιζ 7:20· Δα 9:27· Μθ 24:15· Μρ 13:14).

Επίσης βδελύγματα ονομάζει η Βίβλος τις λατρευτικές πρακτικές και τις άλλες εκτροπές των ειδωλολατρικών και χαμιτικών φυλών που περιστοίχιζαν τον Ισραήλ, όπως την αρσενοκοπία και το τελεστικό κάψιμο των παιδιών. Και πολλές άλλες φορές ο Κύριος δηλώνει ότι θεωρείται καμώματα των ειδωλολατρών βδελύγματα και τα απαγορεύει αυστηρώς στον λαό του. Παραθέτω ενδεικτικώς λίγα χωρία.

...και μετά άρσενος ου κοιμηθήσθαι κοίτην γυναικεάν, βδελύγμα γάρ εστι (Λε 18:21-23).

...Και ός άν κοιμηθή μετά άρσενος κοίτην γυναικός, βδελύγμα εποίησαν αμφότεροι· θανάτω θανατούσθωσαν, ένοχοί εισι (Λε 20:13).

...Πρόσχε σεαυτώ, μή εκζητήσης επακολουθήσαι αυτοίς... λέγων· πώς ποιούσι τα έθνη ταύτα τοις θεοίς αυτών, ποιήσω καγώ. ου ποιήσας ούτω τώ Θεώ σου· τα γάρ βδελύγματα Κυρίου, ά έμίσησεν, εποίησαν εν τοις θεαίς αυτών, ότι τούς υιούς αυτών και τας θυγατέρας αυτών κατακαίουσιν εν πυρί τοις θεοίς αυτών (Δε 12:30-31).

Ουκ έσται πόρνη από θυγατέρων Ισραήλ, και ουκ έσται πορνεύων από υιών Ισραήλ· ουκ έσται τελεσφόρος από θυγατέρων Ισραήλ, και ουκ έσται τελεικόμενος από υιών Ισραήλ. ου προσοίσας μίσθωμα πόρνης ουδέ άλλαγμα κυνός εις τον οίκον Κυρίου τού Θεού σου προς πάσαν ευχήν, ότι βδελύγμα Κυρίω τω Θεώ σου εστί και αμφοτέρα (Δε 23:18-19).

* Σημ. "Εκκλησιολόγου". Διάφοροι συνεργάτες μας στέλνουν τα κείμενά τους σε πολυτονικό, ιδίως όταν περιέχουν αρχαία κείμενα. Λόγω τεχνικών δυσκολιών όμως είμαστε προς το παρόν υποχρεωμένοι να τα δημοσιεύουμε όλα σε μονοτονικό, και ζητούμε την κατανόηση των αναγνωστών μας.

* ΜΕΡΟΣ Α' - ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

φήτας τών προσοχισμάτων λέγων· μετάσπυτε από τού νύν, και εγώ παύσω το λοκαύτωμά μου. και μετέστησαν, και απήλθον. [...] και έπρεσε πύρ παρά Κυρίου εκ τού ουρανού και κατέφαγε τα ολοκαυτώματα και τας σχίδακας και το ύδωρτο εν τή θαλάσση, και τούς λίθους και τον χούν εξέλεξε το πύρ. [...] και είπεν Ηλιού προς τον λαόν· συλλάβετε τους προφήτας τού Βάαλ, μηδέις σωθήτω εξ αυτών και συνέλαβον αυτούς, και κατάγει αυτούς Ηλιού εις τον χεμάρρον Κισσών και έσφαξεν αυτούς εκεί.

Στους στίχους 19 και 22 διακρίνονται δύο ομάδες ειδωλολατρών προφητών, α 450 προφήται τής αισχύνης ή τού Βάαλ και οι 400 προφήται τού άλσους ή τών αλσών. Όλοι μαζί και οι 850, στον στίχο 20 ονομάζονται απλώς προφήται, στον στίχο 25 προφήται τής αισχύνης, στον στίχο 29 προφήται τών προσοχισμάτων, και στον στίχο 40 προφήται τού Βάαλ.

Προφήται λέγονται κυρίως ως μάντιες του Βάαλ αλλά και ως διδάσκαλοι, κήρυκες, ερμηνευταί, και προσηλυτισταί της ειδωλολατρικής χαμιτικής θρησκείας των. Η διάκρισις σε δύο ομάδες προφητών οφείλεται πιθανόν στα διαφορετικά είδη ιερών στα οποία υπηρετούσαν, και αφού οι 400 ρητώς προσδιορίζονται ως μάντιες-ιερείς των υπαίθριων ερών-μοναστηρίων (αλσών), οι 450 θα ήσαν των πόλεων. Η ημία ομάδα (των 450) ήσαν ιερείς του Βάαλ και η άλλη (των 400) της Ασάρτης. Εν τέλει πάντως οι όροι προφήται τής αισχύνης και προφήται τού Βάαλ εναλλάσσονται μεταξύ των και αποδίδονται και στις δύο ομάδες. Όπως περίπου και σήμερα οι δικοί μας ιερείς άλλοι είναι εφημέριοι στον ναό τού παντοκράτορος, άλλοι στον ναό τών γενεθλίων τού σωτήρος, άλλοι στον ναό τής θεοτόκου, και άλλοι στον ναό τού προδρόμου, για όλους όμως λέμε ότι είναι «λειτουργοί τού υψίστου και ιερείς τού Χριστού».

Προσόχισμα (29) είναι λέξις των Εβδομήκοντα (Δε 7:26· Δ' Βα 23:13) και σημαίνει βδελύγμα (λεξικόν Liddell-Scott). Η φράσις προφήται τών προσοχισμάτων (= των βδελυγμάτων) σχεδόν ταυτίζεται με τον όρο προφήται τής αισχύνης. Οι γενικές τής αισχύνης, τών προσοχισμάτων και τών βδελυγμάτων είναι σχετικές μεταξύ των και αλληλοερμηνεύονται.

Τα υμνολογικά κείμενα τής 20ής Ιουλίου

(επιλογές εκ του μηναιού και από αθωνικά χειρόγραφα)

1. Τους ιερείς τής αισχύνης, έψα κατέσφαξας, τον

ΣΥΝΕΧΕΙΑ

ΑΠΟ ΤΗΝ 1η ΣΕΛΙΔΑ

ετών, κάνοντας πρωτεύουσα της επικρατείας του τους Τρεβήρους της Γαλατίας (σημερινή πόλη Τρίερ της Γερμανίας), όπου παρέμεινε για τα επόμενα έξι χρόνια. Ανέλαβε καθήκοντα σε μία δύσκολη εποχή όχι μόνο πολιτικά αλλά και θρησκευτικά, καθόσον οι χριστιανοί, αρνούμενοι να υποκύψουν στην απαίτηση του αυτοκράτορα να τον λατρεύουν ως θεό, υπέστησαν φοβερούς διωγμούς με συνέπεια πολλοί να υποστούν μαρτύρια για την πίστη τους.

Ο Κωνσταντίνος ως αύγουστος πλέον, αναγκάστηκε κι αυτός, όπως οπατέρας του, να χωρίσει τη γυναικά του, επειδή προερχόταν από ταπεινή οικογένεια και να νυμφευτεί τη Φαύστα, κόρη του αύγουστου Μαξιμιανού, με την οποία απέκτησε τρία παιδιά: Τον Κωνσταντίνο, τον Κωνσταντίνο και τον Κώνσταντα. Στο μεταξύ, κοντά του βρισκόταν και η μητέρα του Ελένη, η οποία αναζήτησε την ομοιόπαθί της νύφη Μινερβίνα και ασχολήθηκε με τη μόρφωση του εγγονού της Κρίσπου, ορίζοντάς του ως δάσκαλό του τον χριστιανό ρήτορα και λόγιο Λακτάντιο.

Το σύστημα της τετραρχίας που επέβαλε στη διοίκηση της αχανούς Ρωμαϊκής Αυτοκρατορίας ο Διοκλητιανός διαιρώντας την σε τέσσερα μεγάλα διαμερίσματα με ισόριθμους αυγούστους δεν αποδείχτηκε αποτελεσματικό. Ο εμφύλιος μεταξύ των τεσσάρων διοικητών ήταν αναπόφευκτος. Ξέσπασε πρώτα στη Δύση.

Ο Μαξέντιος στη Δύση βλέποντας τους αντιπάλους του να εκλείπουν, είχε καταστεί ανυπόφορος τύραννος της Ρώμης, καταπιέζοντας τους υπηκόους του, χριστιανούς και μη.

Ο Κωνσταντίνος αντιλαμβάνοντας τον επερχόμενο κίνδυνο από το γείτονα και επιθυμώντας το ξεκαθάρισμα της κατάστασης, εξεστράτευσε το 312 προς νότον εναντίον του Μαξεντίου με λιγότερες στρατιωτικές δυνάμεις απ' αυτόν. Συλλογίζόμενος πριν από την μεγάλη μάχη ποιόν θα επικαλεσθεί σε βοήθεια είδε μέσα στο καταμεσημερο, ως όραμα, ένα σταυρό σχηματιζόμενο από αστέρια με την επιγραφή «τούτω νικά». Στο θέαμα αυτό, γράφει ο εκκλησιαστικός ιστορικός Ευσέβιος, θαμψώθηκαν και ο ίδιος και ολόκληρο το στρά-

ΟΙ ΙΣΑΠΟCΤΟΛΟΙ ΚΩΝ/ΝΟC ΚΑΙ ΕΛΕΝΗ

Του Παναγ. Θ. Παπαθεοδώρου, Θεολόγου

τευμα... Και αναρωτιόταν λέγοντας τι άραγε σημαίνει αυτό το σημείο του ουρανού... Ενώ τη νύχτα κοιμόταν, ο Χριστός... παρουσιάστηκε σ' αυτόν και τον συμβούλεψε να κατασκευάσει ομοίωμα εκείνου του σημείου προς βοήθειάν του στη συνάντησή με τους εχθρούς».

Με βαθιά πίστη στον Εσταυρωμένο και κάτω από την σκέπη του σταυροφόρου λαβάρου, που έφτιξε, σύμφωνα με την υπόδειξη, εισέβαλε στην Ιταλία καταλαμβάνοντας τη μία πόλη κατόπιν της άλλης. Ο αντίπαλός του Μαξέντιος τράπηκε σε άτακτη φυγή ενώ ο στρατός του νικήθηκε κατά κράτος στη Μουλβία γέφυρα, στις 27/28 Οκτωβρίου του 312.

Το επόμενο έτος, 313, ο Κωνσταντίνος, επηρεασμένος από τα γεγονότα που έλαβαν χώρα, ρύθμισε την όλη πολιτική του στάση και δραστηριότητα με βάση τη χριστιανική του πλέον πίστη, παρ' ότι οι χριστιανοί αποτελούσαν το 1/5 των κατακών της αυτοκρατορίας.

Το 313 ο Λικίνιος στην Ανατολή νίκησε τον Μαξιμίνο. Η σύγκλητος τώρα ανεκήρυξε πρώτο Αύγουστο τον Κων/νο και δεύτερο Αύγουστο το Λικίνιο. Οι δύο Αύγουστοι μετά την ήττα του Μαξεντίου στη Δύση και του Μαξιμιανού στην Ανατολή, εξέδωκαν το 313 το ιστορικό Διάταγμα των Μεδιολάνων (σημερινό Μιλάνο στη Β. Ιταλία), το οποίο για πρώτη φορά έδινε πλήρη νομική αναγνώριση στη Χριστιανική Εκκλησία (κοινότητα). Οι Χριστιανοί και όσοι πίστευαν σε άλλες θρησκείες απέκτησαν πλήρη ελευθερία. Όλα τα εναντίον των χριστιανών μέτρα που είχαν θεσπιστεί, θεωρούνταν άκυρα. Οι δύο Αύγουστοι με το Διάταγμα αυτό έδωσαν και στους Χριστιανούς τα δικαιώματα που είχαν οι ειδωλολάτρες και οι άλλες θρησκείες. Η πράξη αυτή έθεσε τέρμα στην εκτός νόμου θέση των Χριστιανών.

Ο Λικίνιος όμως είχε παραμείνει εθνικός και το 321 με νέο διάταγμα επανέφερε τους διωγμούς εναντίον των Χριστιανών. Μεταξύ των δύο Αυγούστων επήλθε σύγκρουση και περί τα τέλη του 323 ο Κωνσταντίνος, σε ηλικία 49 ετών, έγινε κύριος του Ρωμαϊκού Κράτους, μονοκράτορας της απέραντης αυτοκρατορίας από τις Βρετανικές νήσους μέχρι τη Συρία και την Αίγυπτο, αφού κατατρόπωσε το Λικίνιο στη Χρυσούπολη. Έτσι η τετραρχία του Διοκλητιανού τελείωσε με αποτυχία. Τότε πρώτη κίνηση του Κωνσταντίνου ήταν να επαναφέρει το Διάταγμα των Μεδιολάνων, το οποίο είχε καταργήσει ο Λικίνιος.

Ο Κωνσταντίνος, χωρίς ακόμη να έχει γίνει Χριστιανός δια του βαπτίσματος, ήταν Χριστιανός στο φρόνημα και στα αισθήματα υπό την επιδραση της μητέρας του Ελένης και των θαυμαστών γεγονότων που είχαν λάβει χώρα κατά την εκστρατεία του εναντίον του Μαξεντίου. Έτσι πήρε πρόσθετα ενεργητικά μέτρα υπέρ των Χριστιανών:

*** Στους κληρικούς έδωσε όλα τα δικαιώματα που είχαν οι ειδωλολάτρες ιερείς.**

*** Αναγνωρίστηκε η νομική υπόσταση της χριστιανικής κοινότητας.**

*** Οι Χριστιανοί δεν ήταν υποχρεωμένοι να συμμετέχουν σε ειδωλολατρικές γιορτές.**

*** Επιπλέον το όνομα του Κωνσταντίνου συνδέθηκε και με την ανέγερση πολλών εκκλησιών σ' όλα τα μέρη της αυτοκρατορίας. Η βασιλική του αγίου Πέτρου στη Ρώμη αποδίδεται στο Μ. Κωνσταντίνο.**

*** Καθιερώθηκε η αργία της Κυριακής.**

Δύο χρόνια μετά την ανακήρυξη του Κωνσταντίνου ως αυτοκράτορα, η μητέρα του Ελένη, που τον ακολουθούσε παντού, όπου πήγαινε, ταξίδευσε στα Ιεροσόλυμα με σκοπό να ιδεί τα μέρη που έζησε ο Χριστός και να τα αναδεύσει.

Με θαυματουργική βοήθεια βρήκε την ακριβή θέση του Γολγοθά και του Παναγίου Τάφου και έβγαλε από τα σπλάχνα της γης το τίμιο και ζωοποιό ξύλο του Σταυρού του Χριστού.

Το αποτέλεσμα των ανασκαφών έκαμε τη Χριστιανοσύνη να σκιρτήσει από συγκίνηση και να συντελέσει στην αιώνια δόξα της βασιλομήτορας. Τα ονόματα γιου και μητέρας, Κωνσταντίνου και Ελένης, έμειναν τα πιο σεβα-

στάστην ιστορία της Εκκλησίας.

Εκτός από τις ανασκαφές, η αγία Ελένη έκτισε εκκλησίες και θεμελίωσε μοναστήρια με τη βοήθεια του αρχιτέκτονα Ζηνόβιου, που είχε πάρει μαζί της. Στο λόφο του Γολγοθά έκτισε το ναό της Αναστάσεως, στη Βηθανία το ναό της Γεννήσεως του Χριστού, στο Όρος Ελαιών το ναό της Αναλήψεως και στην ερημική περιοχή του Σινά μικρό ναό αφιερωμένο στην Παναγία.

Μετά τη δράση της εκεί εγκαταστάθηκε στη Νικομήδεια, όπου και απέθανε το 329 σε ηλικία 80 ετών. Ο γιός της Μ. Κωνσταντίνος, για να την τιμήσει, ανέγειρε στη μεγάλη πλατεία της Κωνσταντινουπόλεως αναθηματική στήλη, δίπλα στη δική του.

Το 325 ο Μ. Κωνσταντίνος παρουσιάστηκε και πάλι υπέρμαχος του Χριστιανισμού με άλλο τρόπο. Η έριδα του Αλεξανδρινού ιερέα Αρείου. Και του επισκόπου Αλεξανδρείας Αλεξάνδρου για τη θεία φύση του Χριστού είχε διχάσει την Εκκλησία.

Ο Άρειος διδασκε ότι ο Υιός του Θεού υπήρξε ένα δημιούργημα, «κτίσμα» του Θεού, όπως είναι όλα τα δημιουργήματά του. Η ιδέα αυτή αποτελεί τη βάση του Αρειανισμού. Ο επίσκοπος Αλεξάνδρος για την αιρετική αυτή διδασκαλία απέκλεισε τον Άρειο από τη συμμετοχή του στη Θεία Ευχαριστία. Η αναστάτωση αυτή στην Εκκλησία είχε και τις προεκτάσεις της και στην Πολιτεία. Γι' αυτό ο αυτοκράτορας συγκάλεσε, το 325, στη Νίκαια της Βιθυνίας την Α' Οικουμενική Σύνοδο, στην οποία έλαβαν μέρος 318 Πατέρες της Εκκλησίας «**κεκοσμημένοι δι' αποστολικών χαρισμάτων**», οι γνωστότεροι των οποίων είναι οι: άγιος Συρίδων, άγιος Ιάκωβος Αντιοχείας, άγιος Μάξιμος, ο Μακάριος Ιεροσολύμων κλπ. Καίρωτος όλων Μέγας Αθανάσιος, η ψυχή και η καρδιά της Συνόδου, εικοσάχρονος τότε διάκονος του Επισκόπου Αλεξανδρείας. Πρόεδρος της Συνόδου ήταν ο ίδιος ο αυτοκράτορας. Ο Αθανάσιος διακριθείς για την επιχειρηματολογία του καταρρίψε τις αιρετικές απόψεις του Αρείου θεσιπίζοντας ότι «**Πίστις καθολική αυτή εστίν, ίνα ένα Θεόν εν Τριάδι και Τριάδα εν Μονάδι σεβώμεθα, μήτε συγχέοντες τας υποστάσεις, μήτε την ουσίαν μερίζοντες**». Με βάση κυρίως τα επιχειρήματα του Αθανασίου οι 318 άγιοι Πατέρες καταδίκασαν τον αιρεσιάρχη Άρειο, αναγνωρίζοντας ότι ο Χριστός ως Υιός του Θεού «**γεννηθείς και ου ποιηθείς**» είναι «ομοούσιος τω Πατρί». Οι εμμένοντες στην αίρεση αποκόπηκαν από την Εκκλησία.

Η Σύνοδος υπό την προεδρία του Κωνσταντίνου συνέταξε τα επτά πρώτα άρθρα του Συμβόλου της Πίστεως, του καταστατικού χάρτη της Εκκλησίας, θέσπισε είκοσι κανόνες που αφορούν κυρίως στη διοίκηση της Εκκλησίας, καθόρισε την ημέρα του εορτασμού του Πάσχα και αποκέρυξε τη διδασκαλία του Αρείου φέρνοντας τη γαλήνη στην Εκκλησία και διασώζοντας την ορθή πίστη.

Τα θεσπισθέντα από την Οικουμενική Σύνοδο ο Μ. Κων/νος εκύρωσε με την υπογραφή του και τα επέβαλε με διάταγμα, υποστηρίζοντας ότι «**οι επίσκοποι είναι για τα εσωτερικά της Εκκλησίας, ενώ ο αυτοκράτορας τάχιστα από το Θεό επίσκοπος στα εκτός της Εκκλησίας**».

Για να ολοκληρωθεί η μεταμόρφωση της αυτοκρατορίας, λέει ο Σ. Ράνσιμαν, χρειαζόταν ακόμη κάτι: η ίδρυση νέας πρωτεύουσας στην Ανατολή, ίσης σε όλα τα με τη Ρώμη, εκτός της ηλικίας, υπέρτερης όμως στο ότι από την αρχή θα ήταν χριστιανική. Το εγχείρημα αυτό τόλμησε ο Μ. Κωνσταντίνος.

Όταν αποφάσισε να κάμει νέα πρωτεύουσα, πέρασε από το νο του η Ναϊσός, όπου γεννήθηκε, η Σαρδική (Σόφια), η Θεσσαλονίκη, ακόμα και η Τροία. Κατέληξε στο Βυζάντιο, την αρχαία αποικία των Μεγαρέων, που ήταν ένα απλό ελληνόφωνο χωριό. Η εκλογή της τοποθεσίας έδειχνε μεγαλοφυΐα. Εδώ θα γίνονταν με τρόπο φυσικό η συγχώνευση όλων των στοιχείων της αναμορφούμενης Ελλάδος, της Ρώμης και της χριστιανικής ανατολής.

Το 325 άρχισε η κατασκευή των βασικών κτιρίων. Εργάτες και υλικά μαζεύτηκαν από παντού. Σαραντά χιλιάδες Γότθοι στρατιώτες έλαβαν μέρος στην κατασκευή των κτιρίων. Ο Κων/νος διακόσμησε την πόλη με βιβλιοθήκες, τις γέμισε με χειρόγραφα ελληνικά. Τους δρόμους, τις πλατείες και τα μουσεία τα γέμισε με καλλιτεχνικούς θησαυρούς που τους έφερε από τα μέρη της Ελληνικής ανατολής. Χτίστηκαν χριστιανικοί ναοί και μερικοί άλλοι για τους εθνικούς που ήταν απασχολημένοι με το χτίσιμο της πόλης.

Τα εγκαίνια της νέας πρωτεύουσας έγιναν στις 11 Μαΐου του 330, α δε σχετικές γιορτές κράτησαν 40 ημέρες. Η πόλη που αφιερώθηκε στην Παρθένο Μαρία, επέπρωτο να ζήσει χίλια εκατόν είκοσι τρία (1123) χρόνια και 18 ημέρες. Για την προστασία της από τους εχθρούς χτίστηκε ένα μεγαλύτερος στην ξηρά που άρχιζε από τον Κεράτιο κόλπο και τελείωνε στην Προποντίδα. Έτσι το παλιό Βυζάντιο έγινε η πρωτεύουσα της Παγκόσμιας αυτοκρατορίας με το όνομα «Πόλη του Κωνσταντίνου», Κωνσταντινούπολη απλώς Πόλη.

Από τα μνημεία της εποχής του Κωνσταντίνου το μόνο

που έχει διασωθεί μέχρι σήμερα είναι ο ναός της αγίας Ειρήνης, ο οποίος ξαναχτίστηκε στην εποχή του Ιουστινιανού και του Λέοντα του Γ'.

Η εκλογή της θέσης με στρατηγικές και εμπορικές δυνατότητες της νέας πρωτεύουσας, η ίδρυση της Κωνσταντινούπολης και η ίδρυση μιας νέας ιστορικής πόλεως μαρτυρούν την πολιτική και διοικητική μεγαλοφυΐα του Μ. Κωνσταντίνου. Κάνοντας ο Κωνσταντίνος τη νέα πόλη διεθνή πρωτεύουσα έσωσε τον αρχαίο πολιτισμό και δημιούργησε ένα αξιόλογο κέντρο για τη διάδοση του πολιτισμού.

Ο Μ. Κωνσταντίνος, αφού κυριάρχησε 30 έτη, 9 μήνες και 27 ημέρες, σε ηλικία 63 ετών και 3 μηνών, πέθανε στις 21 Μαΐου του 337 στο Δρέπανο της Βιθυνίας της Μ. Ασίας, πατρίδα της μητέρας του, που την είχε μετονομάσει Ελενούπολη, αφού προηγουμένως εξομολογήθηκε και βαπτίστηκε στην επιθανάτια κλίνη από επισκόπους και έλαβε τα Άχραντα Μυστήρια.

Τόσο το έργο του, όσο και ο ίδιος έτυχε μιας σπάνιας και ειλικρινούς εκτίμησης. Η Ρωμαϊκή Σύγκλητος τον θεοποίησε, όπως αναφέρει ο Ευτρόπιος (4^{ος} αιώνας), η ιστορία τον ονόμασε «Μέγας» και η Εκκλησία τον ανακήρυξε, όπως προαναφέραμε, «Άγιο και Ισαπόστολο». Σύγχρονοι ιστορικοί τον παρομοιάζουν με τον Πέτρο της Ρωσίας. Δεν έλειψαν και οι κατηγορίες του, παλιοί και νέοι.

Στο διάστημα της μακράς βασιλείας του ο παλιός κόσμος μετέβαλε όψη και πνεύμα. Το κράτος έζησε ειρηνικά. Ο Χριστιανισμός ανάσane από τους διωγμούς που υπέστη επί τρεις αιώνες και προστατεύτηκε, «χωρίς να καταδιωχθεί σπανίως» (καθόλου) οι οπαδοί του αρχαίου θρησκείας, όπως αναφέρει ο ιστορικός Κων. Παπαρηγόπουλος.

Ο Μ. Κωνσταντίνος ξεκίνησε εθνικός και κατέληξε όχι απλώς χριστιανός, αλλά προστάτης της Εκκλησίας του Χριστού. Αυτό το πέτυχε με άρκρη εσωτερική πάλη μεταξύ του νο και της καρδιάς, κατά την οποία υπερίσχυσε η δύναμη του πνεύματος. Αυτό φανερώθηκε στη δύναμη της θελήσεως και της φύσεως του ανθρώπου.

«Θεν άκαίως η ημετέρα Εκκλησία απεκάλεσεν αυτόν σπαόστολον και κατέταξεν μεταξύ των πρωταγωνιστών, μεταξύ των αγίων της πίστεως... δικαίως κατά τον εθνικό μας ιστορικό, δε και η ιστορία, εξαιρέτως η Ελληνική ιστορία, αποκαλεί αυτόν μέγαν, διότι οίλοι η αληθεία άνδρες επολπεύθησαν μετά πλείονος δεξιότητος και συνέδεσαν το όνομά τους με μεγάλες μεταβολές «πραγμάτων και πνευμάτων».

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΠΑΤΡΩΝ

ΙΕΡΟΣ ΝΑΟΣ ΠΑΝΤΑΝΑΣCΗΣ ΠΑΤΡΩΝ

Από την Κυριακή των Μυροφόρων, 4 Μαΐου 2014, αρχίζει στον Ιερό Ναό μας το θερινό πρόγραμμα, με την τέλεση καθ'εκάστη Κυριακή δύο Θείων Λειτουργιών ως εξής:

* Α) Θ. Λειτουργία, Σάββατο βράδυ 10.00 -1.00 μετά μεσονύκτιον

* Β) Θ. Λειτουργία, Κυριακή πρωί 7.00-10.00

* **Παράλληλα**, από την Δευτέρα 28 Απριλίου μέχρι την Παρασκευή 7 Ιουνίου (προ της Πεντηκοστής), θα τελείται το καθιερωμένο Αναστάσιμο Σαρανταλέιουργο, από 6:45 έως 8:15.

ΠΡΑΓΜΑΤΟΠΟΙΗΘΗΚΕ ΤΟ Α΄ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΑΝΟΙΚΤΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ

Με επόλυτη επιτυχία πραγματοποιήθηκε το Μεταπτυχιακό Πρόγραμμα «Σπουδές στην Ορθόδοξη Θεολογία» της Σχολής Ανθρωπιστικών Σπουδών του Ελληνικού Ανοικτού Πανεπιστημίου, το οποίο πραγματοποιήθηκε στην πόλη μας στις 3 και 4 Μαΐου 2014, και συγκεκριμένα στην αίθουσα διαλέξεων του Συλλόγου Ορθοδόξου Ιεραποστολής «Ο Πρωτόκλητος».

Παρουσιάζουμε σήμερα την περιλήψη των υπολοίπων εισηγήσεων των ομιλητών.

Καραμούζης Πολύκαρπος, Δρ.

Επίκουρος Καθηγ. Παν/μίου Αιγαίου

Καθηγ. ΣΕΠ Ελληνικού Ανοικτού Παν/μίου

Ο θρησκευτικός εαυτός και η διαμόρφωση των θρησκευτικών αντιλήψεων στη σύγχρονη ελληνική κοινωνία

Οι θεσμικά διαμορφωμένες θρησκείες υπέστησαν μια κοινωνική υποβάθμιση κατά την εποχή της νεωτερικότητας. Σε αντίθεση με το θρησκευτικό μονοπώλιο καθεστώος που προσδιόρισε τα παραδοσιακά πολιτισμικά μοτίβα, οι σύγχρονες κοινωνίες οδήγησαν όλο και περαιτέρω τη θρησκευτική κατανόηση του εαυτού στο πλαίσιο μιας ιδιωτικής υπόθεσης των ανθρώπων. Ο θρησκευτικός εαυτός αναδόθηκε στο πλαίσιο ενός θρησκευτικού πλουραλισμού και μιας εκκοσμικευμένης κοινωνίας. Ωστόσο, οι θρησκευτικές παραδόσεις δεν φαίνεται να έχουν απολέσει το νόημά τους. Αντίθετα, φαίνονται αρκετά χρήσιμες, προκειμένου να συμβολίζουν το περιεχόμενο θρησκευτικών αντιλήψεων που υιοθετούν οι άνθρωποι, χωρίς ωστόσο οι αντιλήψεις αυτές να οδηγούν κατ' ανάγκη σε εξατομικευμένες δεσμεύσεις. Σε αυτή την έρευνα απευθυνάμε ερωτήσεις σε 10.836 έλληνες ενήλικες, και από τα δύο φύλα, σχετικά με τη θρησκευτική αξιολόγηση του εαυτού τους, ενώ διερευνήσαμε κατά πόσο η αξιολόγηση αυτή σχετίζεται με μια σειρά παραμέτρων που αφορούν στη δόμηση της θρησκευτικής συμπεριφοράς, στα θεσμικά χαρακτηριστικά της θρησκείας αλλά και στις θρησκευτικές αντιλήψεις που υιοθετούν οι ερωτώμενοι. Η ανάλυση του ερωτηματολογίου έγινε με τη μέθοδο της Πολυδιάστατης Στατιστικής Ανάλυσης Δεδομένων.

Κασσελούρη-Χατζηβασιλειάδη Ελένη, Δρ.

Καθηγ. ΣΕΠ Ελληνικού Ανοικτού Παν/μίου

Η Ερμηνευτική των Γραφών και η Ορθόδοξη Θεολογία τον 21^ο αιώνα.**Ερωτήματα, προκλήσεις, προοπτικές.**

Ο ερευνητής που ασχολείται με την ιστορία της χριστιανικής θεολογίας διαπιστώνει ότι ο προηγούμενος αιώνας δίκαιως έχει χαρακτηριστεί ως ο αιώνας αλλαγής παραδείγματος και ανατροπών, όχι πάντα προς μια κατεύθυνση άγνωστη και νέα, αλλά πολλές φορές σε αρχές και αξίες του παρελθόντος, οι οποίες κρίθηκαν απαραίτητες, αφού επανερμηνευθούν, να χρησιμοποιηθούν εκ νέου. Δύο σημαντικοί παράγοντες συνέβαλαν στην αλλαγή παραδείγματος στον χώρο της ερμηνευτικής: η έννοια της *συνάφειας* και η ανάδυση της σημασίας της *εμπειρίας*.

Η κατανόηση και η ερμηνεία της Γραφής στο πλαίσιο της χριστιανικής 'οκουμενής' συνδέεται με τις εξελξεις στον χώρο της ευρύτερης ερμηνευτικής και στη θεωρία σημαντικών προσωπικοτήτων όπως ο Hans-Georg Gadamer, ο Paul Ricoeur κ.α., οι οποίοι επηρέασαν τον διάλογο για και με την Αγία Γραφή.

Μόλις μετά την πρώτη δεκαετία του 21^{ου} αιώνα, η συζήτηση ευρίσκεται σε εξέλιξη και ο ρόλος της Γραφής και της ερμηνείας της στη ζωή των εκκλησιών και των διαφορετικών χριστιανικών παραδόσεων συνεχίζει να κινείται στο κέντρο του ενδιαφέροντος. Υπάρχουν μια σειρά από ερωτήματα βεβαίως, στα οποία οι εκκλησίες και η θεολογία τους, μεταξύ των οποίων και η Ορθόδοξη, θα κληθούν να δώσουν απαντήσεις: α. σε έναν κόσμο που βιώνει την επανάσταση της επικοινωνίας πώς μπορεί η Βίβλος να μεταφραστεί να ερμηνευτεί και να αξιοποιηθεί μέσα από τα νέα μέσα και δεδομένα; β. Πώς το περιεχόμενο της Αγίας Γραφής μπορεί να συμβάλει στη σχέση και τον διάλογο μεταξύ χριστιανών και πιστών από άλλες θρησκείες; γ. Αφού οι θεολογίες αναπτύσσονται σε διαφορετικά πολιτιστικά και πολιτισμικά περιβάλλοντα, αλλά συναντώνται και επικοινωνούν, ποια μπορεί να είναι η κοινή κατανόησή μας για τη σχέση ευαγγελίου και πολιτισμού; δ. Πώς μπορεί να χρησιμοποιηθεί λειτουργικά το κριτήριο «κατά τις Γραφές» σε καταστάσεις όπου η βιβλική ερμηνευτική βασίζεται σε διαφορετικά ομολογιακά κριτήρια και όπου οι διαφορετικές συνάφειες έρχονται σε σύγκρουση; ε. Μπορεί η Αγία Γραφή και η ερμηνεία της να απαντήσει στις νέες προκλήσεις και στα νέα ερωτήματα του 21^{ου} αιώνα και με ποιον τρόπο;

Λόης Αθ. Γεώργιος Νεκτάριος, Δρ.

Καθηγ. ΣΕΠ Ελληνικού Ανοικτού Παν/μίου

Επιστ. Συνεργάτης Αν. Ακαδημίας Βελιγραδίου

Τακτικό Μέλος Ι.Ε.Θ.Π. – Καριπέιου Μελάθρου

Η πολιτική και η εκκλησιαστική κατάσταση στην Σερβία μετά τον Στέφανο Δουσάν και η είσοδος των Οθωμανών στα Βαλκάνια (1355-1389)

Στην παρούσα εργασία αναλαμβάνουμε να διεξάγουμε το πώς η εκτασιακά δευτερεύον και ισχυρή Σερβική αυτοκρατορία του Στέφανου Δουσάν (1331-1355) κατα-

ΑΦΙΕΡΩΜΑ ΣΤΟΝ ΙΩΑΝΝΗ ΖΗΖΙΟΥΛΑ

κερματίστηκε μετά τον θάνατό του σε δεκατέσσερις ελάσσονες έκτασης ηγεμονίες. Διαπιστώνουμε ότι η ατία αρύετο τις αφορμές της από το σύστημα διοίκησης της χώρας και από τον καταμερισμό της εξουσίας στους τοπικούς ηγεμόνες, από τον ίδιο τον Δουσάν. Αποτέλεσμα του εν λόγω διοικητικού καταμερισμού της εξουσίας, μετά τον θάνατό του, ήταν οι τοπικοί άρχοντες βαθμιαία να αυτοανακηρύσσονται βασιλείς ή πρίγκιπες. Έτσι, το σύστημα διακυβέρνησης της χώρας απεδείχθη ως η αχίλλειος πτέρνα του Δουσάν. Οι εν λόγω πολιτικές-πολιτικές επιλογές όμως είχαν ως αποτέλεσμα οι Σέρβοι να μην είναι ενωμένοι και να ηττηθούν από τους Οθωμανούς στην μάχη των Τσερνομανών (ποταμού Μάριτσα), το έτος 1371, και στην μάχη του Κοσσυφοπεδίου, το έτος 1389. Η ήττα στις δύο αυτές καθοριστικές μάχες για τους Σέρβους, έδωσε την δυνατότητα εισόδου των Οθωμανών στα Βαλκάνια. Εδώ τίθεται προς συζήτηση το ερώτημα: Αν η έκβαση των μαχών αυτών ήταν διαφορετική, μήπως θα ήταν και διαφορετική η ροή της ιστορίας; Η απάντηση είναι δύσκολο να δοθεί –καθότι η ιστορία δεν εκτυλίσσεται με υποθέσεις-, αλλά αναμφίβολα θα υπήρχε έτι πιο διευρυμένη καθυστέρηση από την πλευρά των Οθωμανών στα όποια μελλοντικά σχέδιά τους.

Όλη αυτήν την περίοδο που αναλύουμε διαπιστώνουμε τόσο από πολιτικής όσο και από εκκλησιαστικής πλευράς μίαν αρεστή συνεργασία μεταξύ Ελλήνων και Σέρβων, ιδιαίτερα στην πόλη των Σερρών, καθώς και έναν ιδιαίτερο σεβασμό των Σέρβων ηγεμόνων προς το Οικουμενικό Πατριαρχείο. Εν κατακλείδι αποδεικνύεται ότι την συγκεκριμένη χρονική περίοδο η θρησκευτική αυτοσυνειδησία ήταν ισχυρότερα της εθνικής ταυτότητας. Οι Σέρβοι προσέγγισαν έτι περαιτέρω την ελληνική πνευματικότητα.

Μαράς Γ. Αναστάσιος, Δρ.

Καθηγ. ΣΕΠ Ελληνικού Ανοικτού Παν/μίου

Διδάσκων στην Ανώτατη Εκκλησιαστική Ακαδημία Θεσσαλονίκης

Οι Διδάσκαλοι της πρώτης Εκκλησίας

Εκτός από τους περιοδεύοντες προφήτες στις πρώτες χριστιανικές κοινότητες, εμφανίζονται και άλλοι χαρακτηριστικοί. Μεταξύ αυτών εντάσσονται οι Διδάσκαλοι, το χάρισμα των οποίων ήταν μόνιμο και δεν εξηντλείτο μέσα στα χρονικά όρια της τέλεσης της Θείας Ευχαριστίας, υπό την ιδιότητα δηλαδή μόνον των γλωσσολαλήτων. Οι Διδάσκαλοι εμφανίζονται για πρώτη φορά στην Κ. Διαθήκη και η παρουσία τους δίνει τουλάχιστον ως το πέρας του δεύτερου αιώνα. Η ιεραρχική ταποθέτησή τους αμέσως μετά από αποστόλους, προφήτες, και –πιθανότατα– διακόνους, μας ωθεί να τους αντιστοιχίσουμε με τον σημερινό κατώτερο κλήρο. Αναμφίβολα, το έργο τους εθεωρείτο σημαντικό, καθώς δίδασκαν τον λαό και μεριμνούσαν για την οικοδομή της Εκκλησίας. Προς το τέλος του 2ου αιώνα οι αναφορές στους διδασκάλους ως τοπικούς χαρισματούχους της Εκκλησίας αρχίζουν να εκλείπουν. Πρόκειται για τη μετάβαση από την αρχέγονη Εκκλησία στην οποία υπήρχαν Απόστολοι-προφύτες-Διδάσκαλοι, σε μια Εκκλησία του τύπου επίσκοποι-πρεσβύτεροι-διακόνους.

Μαντζανάρης Κωνσταντίνος, Δρ.

Καθηγ. ΣΕΠ Ελληνικού Ανοικτού Παν/μίου

Διδάσκων στην Ανώτατη Εκκλησιαστική Ακαδημία Θεσσαλονίκης

Σχοινοβασίες στη χώρα του εαυτού: η αναζήτηση της αγιότητας στον Ο. Ελύτη

Στην ανά χειράς μελέτη, εξετάζουμε την αγιότητα του Ο. Ελύτη, προκειμένου να αναδείξουμε την υπαρκτή αναζήτηση ως καίρια αφετηρία της πορείας του ανθρώπου. Η αγιότητα, κατ' αυτόν τον τρόπο, δεν αποτελεί μια νατουραλιστική εκδοχή του τακτοποιημένου εαυτού, αλλά πλάθεται με λάσπη και ιστορία, καθιστώντας πάντα αβέβαιη την έκβαση της πορείας της. Η ανατροπή, η αβεβαιότητα, η αμφιβολία σχοινοβατούν στους όρους της ύπαρξής μας, εκφράζοντας μια διαρκή πρόσκληση των ανατροπών μας. Πρόκειται για την πρόσκληση που μάς ελευθερώνει από τις ρήτρες μιας ιδεατής πόζας χαράζοντας το άγγιγμα μιας αβεβαιότητας.

Πιο ειδικά, ο Ελύτης ακουμπά στην αναζήτηση της ύπαρξης, προκειμένου να φωτίσει τη συνάντησή του με τον Θεό με όρους ανατροπής. Δεν πρόκειται, λοιπόν, για μια αγιότητα με όρους κατάταξης, αλλά για την αβέβαιη πρόσκληση της ύπαρξης, προκειμένου να γευτεί το ανέφικτο της έκπληξης. Πρόκειται για μια διαρκή μαρτυρία αλήθειας, η οποία διέρχεται από την ιστορία, το φως, την αρχαιότητα, το είδωλο και φτάνει... στο φως της στιγμής, ανασταίνοντας ένα καινούργιο άνοιγμα του βλέμματος, το οποίο κάποτε ανακαλύπτει το πρόσωπο του Θεού και κάποτε «σχοινοβατεί» στην υπαρκτή αβεβαιότητα.

Παπαθανασίου Ν. Αθανάσιος, Δρ.

Καθηγ. ΣΕΠ Ελληνικού Ανοικτού Παν/μίου

Αρχισυντάκτης περιοδικού «Σύναξη».

«Ονόμος των αθώων».

Αποστολή του κέλτικου Χριστιανισμού και η έννοια των ανθρωπίνων δικαιωμάτων.

Οργανωτική Επιτροπή

Δρ. Τερέζης Χρήστος (Πρόεδρος)

Δρ. Λόης Γεώργιος Νεκτάριος

υπ. Μ.Sc. Ζαφειρόπουλος Ανδρέας

Ο κέλτικος Χριστιανισμός, με πρωταγωνιστή του τον μοναχισμό, ανέπτυξε στις Βρετανικές νήσους, κυρίως από τον 6^ο ως τον 8^ο αιώνα, μια πολυεδρική δράση, η οποία κατανόουσε την εκκλησιαστική αποστολή από κοινού και αδιακρίτως ως ευαγγελισμό και ως κοινωνική παρέμβαση. Στα τέλη του 7^{ου} αιώνα εκδόθηκε, με δική του πρωτοβουλία, ο «Νόμος των αθώων» (ή: «νόμος υπέρ των αθώων»), για την προστασία των αμάχων σε καιρό πολέμου. Η κίνηση αυτή έχει θεωρηθεί προδρομική των νεωτερικών συμβάσεων για τα ανθρώπινα δικαιώματα.

Τερέζης Χρήστος, Δρ.

Κοσμητώρ Σχολής Ανθρωπιστικών Σπουδών Παν/μίου Πατρών. Διευθυντής του Προγράμματος του Ελληνικού Ανοικτού Παν/μίου «Σπουδές στην Ορθόδοξη Θεολογία».

Γρηγορίου Νύσσης. Προς Σιμπλίκιον περί πίστεως. Ο Θεός ως τριάδα και ως δημιουργική πρόοδος.

Στην εισήγηση θα αναληφθεί το εγχείρημα να προσεγγισθούν, μέσα από τον «μικρόκοσμο» μιας πραγματείας, θέσεις του Γρηγορίου Νύσσης περί τριαδολογίας και περί θείας οικονομίας. Πιο συγκεκριμένα, θα εξετασθούν οι προτάσεις του περί της μη ιεραρχικής διάρθρωσης στο εσωτερικό του Θεού και περί του αποκλεισμού του κτιστού χαρακτήρα του Υιού και του Αγίου Πνεύματος. Από την άλλη πλευρά, θα παρουσιασθεί το πώς εκδηλώνεται η Θεία οικονομία προς τον κτιστό κόσμο, η οποία επ' ουδενί δεν αλλοιώνει το μονιστικό παράδειγμα, ενώ παράλληλα δεν οδηγεί σε συμφύρμ του Θείου με το ανθρώπινο. Τέλος, θα παρουσιάσθουν ειδικά ζητήματα του μεθοδολογικού παραδείγματος που επιλέγει ο Γρηγόριος και των φιλοσοφικών πλαισίων που τις οποίες το υποστηρίζει, ώστε να αντιμετωπίσει με εδραία επιχειρήματα ένα επίκαιρο αιρετικό ζήτημα.

Φανάρας Γ. Βασίλειος, Δρ.

Καθηγ. ΣΕΠ Ελληνικού Ανοικτού Παν/μίου

Μεταμοσχεύσεις: η θεολογική συζήτηση στην Ελλάδα τα τελευταία τριάντα έτη

Στην εισήγησή θα παρουσιασθεί με συνοπτικό τρόπο η θεολογική συζήτηση για τις μεταμοσχεύσεις τα τελευταία τριάντα έτη η οποία εκφράστηκε τόσο μέσω Εγκυκλίων της Ιερής Συνόδου της Εκκλησίας της Ελλάδος, όσο και διατριβών και άλλων μονογραφιών για το θέμα. Κατ' αρχάς, η άποψη της Εκκλησίας είναι θετική στην δωρεά οργάνων και στην προσφορά στον συνάνθρωπο, εστιάζοντας τόσο στο πνευματικό και σωματικό συμφέρον του δότη όσο και του λήπτη. Ωστόσο, δύο θέματα απηχόλησαν τη θεολογική σκέψη τα τριάντα τελευταία έτη σε σχέση με τις μεταμοσχεύσεις. Αυτά είναι ο εγκεφαλικός θάνατος και η εικαζόμενη συναίνεση. Για το πρώτο θέμα εμφανίζονται δύο τάσεις και απόψεις, μία εκ των οποίων που συμφωνεί με την ιατρική θέση για την ταύτιση του εγκεφαλικού θανάτου με το τέλος της ανθρώπινης ζωής και εκείνη που αντιτίθεται στη θέση αυτή. Η εν λόγω αντιπαράθεση έχει εκτενή χρονική διάρκεια και σαφώς προκαλεί προβλήματα στην προβολή εναίας θέσης από την Εκκλησία. Επιπλέον, για το θέμα της εικαζόμενης συναίνεσης προκάλεσε προβλήματα πριν τρία έτη ο νέος νόμος 3984/2011, ο οποίος δεν έγινε δεκτός από την Εκκλησία. Ωστόσο, η τροπολογία που καθιστά πλέον τους συγγενείς κοινωνούς της απόφασης για τη δωρεά των οργάνων σε περίπτωση του εγκεφαλικού θανάτου, δίνει νέα προοπτική στην πλήρη αποδοχή των μεταμοσχεύσεων. Στην κατεύθυνση αυτή κινείται και η Ιεραρχία της Εκκλησίας της Ελλάδος με νέα θετική, αλλά και ενημερωτική, εγκύκλιο-παρότρυνση για τη δωρεά οργάνων και τις μεταμοσχεύσεις.

Φλίας Γεώργιος, Δρ.

Πρόεδρος και Καθηγητής Τμήματος Κοινωνικής Θεολογίας της Θεολογικής Σχολής Παν/μίου Αθηνών. Συντονιστής, Καθηγ. ΣΕΠ Ελληνικού Ανοικτού Παν/μίου

«Από τη θρησκεία του Νόμου στη θρησκεία της Χάρης»: η λατρεία στον αρχέγονο Χριστιανισμό ως συστατικό στοιχείο της Εκκλησίας.

Η εισήγηση στοχεύει να καταδείξει τη μετάβαση από την εβραϊκή στη χριστιανική λατρεία ως βασική παράμετρο της διάβασης από τη θρησκεία του Νόμου στην Εκκλησία.

Ως πηγές της εισήγησης θα χρησιμοποιηθούν τα κείμενα της Καινής Διαθήκης καθώς και των Αποστολικών Πατέρων και των Απολογητών.

Το θέμα εντάσσεται στην εκκλησιαστική ιστορία των δύο πρώτων αιώνων και στοχεύει στη διεκρίση των όρων «ουδοχριστιανισμός», «εβραϊκή τυπολατρία», «λατρεία εν Πνεύματι και αληθεία», «ευχαριστιακός χαρακτήρας της Εκκλησίας».

Κάταγμα Κλείδας

Η πρώτη αναφορά για τα κατάγματα της κλείδας γίνεται από τον Ιπποκράτη, το 400 π.Χ., λέγοντας ότι ο ασθενής την ώρα που το κάταγμα αυτό συμβαίνει νομίζει ό-

δεδηγμένης θεραπείας.

ΣΥΜΠΤΩΜΑΤΑ ΚΑΙ ΔΙΑΓΝΩΣΗ

Το κύριο σύμπτωμα είναι ο πόνος που ακολουθεί έναν τραυματισμό στην περιοχή του ώμου. Συνήθως συνοψί-

λία ανατάξεως ενός παρεκτοπισμένου κατάγματος, καθώς και το υψηλό σχετικό ποσοστό μη πωρώσεως στα έντονα παρεκτασμένα της μεσότητας και του περιφερικού άκρου. Το αποδεκτό όριο παρεκτάσις στα κατάγματα της μεσότητας είναι βράχυνση <5mm, ενώ βράχυνση >20mm παρουσιάζει εκτός από την δυσκολία στην πύρωση, φτωχά λειτουργικά αποτελέσματα. Στα παρεκτοπισμένα κατάγματα του περιφερικού άκρου, το ποσοστό της μη πώρωσης αγγίζει το 35%.

Οι ενδείξεις για χειρουργική θεραπεία των καταγμάτων της κλείδας, σήμερα, είναι:

* Ανοικτά κατάγματα, δηλαδή όταν συνοδεύονται με τραύμα του δέρματος.

* Συνοδός τραυματισμός των αγγείων και νεύρων.

* Κατάγματα μεσότητας με παρεκτάσις.

* Κατάγματα του περιφερικού άκρου με παρεκτάσις.

* Πολυτραυματίες με πολλαπλά κατάγματα.

* Αιωρούμενος ώμος, που σημαίνει σύνθετη βλάβη της περιοχής του ώμου.

* Υπαρξη κοσμητικής παραμόρφωσης.

* Απαίτηση για γρήγορη επιστροφή στην εργασία.

Κατά την επέμβαση το κάταγμα ανατάσσεται, και γίνεται οστεοσύνθεση με ειδικά υλικά. Μετεγχειρητικά επιτρέπεται περιορισμένη χρήση του χεριού, μέχρι να εμφανιστούν ακτινολογικά σταχεία πώρωσης του κατάγματος. Το τελικό αποτέλεσμα συνήθως είναι πολύ καλό. Στις περιπτώσεις που εγκατασταθεί ψευδάρθρωση, ή όταν η πώρωση γίνει σε πλημμελή θέση, η δόρθωση είναι περισσότερο απαιτητική και ο χειρουργός θα πρέπει να διαθέτει την απαραίτητη γνώση και εμπειρία.

Ειδικότερα, η χειρουργική αντιμετώπιση των καταγμάτων κλείδας, αφορά ουσιαστικά ένα ποσοστό 10-15% αυτών. Έχει ενδείξεις, όπως προαναφέραμε, και συνήθως εφαρμόζεται στα συντηπτικά κατάγματα με ύπαρξη πολλών οστικών τεμαχίων, σε κατάγματα με μεγάλη βράχυνση, σε κατάγματα με 100% παρεκτάσις, σε κατάγματα που υπάρχει διάτρηση ή απειλή διάτρησης του δέρματος, σε κατάγματα του περιφερικού άκρου της κλείδας, σε κατάγματα με αγγειακή ή και νευρολογική βλάβη και σε ψευδάρθρωσεις καταγμάτων της κλείδας, ή σε περιπτώσεις ταυτόχρονου κατάγματος δύο μεθόδων, αν η ανάταξη του κατάγματος είναι μη δέουσα. Έτσι, καθώς η χρήση της απλής ανάρτησης, είτε εφαρμογή ειδικού τύπου οκτοειδούς επιδέσμου, για 4-6 εβδομάδες. Δεν φαίνεται διαφορά στο λειτουργικό και κοσμητικό αποτέλεσμα μεταξύ των δύο μεθόδων, αν η ανάταξη του κατάγματος είναι μη δέουσα. Έτσι, καθώς η χρήση της απλής ανάρτησης είναι πιο φιλική για τον ασθενή, συνιστάται να προτιμάται ως θεραπεία εκλογής. Τα μειονεκτήματα της συντηρητικής αντιμετώπισης είναι η δυσκο-

ταία χρόνια, η χειρουργική στα κατάγματα της κλείδας εφαρμόζεται συχνότερα από το παρελθόν και ίσως αυτό έχει να κάνει με τις νέες τεχνικές, με τα νέας γενεάς υλικά οστεοσύνθεσης και τα κλειδούμενα υλικά που εφαρμόζουμε στην χειρουργική αυτών των καταγμάτων, τόσο στην ανοικτή ανάταξη και εσωτερική οστεοσύνθεση με πλάκα και βίδες, όσο και στην εφαρμογή ενδομελικών βελονών κάτω από ακτινολογικό έλεγχο.

Ο ασθενής λαμβάνει γενική αναισθησία και τον τοποθετούμε σε ημικαθιστική θέση, όπως στις περιπτώσεις αρθροσκόπησης του ώμου. Η θέση στην οποία τοποθετούμε την πλάκα είναι πρόσθια και άνω, στην περιοχή που υπάρχουν και τα φορτία ατάξης στο οστό, οπότε σαν αποτέλεσμα έχουμε μεγαλύτερη εμβιομηχανική σταθερότητα. Σήμερα χρησιμοποιούμε πλάκες 3,5 χιλιοστών τύπου dynamic compression, με τουλάχιστον 6 βίδες από την καθεμία πλευρά, σε αντιστοιχία με τις παλιότερες πλάκες αλυσίδας ή reconstruction plates, που έχουν περιορισθεί λόγω αρκετών περιπτώσεων αποτυχίας, όπως χαλάρωση των υλικών ή και θραύση αυτών. Η εμφάνιση ειδικών κλειδούμενων πλάκων έχει μειώσει τις περιπτώσεις ψευδάρθρων, ενώ είναι ιδιαίτερα χρήσιμες σε περιπτώσεις οστεοπορωτικών ασθενών.

Μετεγχειρητικά, ο ασθενής μας παραμένει νοσηλευόμενος για 24 ώρες στο Θεραπευτήριο, ενώ το «πάσχον» άνω άκρο τοποθετείται σε ένα φάκελο ανάρτησης και για διάστημα 4-6 εβδομάδων. Ο ασθενής μας δίδασκεται τι ακριβώς πρέπει να αποφεύγει για όλο αυτό το χρονικό διάστημα, ενώ αρχίζει άμεσα με τη χειρουργική κινησιοθεραπεία, αποφεύγοντας τις κινήσεις άνω του επιπέδου της ωμικής ζώνης. Ο πιθανός χρόνος αποθεραπείας του ασθενούς μας φθάνει στους 3 μήνες, οπότε ο χρόνος πώρωσης του κατάγματος ανέρχεται σε 10-12 εβδομάδες και ο ασθενής μπορεί μετά τον 4ο μήνα να επιστρέψει άφοβα στην προηγούμενη καθημερινή και αθλητική του δραστηριότητα.

ΜΕ ΕΠΙΤΥΧΙΑ ΠΡΑΓΜΑΤΟΠΟΙΗΘΗΚΕ Η ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΓΙΑ ΤΗ ΧΑΠ, ΣΤΟ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ ΤΟΥ Ι.Ν. ΑΓΙΩΝ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ ΠΕΤΡΟΥ ΚΑΙ ΠΑΥΛΟΥ ΜΠΕΓΟΥΛΑΚΙΟΥ

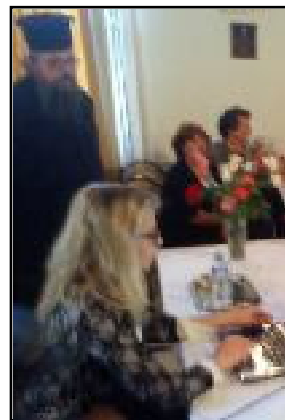

Πλήθος κόσμου παρακολούθησε, με ενδιαφέρον, την περασμένη Τετάρτη 14 Μαΐου 2014, στο Πνευματικό Κέντρο του Ι.Ν. Αγίων Αποστόλων Μπεγουλακίου, την εκδήλωση που ήταν αφιερωμένη στην Χρόνια Αποφρακτική Πνευμονοπάθεια. Ήταν η πέμπτη κατά σειρά ημερίδα, που συντόνισε η Πνευμονολόγος κα Ασημίνα Ζανιά-Τσιμάρρα, σε επιστημονική συνεργασία με την Ιερά Μητρόπολη Πατρών. Κύριος στόχος της προσπάθειας αυτής είναι η ενημέρωση και η ευαισθητοποίηση των συμπολιτών μας για τις Παθήσεις του Αναπνευστικού, υπό την σκέπη και την ευλογία του Σεπτού Ποιμενάρχου μας κ.κ. Χρυσόστομου.

Ο πρωτοπρεσβύτερος π. Σωτήριος Γαλάνης, ο αιεσιμολογώτατος π. Παναγιώτης Κούκας καθώς και όλο προσωπικό του Ναού, συνέβαλλαν τα μέγιστα στην άρτια οργάνωση και προετοιμασία της προσπάθειας αυτής.

Η Ιατρός-Πνευμονολόγος κα Ασημίνα Ζανιά-Τσιμάρρα στην ομιλία της με τίτλο: "Χρόνια Αποφρακτική Πνευμονοπάθεια. Ενημέρωση & Πρόληψη", ανέπτυξε βασικές πτυχές της συγκεκριμένης πάθησης καθώς και τρόπους αντιμετώπισης

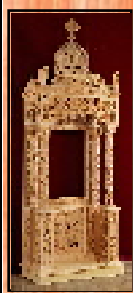

της. Ακολούθησε, ιδιαίτερα, ενδιαφέρουσα συζήτηση, μέσα από ερωτήσεις του κοινού, που ανέδειξαν το ζωηρό ενδιαφέρον που υπάρχει για τα Αναπνευστικά Νοσήματα.

Αξίζει να σημειωθεί και να τονισθεί, ότι την συγκεκριμένη ομιλία παρακολούθησε και πλήθος νέων σπουδαστών του Τ.Ε.Ι. Πατρών.

Στο τέλος της ομιλίας, οι εθελοντές πνευμονολόγοι κα Ασημίνα Ζανιά-Τσιμάρρα και κ. Γεώργιος Ανδρουτσόπουλος πραγματοποίησαν δωρεάν σπριμετρήσεις σε αρκετούς συμπολίτες μας.

Η συγκινητική ανταπόκριση των Ενορίων σε αυτή την προσπάθεια μας δίνει περισσότερη δύναμη να συνεχίσουμε, με τη βοήθεια του Θεού, και την επόμενη χρονιά!

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΣΥΛΟΓΛΥΠΤΑ ΧΕΙΡΟΠΟΙΗΤΑ

ΠΕΡΙΚΛΗΣ Γ. ΘΕΟΦΑΝΗΣ

- ✓ ΤΕΜΠΛΑ
- ✓ ΘΡΟΝΟΙ
- ✓ ΑΜΒΩΝΕΣ
- ✓ ΠΑΓΚΡΙΑ

- ✓ ΠΡΟΣΚΥΝΗΤΑΡΙΑ
- ✓ ΕΠΙΤΑΦΙΟΙ
- ✓ ΚΑΡΕΚΛΕΣ
- ✓ ΣΤΑΣΙΔΙΑ

**Αλεξ. Υψηλάντου 106
& Αγ. Νικολάου - Πάτρα**
Τηλ.: 2610 278.829
- Κιν.: 6944 766.005

τι είναι κάτι πολύ σοβαρό. Αρκετές χιλιάδες χρόνια αργότερα το 1934, ο Codman τονίζει ότι η κλείδα είναι ένα από τα περισσότερο σημαντικά οστά του ανθρώπου σκελετά, καθώς η λειτουργία της είναι κριτικής σημασίας για όλο το Άνω Άκρο και χρήζει αρτιότερης θεραπείας. Πράγματι, σήμερα γνωρίζουμε ότι η ακεραιότητα και η ομαλή λειτουργία της κλείδας προσφέρει ανεκτίμητη υποστήριξη στην ανώδυνη και αποτελεσματική λειτουργία του ώμου. Μέχρι πρόσφατα αποτελούσε το «παρεξηγημένο» οστό, καθώς η ευκολία συνήθως πωρώσεως του και η γειτονία της με ευαίσθητους ιστούς όπως είναι τα αγγεία και τα νεύρα της περιοχής, οδηγούσε στη περιορισμένη προσοχή, και ίσως προκαλούσε τον φόβο των Ορθοπαιδικών Χειρουργών. Συνήθως, το ποσοστό καταγμάτων της κλείδας ανέρχεται σε 3-5% του συνολικού αριθμού των καταγμάτων.

Η κλείδα αποτελεί τμήμα του Άνω Θωρακικού κλωβού και συνδέει το στήθος με την ωμοπλάτη. Αλλαγή στο σχήμα και στο μήκος της επηρεάζει τόσο την στερονοκλειδική άρθρωση, όσο και την ακρωμοκλειδική. Ταυτόχρονα επηρεάζει δυσμενώς και την συνολική λειτουργία του ώμου. Ο μηχανισμός κάκωσής της, συνήθως είναι μέσης ή υψηλής ενέργειας κάκωση του ώμου. Αυτό συμβαίνει μετά πτώση από ύψος, τροχαίο ατύχημα αθλητικές δραστηριότητες, ή α κόμη και από άμεση πτώση. Πολύ συχνά κατάγματα κλείδας εμφανίζονται στα παιδιά μετά από, συνήθως, αθώα πτώση, η ακόμη και κατά την διάρκεια του τοκετού.

Για την καλύτερη κατανόηση των καταγμάτων της κλείδας και για την κωδικοποίηση της θεραπείας των, ταξινομούνται ως εξής:

* Κατάγματα της μεσότητας που αποτελούν το 80% όλων των καταγμάτων της κλείδας.

* Κατάγματα του περιφερικού άκρου, που είναι το 10%-15%.

* Κατάγματα του κεντρικού άκρου που αποτελούν μόνο το 5%. Η θέση του κατάγματος, η παρεκτόπισή του και η συντριβή του, καθορίζουν την επιλογή της εν-

χει αδήμα και αμάτωμα στην περιοχή. Οι κινήσεις του ώμου συνήθως είναι επώδυνες. Μακροσκοπικά είναι πιθανή παραμόρφωση στη περιοχή. Ο ασθενής αναφέρει πόνο και δυσλειτουργία στο σύστημα. Οίδημα που εξελίσσεται σε εκχύμωση, υπάρχει κριγμός στην περιοχή και σε μερικές περιπτώσεις ψηλαφάμε τα κατεαγόμενα άκρα και αισθανόμαστε την ύπαρξη πιθανής παρασφύδας, που μπορεί να βρίσκεται και να «απειλεί» το λεπτό δέρμα της περιοχής. Καθώς η κλείδα βρίσκεται σε στενή σχέση με τη υπακλειδα αρτηρία και φλέβα, καθώς και με τα στελέχη του βραχιονίου πλέγματος, των νεύρων δηλαδή που δίνουν κίνηση και αίσθηση στο Άνω Άκρο, είναι πιθανός ο τραυματισμός τους. Έτσι οιαδήποτε αλλαγή της θερμοκρασίας και του χρώματος του χεριού που υπονοεί αγγειακή βλάβη, ή αδυναμία σε κάποια κίνηση και το μούδιασμα του χεριού που υπονοεί νευρική βλάβη, απαιτεί άμεση εκτίμηση και αντιμετώπιση από ειδικό ιατρό.

Η διάγνωση επιτυγχάνεται με τον απλό ακτινολογικό έλεγχο. Ειδικές λήψεις χρησιμοποιούνται για την πληρέστερη εκτίμηση του κατάγματος. Σπάνια απαιτείται περαπέρω έλεγχος με αξονική τομογραφία για την δερμενύση της συντριβής και της παρεκτόπισής του. Ειδικές εξετάσεις, όπως είναι η αγγειογραφία είναι απαραίτητες σε υπόνοια αγγειακής βλάβης, ή η μαγνητική τομογραφία και η μυελογραφία στις περιπτώσεις που υπάρχει βλάβη του βραχιονίου πλέγματος.

ΘΕΡΑΠΕΙΑ

Η θεραπεία των περισσότερων καταγμάτων της κλείδας είναι συνήθως συντηρητική. Περιλαμβάνει είτε απλή ανάρτηση, είτε εφαρμογή ειδικού τύπου οκτοειδούς επιδέσμου, για 4-6 εβδομάδες. Δεν φαίνεται διαφορά στο λειτουργικό και κοσμητικό αποτέλεσμα μεταξύ των δύο μεθόδων, αν η ανάταξη του κατάγματος είναι μη δέουσα. Έτσι, καθώς η χρήση της απλής ανάρτησης είναι πιο φιλική για τον ασθενή, συνιστάται να προτιμάται ως θεραπεία εκλογής. Τα μειονεκτήματα της συντηρητικής αντιμετώπισης είναι η δυσκο-

Μια πρωτότυπη και πρωτοπόρα εκδήλωση

Είναι ελπιδοφόρο το γεγονός ότι μέσα σε μια εποχή πνευματικής συγχύσεως, οι νέοι άνθρωποι αναζητούν τις πηγές της γνήσιας τροφοδοσίας του όλου ανθρώπου, ως ψυχοσωματικής οντότητας, όπως έχει δημιουργηθεί από τον Θεό.

Ακόμα πιο αισιόδοξο γίνεται αυτό το μήνυμα όταν προ-

ήεν λόγω ημερίδα πραγματοποιήθηκε, στον πολυχώρο Εκδηλώσεων «Αγορά Αργύρη» και εσημείωσε εξαιρετική επιτυχία, τόσο από πλευράς εισηγήσεων όσο και από πλευράς συμμετοχής.

Στην ημερίδα εκλήθη να ομιλήσει και ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Πατρών κ.κ. Χρυσόστομος, με θέμα:

ΕΠΣΑ (Ένωση Ποδοσφαιρικών Σωματείων Αχαΐας)
Ημερίδα με θέμα:
«Αθλητισμός και Υγεία»

γείας και της πνευματικής ασθένειας, στα αίτια τα οποία οδηγούν τον άνθρωπο στην πνευματική ασθένεια και στον τρόπο θεραπείας που είναι απαραίτητος, ώστε να υπάρχει ισορροπημένη ανάπτυξη της όλης προσωπικότητας του ανθρώπου.

Ο Σεβασμιώτατος ανέφερε συγκινητικά παραδείγματα αθλητών οι οποίοι προσέρχονται στην Εκκλησία, ζουν πνευματική ζωή, επηρεάζουν θετικά και πνευματικά τους φίλους και συναθλητές τους και έχουν επιτυχίες, όχι μόνο στοναθλητικό τομέα, αλλά και στη ζωή γενικότερα.

Μίλησε για τις προσκυνηματικές αποδημίες αθλητών στο Άγιον Όρος, σε άλλα Μοναστήρια και Ιερούς τόπους και για την γνώση που έχει ο ίδιος από πνευματικές συζητήσεις, εξομολόγηση και γενικά μυστηριακή ζωή που κάνουν πάρα πολλά παιδιά μας γενικά και ειδικά παιδιά που ασχολούνται με τον αθλητισμό.

Στην ημερίδα μίλησαν ακόμη οι:

α)- Θεόδωρος Μπαρής, προϊστάμενος του Τμήματος Επιστημονικής Παιδαγωγικής Καθοδήγησης Πρωτοβάθ-

μιας Εκπαίδευσης Δυτικής Ελλάδας και Αναπληρωτής του Περιφερειακού Διευθυντή Π/θμιας και Δ/θμιας Εκπαίδευσης Δυτικής Ελλάδας, με θέμα: Η ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΗ ΥΓΕΙΑ ενός Μαθητή – Ποδοσφαιριστή

β)- Δρ. Κωνσταντίνος Φουσέκης Ρτ, BSc, MSc

Καθηγητής Εφαρμογών Φυσικοθεραπείας, ΤΕΙ Δυτ. Ελλάδας. (Αίγιο) με θέμα ΤΡΑΥΜΑΤΙΣΜΟΙ ΠΟΔΟΣΦΑΙΡΟΥ: ΠΡΩΤΕΣ ΒΟΗΘΕΙΕΣ ΚΑΙ ΦΥΣΙΚΟΘΕΡΑΠΕΥΤΙΚΗ ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΗ

γ)- Δημήτριος Καλύβας

Μέλος της ΚΕΔ (Κεντρική Επιτροπή Διατησίας) με θέμα: ΨΥΧΙΚΗ ΥΓΕΙΑ – Η βία στον αθλητισμό, μορφές και τρόποι αντιμετώπισής της.

δ)- Μαρκέλλα Συμεοπούλου & Μέμα Λαμπροπούλου.

Κλινικοί Διαιτολόγοι – Διατροφολόγοι, με θέμα: Η διατροφή του αθλητή: Πρακτικές συμβουλές για καλύτερες επιδόσεις.

έρχεται μέσα από τον αθλητικό χώρο, στον οποίο συνυπάρχουν τόσοι άνθρωποι, που αγωνίζονται και αθλούνται προκειμένου να φτάσουν σε κάποιους στόχους που έχουν θέσει μπροστά τους.

«Πνευματική υγεία στον αθλητισμό και στη ζωή μας».

Ο Σεβασμιώτατος, ευχαρίστησε θερμά για την πρόσκληση και επήνεσε και συνεχάρη για την διοργάνωση. Ακολούθως ανέφερθη στο θέμα της πνευματικής υ-

Εορτάζει η Τρίπολη την Ιερά Μνήμη των Πολιούχων της

ΣΤΟΝ ΕΟΡΤΑΣΜΟ ΘΑ ΣΥΜΜΕΤΑΣΧΕΙ ΚΑΙ Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΜΑΣ κ.κ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

Την ερχόμενη Τετάρτη 21 και την Πέμπτη 22 Μαΐου η Τρίπολη εορτάζει τη μνήμη των πολιούχων της, Αγίων Νεομαρτύρων Δημητρίου και Παύλου. Την παραμονή της εορτής, στις 7:30 μ.μ. το απόγευμα θα γίνει η υποδοχή στην πόλη των Ιερών Λειψάνων των Αγίων Νεομαρτύρων, από την Ιερά Μονή Αγίου Νικολάου Βαρών όπου φυλάσσονται και θα τεθούν σε λαϊκό προσκύνημα, στο ναό του προφήτου Ηλίου και των Νεομαρτύρων, ενώ θα ακολουθήσει πολυαρχιερατικός Εσπερινός.

Την Πέμπτη 22 Μαΐου το πρωί, θα τελεστεί Αρχιερατικό συλλείτουργο εις τον Ιερό Ναό Προφ. Ηλίου και Νεομαρτύρων.

Το απόγευμα της ίδιας ημέρας και περί ώραν 7.00 μ.μ. Αρχιερατικός Εσπερινός και εν συνεχεία περί ώραν 8.00 μ.μ. έναρξης της Λιτανείας ανά την πόλη.

* Θα συμμετάσχουν μεταξύ άλλων οι Αρχιερείς Πατρών κ.κ. Χρυσόστομος, Ιερισσού κ. Θεόκλητος, ο οικείος κ. Αλέξανδρος κ.α.

Την 23η και 24η Μαΐου θα τελεσθεί Θεία Λειτουργία εν τω Ιερών Ναών Προφ. Ηλίου.

Τα Ιερά Λείψανα θα παραμείνουν εις τον Ιερόν Ναόν Προφ. Ηλίου μέχρι το εσπέρας της 24ης Μαΐου, ίνα συνεχισθεί η προσκύνησις αυτών υπό των ευσεβών χριστιανών.

ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΑΡΙΣΤΙΑ

ΕΥΡΩΒΟΥΛΕΥΤΗΣ

Αλλάζουμε την πολιτική στην Ελλάδα και στην Ευρώπη!

Θεόδωρος Π. Παπαθεοδώρου
Υποψήφιος Ευρωβουλευτής
ΔΗΜΑΡ - ΠΡΟΟΔΕΥΤΙΚΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ

Συμμετέχει στις εκλογές του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου για την Ευρώπη της σύγκλησης, της πολιτικής Δημοκρατικής ενοποίησης, της κοινωνικής συνοχής και της αλληλεγγύης, της ανάπτυξης και των ίσων ευκαιριών, του πολιτισμού, της Δημοκρατίας και της ειρήνης.